la humanitat

Any IV — Núm. 1.107 — Preu: 15 cèntims

FUNDADA PER LLUÍS COMPANYS

Barcelona, dijous, 12 de setembre del 1935

EL TEMPS. — A Catalunya el cel està cobert a les costes de Barcelona i Girona, nuvolós a les de Tarragona i aclarit a l'interior. Les pluges han estat escasses durant les darreres 24 hores.

La borrasca de l'Atlàntic s'acosta a l'arxipèlag anglès, i perd intensitat. Continuen les baixes pressions a la Mediterrània. El cel està un xic nuvolós a França i Europa central.

Amb dos representants de la Lliga dita "Catalana" a la Generalitat

BARCELONA VA COMMEMORAR AHIR L'ONZE DE SETEMBRE

UNA VERSIO ROTUNDAMENT DESMENTIDA

No han dimitit els Srs. Duran i Ventosa i Vallès i Pujals

Ahir al vespre, circulà per la ciutat de Barcelona l'estrany rumor que havien dimitit els senyors Lluís Duran i Ventosa i Joan Vallès i Pujals, delegats de Cultura i Obres Públiques, respectivament, en representació de la Lliga, al Consell de la Generalitat de Catalunya que presideix el senyor Pic i Pon.

Ben informats, podem afirmar que el rumor és completament fals. Els senyors Duran i Ventosa i Vallès i Pujals ni han dimitit ni pensen dimitir. Molt al contrari. A última hora del vespre, vàm parlar amb persona políticament molt allegada amb els principals prohoms de la Lliga, com per exemple els senyors Cambó i Ventosa —ex-ministres de la monarquia—, Duran i Ventosa i Vallès i Pujals, etc., aquests dos consellers-gestors al Consell de la Generalitat. Aquesta persona ens ha expressat així el pensament dels ilustres «catalanistes»:

—Es completament fals tot el que s'ha dit. Cada dia que passa és major la satisfacció dels senyors Duran i Ventosa i Vallès i Pujals per la representació que els atorgà, després de promulgada la Llei de règim transitori, l'excellentíssim senyor Joan Pic i Pon, el qual, una vegada més, ha demostrat les seves dots d'organitzador amb motiu del «Dia de Lerroux» celebrat el dia 8 i successius.

Els senyors Duran i Ventosa i Vallès i Pujals consideren molt eficaç i convenient l'esmentada llei de règim transitori, que deixà en suspens, com se sap, l'Estatut de Catalunya. Aquesta suspensió és considerada pels dos delegats de la Lliga com un encert del Govern dels senyors Lerroux-Gil Robles, que els ha permès de treballar amb excellents resultats a favor del país i de l'ordre. Tant és així, que els dos esmentats consellers, d'acord amb tota l'alta direcció del Partit, estimaren com a molt convenient, ara fa dos mesos, la segona declaració de l'estat de guerra a Barcelona, a favor del qual votaren, al Parlament, tots els diputats del Partit, amb el senyor Cambó al cap. Segons el senyor Duran i el senyor Vallès, aquest període d'ordre i d'energia, mantinguda en tot moment per l'autoritat militar, ha resultat altament profitós per a Catalunya. Aquesta política —que l'ilustre prohom de la Lliga i de Catalunya, senyor Raimon d'Abadal, opina que és l'única que podia seguir una força política del tipus de la Lliga— ha culminat, com tothom ha vist i comprovat, en l'èxit formidable dels Cursets especials d'Estiu, a l'Escola Normal, per una banda, i el retraspàs dels serveis d'Obres Públiques al Departament del senyor Vallès i Pujals. Especialment els al·ludits Cursets, en els quals han participat més de cent mestres i mestresses de tot el país, han palesat la franca adhesió dels pedagogs catalans envers l'obra del senyor Duran a Cultura, tan diferent de la realitzada en etapes anteriors. Quant al retraspàs dels serveis d'Obres Públiques, el senyor Vallès i Pujals, d'acord amb les opinions més autoritzades del seu partit, expressades oportunament a La Veu, opina que es tracta de la qüestió fonamental de l'autonomia catalana, cosa que ha provocat un intens moviment d'entusiasme d'una manera especial entre les joventuts del Partit, que opinen exactament el mateix. Ha contribuït a aquesta satisfacció el fet que l'afirmació de La Veu coincideix plenament amb les que fa cada dia la Premsa de Pic i Pon i, d'una manera especial, el gran diari del partit radical, Renovación.

Tots aquests beneficis, pel que fa a Catalunya, la Lliga, i els senyors Duran i Vallès d'una manera especial, pensen que augmentaran magnificament i abundaràs com a conseqüència del viatge del senyor Lerroux a Barcelona. Sembla que ha estat comentada l'adhesió dels senyors Duran i Ventosa i Vallès i Pujals al cap del partit radical, però no ha d'estranyar-nos poc ni gens, sinó tot el contrari. La Lliga considera que només una franca i decidida compenetració amb el senyor Lerroux salvarà la situació. No és alié a aquesta posició el senyor Gil Robles. El ministre de la Guerra ha vist perfectament el valor d'un sincer contacte amb la Lliga a Catalunya i fins us puc dir que s'ha pensat a fusionar, aquí, Lliga i C. E. D. A., en un sol partit que, per evitar diferències, se'n diria C. E. D. A. Catalana, en el qual entrarà també els radicals amb el senyor Pic i Pon i el senyor Giralt al cap.

Tot això amic meu —ha acabat el nostre interlocutor— us desmentirà rotundament la versió de la dimissió dels senyors Duran i Ventosa i Vallès i Pujals. Falsa de tota falsedat! Per damunt de petits matisos polítics, cal mantenir l'ordre al carrer, i això està aconseguit. Provades demostracions d'energia han donat les autoritats competents. Gràcies a elles, el dia d'ahir jou, com heu vist, un gran dia ciutadà. Ni una extralimitació, ni un desori, ni un crit. Ordre i ordre! La Lliga està satisfeta, plenament satisfeta de la seva entusiasta cooperació a aquest fet. La fusió, lligo-cedo-radical contribuirà sens dubte a enfortir el nostre partit, vell de trentacinc anys i carregat de llorers i de victòries...

Ah, si Prat de la Riba visqués! —ha acabat, amb visible entusiasme, el nostre interlocutor.

* * *

De manera —afegim nosaltres— que els senyors Duran i Ventosa i Vallès i Pujals no han dimitit ni pensen dimitir de cap de les maneres...

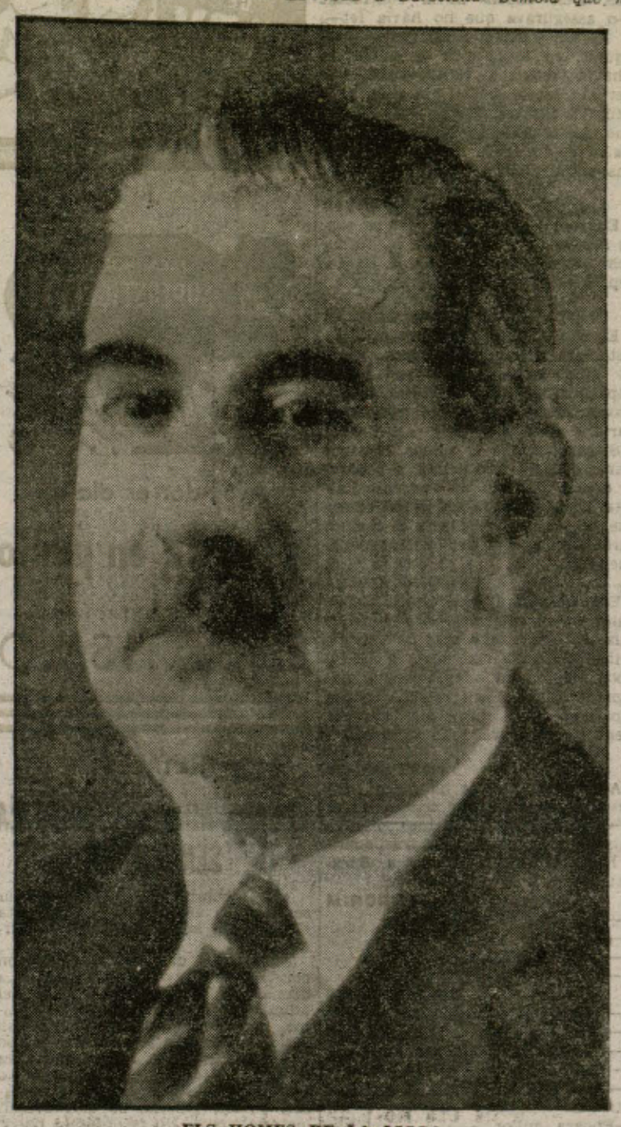

ELS HOMES DE LA LLIGA

El senyor Lluís Duran i Ventosa, conseller-gestor de Cultura a la Generalitat, en representació de la Lliga

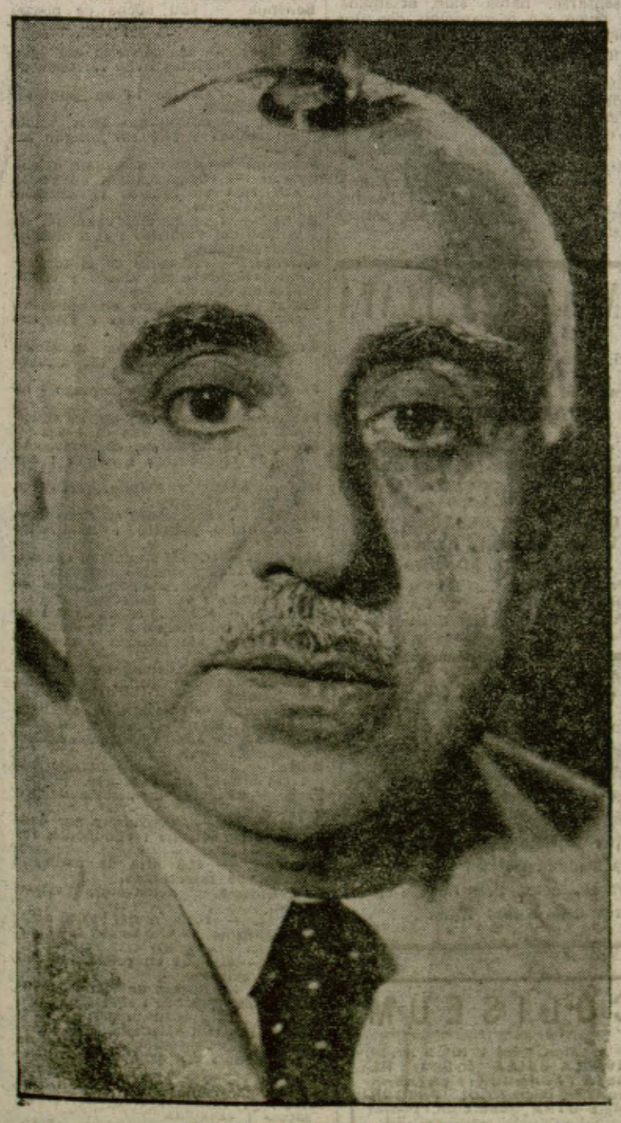

ELS HOMES DE LA LLIGA

El senyor Joan Vallès i Pujals, conseller-gestor d'Obres Públiques a la Generalitat, en representació de la Lliga

La reorganització ministerial

Madrid, 11. — El senyor Chaparprieta ha dit que ja té enllestits per a portar-los a la «Gaceta» els decrets-lleis sobre restriccions i insisteix, per tant, que la refundició dels Ministeris ha d'ésser decretada al mateix temps que es publiquen els altres decrets, és a dir, abans de l'obertura de Corts. Sembla que el ministre insisteix en aquest punt a fi d'evitar al Parlament una situació incòmoda.

El dia transcorregué ahir amb absoluta tranquil·litat

Afirmà el cap de policia, senyor Báguenas, davant els periodistes

No és veritat que Pi i Sunyer i Nicolau d'Olwer vagin resultar ferits

El cap Superior de Policia senyor Martín Báguenas, en rebre anit els periodistes els manifestà contestant a preguntes d'aquests que el dia havia transcorregut amb completa tranquil·litat si es té en compte una població com Barcelona de més d'un milió d'habitants.

S'ha de tenir en compte la significació del dia i l'obra sentimental amb tots els respectes que es deuen als sentiments aliens i s'ha de respectar l'actitud de tots i solament s'han hagut de contenir algunes expansions que es sortien del límit, però tot això ha mancat d'importància.

Un periodista li preguntà si era cert com el rumor general deia que havien resultat ferits els senyors Nicolau d'Olwer i Pi i Sunyer. Res d'això —respongué el senyor Báguenas— en presentar-se aquests dos ex-ministres el cap de la força de Seguretat s'ha ofert per tal d'acompanyar-los a col·locar la corona i ells s'han negat a anar amb protecció, però com que són persones molt conegudes i tenen els seus simpatitzants s'ha aprugat al voltant d'ells gran nombre de persones i hi ha hagut necessitat de desallotjar aquell lloc, però a aquests dos senyors no els ha ocorregut res. Mireu si hi na tranquil·litat —afegí— que he autoritzat per a aquesta nit dos actes polítics que havien sol·licitat i això us donarà la norma, des del punt de vista de l'ordre públic, que la tranquil·litat és completa.

—Hi ha molts detinguts? —se li preguntà.

—En total uns 16, dels quals s'estan veient les circumstàncies especials de cada u per tal de veure si es poden posar en llibertat tan prompte s'acabi el dia, o se'ls imposarà una sanció governativa o passaran al jutjat corresponent, segons el delicte que hagin comès.

FILM DE LA JORNADA

LA VIGILIA A LA NIT

Des d'ahir prop de mitja nit que començaren a acudir ciutadans carregats amb ramells de flors i corones que depositaven damunt, al peu i al voltant de l'estàtua commemorativa de l'11 de setembre del 1714.

La major part de les corones i rams de flors portaven cintes de seda amb els colors de Catalunya i inscripcions amb dedicatòries i el nom de l'entitat o del particular que feia l'ofrena, la relació dels quals donàrem en la nostra edició d'ahir.

La policia muntà un servei especial de vigilància i no es permeté que arribessin grups fins el monument. Sols s'autoritzaren les ofrenes individuals. També fou desviada la circulació del trànsit rodat a fi d'evitar el seu pas par davant de l'estàtua de Rafael Casanova.

A darrera hora el nombre de rams i corones era molt crescut.

AHIR AL MATI

Llegiu LA HUMANITAT

Els autobusos i els tramvies les línies dels quals passen per aquell lloc foren desviades pel carrer d'Auziàs Marc i tampoc no foren deixats passar, per la policia, automòbils particulars ni de lloguer.

Llegiu LA HUMANITAT

Els particulars no podien passar per aquell tros de la Ronda de Sant Pere ni pel carrer d'Ali-Bei, havien de circular pels d'Auziàs Marc i Trafalgar.

Els portadors de corones i rams de flors eren invitats per les forces de policia situades a la plaça d'Urquinaona a desviar-se cap al carrer d'Auziàs Marc, d'on podien baixar pel carrer de Girona, d'un a un, dipositar el ram o la corona que duien al peu del monument i seguir endavant per la Ronda de Sant Pere fins a l'Arc del Triomf.

Llegiu LA HUMANITAT

la corrua de gent, d'un a un, fou contínua des de bon matí fins a les dues de la tarda. En aquella hora hi hagueren uns moments de desanimació i cap a les quatre tornà a animar-se tant com durant tot el matí.

Bombers i guàrdies urbans tenien cura de col·locar les ofrenes.

LA TOMBA DE MACIÀ

El Passeig del Cementiri es veié des de primeres hores del matí ple d'una gran multitud de portadors de rams i corones de flors que anaven a dur a la Plaça de la Fe, on reposen les despulles del president Francesc Macià, primer President de la Generalitat de Catalunya.

Al carrer Nou de la Rambla hi havia estacionats gran nombre de taxis que s'anaven omplint de ciutadans que anaven al Cementiri del Sud-Oest.

Llegiu LA HUMANITAT

ALS CENTRES OFICIALS

A l'Ajuntament i a la Generalitat fou festa oficial i ni el Governador general ni l'Alcalde ni els consellers i regidors no acudiren a llurs despatxos. No hi havia domassos a les balconades.

Tots els consolats, comerços, bancs, consignataris de vaixells, etc., hissaren les respectives banderes.

Llegiu LA HUMANITAT

La ciutat oferia un bell aspecte de festa, excepte als voltants del monument a Rafael Casanova.

A L'AUDIÈNCIA

Per ésser dia inhàbil, no funcionaren ahir les sales de l'Audiència, les relatories i les secretaries.

Als jutjats tampoc no es treballà. Es limitaren a recollir els comunicats que de la guàrdia o del deganat corresponien a cada Jutjat.

AL FOSSAR DE LES MORERES

Fou també molt nombrosa la concurrència que assistí al Fossar de les Moreres. Els ams de flors i les corones dipositades en aquell lloc foren així mateix molts centenars.

No ocorregueren incidents, malgrat el gran nombre de policies que hi havia.

Llegiu LA HUMANITAT

TRENTA ANYS DE CATALANISME

Al despatx dels periodistes de l'Ajuntament i de la Generalitat no ni havia ahir cap nota, per ésser, com hem dit, dia festiu. Hi havia, però, dues gasetilles segons les quals la minoria de Lliga Catalana a l'Ajuntament barceloní i els Consellers gestors senyors Duran i Ventosa i Vallès i Pujals havien portat sengles corones a l'estàtua de Rafael Casanova.

El cert és que, conseqüents amb els seus «trenta anys de catalanisme», trameteren les corones de referència l'una pel periodista senyor Aliberc i l'altra pel senyor Duran i Quintana, secretari del Conseller gestor de Cultura.

El company periodista i el susdit secretari foren rebuts força hostilment per les persones que llegiren les dedicatòries de les corones.

LA MAJORIA CONSISTORIAL

Cap a la una del migdia dipositaren una corona de la majoria consistorial del mes de gener del 1934 de l'Ajuntament de Barcelona, que portava l'ex-conseller regidor senyor Antoni Ventós. L'acompanyaven els senyors Josep M. Massip, Francesc Carbonell, Hilari Salvadó, Ramon Junyent, Antoni Oliva, Benet Morí, Pere Cordomí, Francesc Carbonell, Martínez Cuenca, Altaba, Rosell, Roc Godó, Granier-Barrera i altres.

«LA HUMANITAT»

Els senyors Josep M. Massip i Manuel Companys, director i administrador, respectivament, de LA HUMANITAT, volien dipositar al peu del monument una gran corona de flors naturals amb la bandera catalana, però no els fou possible. La policia impedí que ho fessin tots dos i el company Massip, més forçut, se la carregà al coll com pogué, i la diposità, no sense causar-se algunes esgarrinxades.

EL COMITÈ D'ENLLAÇ D'ESQUERRA

El senyor Ramon Peipoc fou l'encarregat de dur fins al peu del monument la corona del Comitè d'Enllaç d'Esquerres Catalanes. L'acompanyaren els senyors Lluís Nicolau d'Olwer, Carles Pi i Sunyer, Joan Casanelles, Rafael Folc i Capdevila, Josep Terradelles, Emili Granier Barrera i Josep Rauret, que portaren uns rams de fors.

Llegiu LA HUMANITAT

ELS EXILIATS

Foren moltes les corones que es portaren ahir a la tomba de Macià, a l'estàtua de Rafael Casanova i al Fossar de les Moreres per encàrrec dels exiliats, entre els quals el nostre estimat amic senyor Tomàs i Piera.

Llegiu LA HUMANITAT

EL PARLAMENT CATALÀ

Els diputats del Parlament Català de la majoria d'esquerra ofrenaren una bella corona de flors naturals amb llaçades catalanes.

Hagueren de seguir les ordres donades i l'encaregat de portar-la al peu del monument fou el senyor Josep M.ª Espanya. Els seus companys hagueren de romandre al carrer d'Auziàs Marc.

Llegiu LA HUMANITAT

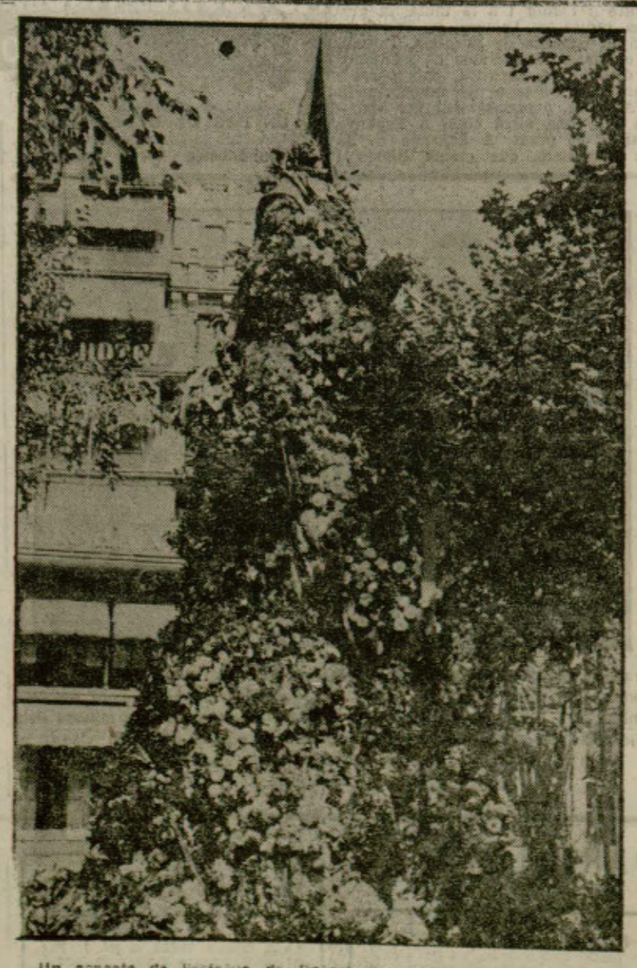

Un aspecte de l'estàtua de Rafael Casanova en el dia d'ahir

(Foto Sagarra.)

Llegiu cada dia LA HUMANITAT

Els convidats de la darrera hora

Ningú no ha comentat encara el cas tragicòm de les acaballes de la dinastia borbònica a Espanya. Alfons XIII, que havia acomiadat sense gaires miraments, els polítics que el serviren més o menys bé i s'havia entès més de sis anys seguits amb el general Primo de Rivera, en veure's prop de la caiguda crida al seu costat els homes del Govern Berenguer i després els del Govern Aznar entre els quals hi havia nombrosos ex-ministres del període anterior a la dictadura. Els menyspreats en els dies d'eufòria pel lleuger monarca, van esser cridats en els moments de perill.

És el cas, tan repetit dins i fora de la política, dels convidats de la darrera hora. Quan ja s'acosta la fi d'una situació, quan les angúnies sovintegen més que les alegries, uns grups o uns homes són invitats a associar-se als conductors del carro que va pel pedregam.

Per a acceptar aquesta mena de convits cal ésser molt generós o molt ilús. En venir el llevant de taula, el més trist paper és el dels que amb prou feines han tingut temps d'asseure's i de participar en la festa.

* * *

Ara no es tracta de les acaballes d'un règim, però és força probable que es tracti de les acaballes d'una etapa política. Tots els simptomes indiquen que l'etapa iniciada per les eleccions del 19 de novembre del 1933 no trigarà a clouure's. Hi haurà hagut un bienni de centre-dreta després d'un bienni d'esquerra.

I és en aquest instant quan s'anuncia la famosa ampliació del Ministeri Lerroux-Gil Robles. El senyor Lerroux, ja septuagenari, ha esdevingut l'home de les ampliacions, el gran ampliador. Ha ampliat la base de la República, i projecta d'ampliar la base del Govern. Per a unes tals operacions estan verament indicats els homes de la mànigа ampla.

S'insisteix a dir, en efecte, que aviat serà reconstituït el Gabinet amb la col·laboració de nous elements, que han de tenir la condició de no haver participat en els fets del passat mes d'octubre. I tothom assenyala amb el dit els tres possibles participants: la Lliga Catalana, el grup fonedís de Miquel Maura i el grup menut i incommovible del senyor Abilio Calderón. Tres grups heterogenis i de difícil encaix.

* * *

¿Arribarà a fer-se l'ampliació anunciada ja fa temps i molts cops ajornada? ¿Acceptaran el convit els regionalistes, els mauristes miquelets i els calderonians?

Al punt on som, el convit no té gaires atractius. I encara els senyors Lerroux i Gil Robles imposen als convidats una condició: que cooperin a l'esforç per la revisió constitucional. Precisament el Govern reconstituït i ampliat tindria per objectiu principal la realització d'aquesta reforma.

Tots sabem, però, que la Lliga no creu que sigui oportú el plantejament del problema constitucional en la forma adoptada pel Govern Lerroux-Gil Robles, i que el senyor Maura ho considera un disbarat. ¿Quin goig els pot fer, doncs, l'enrolar-se per a una aventura arriscada que té l'aspecte de servir de comiat al bienni de centre-dreta?

De tota manera, convé recordar que el senyor Cambó no creu en la lògica i que el senyor Maura té sortides estranyes. Si les coses anessin d'una manera normal, només hi hauria probabilitats que, entre els convidats de la darrera hora, accepté el convit el quasi inexistent senyor Abilio Calderón, que disposa de deu vots independents i monarquitzants al Parlament d'Espanya.

A. ROVIRA I VIRGILI

En aquest número:

Pàg. 2 LA XIRGU AL «BARCELONA»

Pàg. 3 EL TREBALL

Pàg. 4 LES LLETRES

Pàg. 5 INFORMACIÓ ESTRANGERA

Pàg. 7 EL MOMENT POLÍTIC

Pàg. 8 LES COMARQUES

Pàg. 10 LES MEMÒRIES DE DORA STROECHER

Pàg. 12 REPORTATGES DELS NOSTRES ENVIATS ESPECIALS A ADDIS ABEBA I GINEBRA

AQUEST NUMERO DE LA HUMANITAT CONSTA DE DOTZE PAGINES

· TEATRE I CINEMA ·

TEATRES

TEATRE TIVOLI

Companyia del Coliseum de Madrid. - 19 ULTIMS DIES

Avui, dijous 2 extraordinàries funcions. Tarda, a les 5. Nit, a les 10'15: La grandiosa super-revista del mestre **Guerrero**

¡HIP! ¡HIP!... ¡HURRA!

per tota la formidable companyia. - BUTAQUES, a 4 i 5 PTES.
Demà, divendres, tarda:
HIP! HIP!... HURRA!

Nit: ESTRENA de la sensacional revista d'**Arniches** i **Estremera** musica del mestre **Guerrero**, que obtingué 200 representacions a Madrid

Peccata Mundi

per tota la magnifica Companyia i la genial artista

AMALIA DE ISAURA

BUTAQUES, 5 PTES. — Es despatxa a la taquilla sense augment

Llegiu, cada dia, la nostra secció de
TEATRE i CINEMA

TEATRE POLIORAMA

Companyia dramàtica **MARIA GUERRERO - FERRAN DIAZ DE MENDOZA**

Avui, tarda, a les 5'15, i nit, a les 10'15: La grandiosa obra en tres actes, un epileg i un intermedi, de **Joaquim Dicenta**, fill

Pluma en el viento

Entre el tercer acte i l'epileg, recitarà, en l'intermedi, l'actor
Ferran Díaz de Mendoza

GRAN PRICE

VODEVIL CATALA
Visita **LOPEZ - Giménez SALES**

Avui, tarda i nit: El grandiós xit,

LA CRIOLLA

PREUS. — Tarda: Butaques, 1 pesseta, i general, 0'40. - Nit: Butaques, 1'50, i general, 0'50.
Demà: **Estrena de**
LA REINA HO FA TOT

TEATRE COMIC

REVISTES

4 ULTIMS DIES, 4
Avui, tarda, a les 5'15, i nit, a les 10'15: La super-revista

MISS MISS

per **Laura Pinillos, Alady i Lepe.** Aquesta nit en el quadre «**La Taberna de los Tenores**» prendran part els autèntics cantants de la «**Taverna CASA PERET**» amb l'assistència del popularíssim Peret

Llegiu, cada dia, la nostra secció de
TEATRE i CINEMA

TEATRE ROMEA

Telefon, 22026

DARRERA SETMANA. - TRES HORES EN EL PAIS DEL MERAVELLOS. EL QUE NO TORNAREU A VEURE MAI

Avui, a les 5'30: Especial per a nens, amb **Betty Boop** i el seu company **Bimbo**, «**Los Tres Cerditos**» i «**El Lobo Feroz**». I a les 10'15, per a nens de 3 a 95 anys

VITTORIO PODRECCA

amb el seu

TEATRE DELS PRODIGIS

Els autèntics protagonistes de «**Yo soy Susana**». - Museu egipci. - Mademoiselle Legniti, cançonetista. - Bil-Bol-Bul, el petit acrobata. - Nit del Redemptor a Venècia. - La caça de les papallones. - Revisteta negra amb Josefina Baker. - «El Barbero de Sevilla». - Cançó del pati. - «Corrida» de braus. - A Hollywood, desfilada de Greta Garbo, Chevalier, Charlot, Stan Laurel i Oliver Hardy. - Funiculi-Funicola, napolitana. - El burro savi. - I musica da camera pel més petit, el més còmic i el més célebre pianista del món. - Revista. Circ. - Music-Hall. - Fantasia. Humor. - Poesia. - Art.

TEATRE BARCE

CONTINUA RENOVACIO D'AIRE
Companyia de
MARGARIDA XIRGU

Avui, tarda, a les 5'15, i nit, a les 10'15: EXIT GRANDIOS de l'obra de **Lope de Vega**, adaptació de **Garcia Lorca**

LA DAMA BOBA

Creació de **MARGARIDA XIRGU**

GRAN TEATRE ESPANYOL

Companyia de comèdies valencianes dirigida per **PEPE ALBA**

Avui, a les 4'30:
EL LLENGUAGE DEL TABACO
EL MALCARAT i
SENSE TITOL
Nit, a les 10'15: Cartell d'èxit
EL MALCARAT i

SENSE TITOL

l'obra a la qual el públic de Barcelona ha de posar el títol

Preguem a les empreses que ens enviïn propaganda que vulguin escriure-la en català

TEATRE BARCELONA

LA DAMA BOBA, famosa comèdia de Lope de Vega, adaptada per Frederic García Lorca

No fa pas gaire temps que assistíem a la representació que d'aquesta mateixa comèdia famosa donava una altra companyia. La interpretació que l'esmentada companyia en féu no pot dir-se que fos ni infidel ni incorrecta. Al contrari: s'atenia al text escrupolosament. Però això, en teatre, no és prou. Cal passar en la interpretació de l'obra caliu, passió, gràcia. Cal —ho diu el mot— «interpretar-la». I interpretar no és el mateix que recitar. «Interpretar és saber veure l'obra dramàtica, és saber veure com s'hi mouen i reaccionen les criatures imaginades pel poeta. Interpretar és imaginar, i, en aquest cas, crear. O sigui: no atenir-se massa estrictament, massa fredament, a la paraula escrita. Cal saber convertir —per obra del fervor i de la intel·ligència— la paraula escrita en paraula viva. Maragall, tractant aquest tema, ha dit coses d'una gran lucidesa, d'una gran bellesa.

Hi ha, però, qui té el criteri que els clàssics han d'ésser tractats amb respecte. El respecte, quan l'invoca gent de mentalitat estreta i raquítica, és una cosa lamentable que fa més mal que una pedregada. Aquests professionals del respecte a ultrança —que és, en definitiva, un respecte mal entès, una versió defectuosa i estrafeta del respecte autèntic— quan es tracta dels clàssics criden, s'indignen, posen el crit al cel si hom els interpreta d'una manera un xic personal, un xic original. Quan parlen dels clàssics se n'omplen la boca, posen els ulls en blanc, fan una veu greu, gesticulen amb majestuositat, diuen: Ah! Oh!

Ells, pobrets!, creuen que aquests Ah! i aquests Oh! tenen tanta eloqüència que ho expliquen tot.

Si aquests professionals del respecte veien una representació de «Fuenteovejuna» a Moscou es moririen del disgust.

Ells no saben, o no volen saber, que el més gran pecat en art és el de la vulgaritat. El que té una vàlua autèntica és la personalitat, l'originalitat. Esser vulgar, en art, és com no ésser res.

Per això ens ha semblat magnífica la versió que de «La dama boba» ens dóna Frederic Garcia Lorca, perquè no és vulgar. I no ho és perquè, a pesar d'ésser Garcia Lorca un gran poeta —o precisament per això— la versió seva de la farsa lopesca és feta amb un gran respecte.

Lope i Calderon —els déus intangibles dels professionals del respecte, alguns dels quals tan sols coneixen aquests dos noms i ignoren els de Moreto, Vélez de Guevara, Rojas Zorrilla, Juan de la Cueva, Bances Candaneo...— són els autors que, de tant en tant, quan els deixen lloc Muñoz Seca, Fernández del Villar, Pérez Fernández i uns quants Fernández i Pérez més, ocupen els escenaris d'Espanya.

Lope, home més d'aventura, més dinàmic, més inquiet, es complau en el dibuix dels personatges femenins. Ha conegut més les dones —conèixer en el sentit bíblic— i, per tant, en el seu teatre, mentre els homes queden un xic impersonals i de cartó, els tipus de dona prenen un gran relleu, un autèntic caliu d'humanitat: recordeu, a més d'aquesta meravellosa «dama boba», «La esclava de su galán», «Fuenteovejuna», etc., etc.

En Calderon és tot el contrari. Calderon, de vida més serena i austera, sap crear homes: Pedro Crespo, Segismundo...

«La dama boba» és una farsa, i, per tant, no pot interpretar-se d'una manera massa rígida: cal donar-li moviment, subratllar i accentuar el seu caire caricaturesc. En Lope hi ha molt del que després veurem en Molière. I Molière és la caricatura gruixuda, cruel, despietada. La posició intel·ligent és, sense abarraganar l'obra, sense desvirtuar-la, saber donar una interpretació justa d'aquesta caricatura.

Mentre a França, poble que sempre ha menjat bé i ha servat un culte a l'amor i a la taula, la gràcia radica en l'alcova, en l'adulteri, en el triangle de la dona, l'amant i el marit: una gràcia de menjador i d'alcova. A Espanya, país pobre i famolenc —a pesar del descobriment d'Amèrica, o precisament per això— és tota una altra cosa. A Espanya l'amor és pecat. A Espanya hi ha la Inquisició, que crema llibres i criatures humanes. Espanya és un erm tot florit d'esglésies, convents i castells. La població espanyola es divideix en hidalgos, clergues i soldats. El poble, pròpiament dit, no compta. Espanya es desagna en

MARGARIDA XIRGU

guerres absurdes i l'agricultura i la indústria són abandonades. L'església estén la seva ombra sinistra damunt la nació.

En aquestes condicions, la literatura sols troba un motiu còmic, d'una comicitat aspra i trista: la fam. Consulteu Mateo Aleman, Quevedo —el més rebel, el més agre dels escriptors espanyols de l'època, el més insotmès—, Torres Villarroel, Cervantes, Hurtado de Mendoza —al qual hom atribueix «El lazarillo de Tormes»—, Vélez de Guevara: sempre trobeu en la fam el motiu còmic. I no és que manquin altres motius propicis a la comicitat: és que són tabú.

Els hidalgos de la dramàtica i la novel·lística del segle d'or passen fam i no saben llegir —«Blasonan algunos, y no los plebeyos, de no saber escribir» (Quevedo, «Providencia de Dios». Rivad. XLVIII. 196 a.) «Pues lo de ser caballero — no se cómo me lo niega — viendo que hablo despacio — y que hago mala letra.» (Bib. And. II, 39.) «... porque, aunque no sabía bien escribir, para mi intento de ser caballero lo que primero se requería era escribir mal.» (Quevedo, «Vida del Buscón», pàg. 32. «Clásicos Castellanos». «Ediciones de «La Lectura»)—. A més de no saber escriure ni gairebé llegir, passaven fam, aquella fam que en Quevedo té una força temible. Tant, que envejaven secretament els jueus perquè tenien un pretext per a no menjar porc. Ells no en podien menjar perquè no en tenien ni sabien com pagar-lo. ¿I sabeu com en deien, del porc? En deien «hidalguia»: «El tendero vendiéndome hidalguía...» (Quevedo, «El Entremetido, la Dueña y el Soplón». Rivad., XXIII, pàg. 364). Consulteu també «A History of the Inquisition», de V. Lea.

L'«hidalgo» de «La dama boba», que arriba a Madrid per a un casament de conveniència, s'alegra molt en saber que per a dinar hi ha porc, o sigui «hidalguia».

La farsa lopesca, però, es desvia ràpidament vers l'amor: l'amor que, en boca dels personatges, pren un to graciosament conceptuós.

La companyia de Margarida Xirgu ha accentuat —gràcies a una direcció intel·ligent i sensible— la caricatura de «La dama boba», i, sense desvirtuar-la, ha sabut convertir-la en un ballet deliciós.

En primer lloc cal destacar la labor de Margarida Xirgu, a pesar que tots els intèrprets mereixen elogis. Margarida Xirgu sabé donar al dificilíssim paper de Dinea tots els matisos. Després, Antonia Calderon, en el de Clara. I Amalia de la Torre en el de Nise. Sobri, aplomat, fet un gran actor, Pedro Lopez Lagar.

No es prengui a desatenció el fet de no esmentar els noms dels altres artistes. Caldrà dir, només, que Margarida Xirgu porta una companyia immillorable. Molt digna d'elogis la direcció de Rivas Cherif, així com la presentació, de Fontanals.

A Garcia Lorca, l'adaptador, tota la nostra admiració.

LLUIS CAPDEVILA

LES ESTRENES

«UNA DAMA SIN IGUAL», AL COLISEUM

Novament hem d'insistir amb el mateix preàmbul que hem fet precedir al comentari d'unes estrenes recents en altre local. Encara no ens trobem en aquella època que els empresaris poden amb confiança, almenys amb certa esperança, llançar produccions d'alguna importància. Tot el que es veient fins ara són, amb poca diferència unes d'altres, produccions catalogades com a corrents.

«Una dama sin igual», de la Paramount, és una d'aquestes pel·lícules considerades bones per a preparació de la temporada oficial, però insuficient per a entrar en plena època de competència. Es una comèdia més o menys entretinguda que es fa veure amb més o menys atenció segons sigui l'estat d'esperit de cada espectador, però no té pas la categoria, ni tampoc la pretensió, de film de «campanilles».

Si algun error hi ha en el film —el mateix generalment que sol haver-hi en totes les comèdies d'aquest estil— és la manca d'originalitat de l'argument i els seus evidents convencionalismes. Tota la resta correspondria a un film de més talla. Perquè la direcció és excel·lent —cal advertir que hi ha un muntatge soberbi que fa que totes les escenes es succeeixin a un ritme força ràpid i captivador—, la fotografia és impecable i la interpretació és de primer ordre. El que podríem dir-ne, doncs, bastiment del film, és d'una categoria realment notable, però la seva base és massa fràgil perquè tingui alguna consistència. Les situacions no es produeixen pas d'acord a la lògica més elemental, sinó que són arranjades a caprici, potser especialment per a un públic més ingenu que el nostre, al qual li pot plaure i àdhuc captivar aquest caràcter novel·lesc i romàntic que està molt lluny de tocar de peus a terra per a apoiar-se. El que hi ha de bo en el transcurs de l'acció és una certa ironia fina que dóna un regust agradable a la projecció i algunes voltes fa néixer el somriure als llavis.

L'argument ens parla d'una lladre, una tal «Sofia» que opera amb una destresa i una habilitat formidables, i que no té altre rival que un anomenat «Maximiliano», que, per la seva part, tracta d'emular les seves millors proeses. Els dos, és clar, es trobaran, i malgrat la seva pugna professional, acabaran agradant-se. El final es preveu clarament. Ambdós triomfaran sobre la policia i aniran a fer real la seva neixent felicitat.

Com pot veure's, res de tan senzill ni tampoc de tan forçat com aquest argument. Però, malgrat tot, cal convenir que, gràcies a l'excel·lència de la realització de què hem parlat es fa veure amb força interès —interès superficial, és clar—, i com que, d'altra banda, el públic sap prou bé que no pot anar a esperar obres de gran envergadura, surt relativament satisfet de la projecció.

En la part interpretativa cal destacar la tasca excel·lent, sota tots els aspectes, de l'admirable actriu Gertrude Michael, impecable d'expressió i de maneres, profundament sensible i femenina, i l'actor Paul Cavanagh

Josep SAGRE

MOLT AVIAT VEUREU

EL SUGGESTIU ESPECTACLE QUE ESPEREU

Avui, dijous, a les 10 de la nit

REOBERTURA
del
CINEMA CATALUNYA

Estrena de la divertida comèdia en espanyol

Completa el programa
UN PAR DE DETECTIVES
amb la gran parella
Edmund Lowe - Victor McLaglen

Frederic March, l'idol del públic femení cinematogràfic, i Douglas Montgomery, un altre «star» del firmament gelatinós, en el moment de desembarcar a Plymouth (Anglaterra), ja comencen a signar els àlbums dels aficionats europeus. Aquests dos populars actors es proposen visitar el vell continent... si els fanàtics del cinema els deixen tranquils

(Foto. Keystone)

TELONS CURTS

AL POETA SEGARRA

Feia dies que entre la gent de teatre, és parlava amb estranyesa que encara no se li hagués demanat una obra per a inaugurar la temporada que ve, malgrat i no haver estat la seva producció de la temporada passada, cap encert...

Doncs, sí. Ja se li ha demanat. Ha estat la senyora Mercè Nicolau, segons ens diuen, qui ha dit al poeta que li faci una obra per a inaugurar la seva temporada de teatre català a Barcelona...

Ja ho sabeu, doncs.

ES CLAR!

Encara del tema «Lluis Calvo» que encetàrem ahir. Es diu que don «Luis» està molt disgustat perquè allò dels trenta mil duros s'hagi convertit en trenta mil pessetes. Així qualsevol fóra empresari! —digué algú. Qualsevol en fóra, es clar, amb trenta mil durets assegurats... I no acaben ací les penes. Don «Luis» havia contractat —o assegurava que ho havia fet—, a l'actor Valerià Ruiz París. Però aquest, en saber que la subvenció s'havia rebaixat tant, digué que per ara estava bé on era i no penpensava canviar de pis. Fins es diu que la temporada projectada per Calvo al Calderon no es farà... No ens estranyaria.

NOVA COMPANYIA

Eugènia Zúffoli, que, com se sap, es separà de Rafael Rivelles, forma companyia. Emili Thuillier li ha acceptat el càrrec de director.

NOTICIES D'ENRIC BORRAS

El rumor que corre amb més insistència referent a don Enric és que es quedarà el teatre Espanyol, de Madrid, des d'ara al proper abril, data en la qual marxaria a Buenos Aires.

Si es confirma el rumor, el seyor Enric donaria a conèixer a Madrid drama històric de l'argentí Larreta «Santa Maria del Buen Aire», que després representaria a Buenos Aires, amb motiu del centenari d'aquella població.

UN QUE TORNA

Ens referim a José López Rubio, autor de les comèdies: «De la noche a la mañana» i «La casa de naipes». Rubio ha estat cinc anys a Hollywood, ocupat en adaptacions i diàlegs de films, i ara retorna, no sé sap amb quins projectes. Segurament els exposarà quan sigui ací.

MISS DOLLY

Aquesta noia se'ns ha tornat «internacional» «cent per cent». Ara es troba a Kaunas (Lituània), i a finals del corrent mes, es traslladarà Romania, per a actuar a Bucarest.

SEUDONIM

—Sabeu qui és «Baerlam»?
—No
—Enric Rambal.
—Ah!

SOLER-TAPIES

—Sabeu qui forma companyia?
—Alady?
—No, home! Bartomeu Soler.
—Està bé!
—Amb Josefina Tapies de primera actriu.
—Encara millor.
—Actuaran a Madrid.
—Bé.
—Soler serà primer actor, director, proveïdor d'obrers i empresari.
—Bufa! I quan serà tot això?
—Quan Soler deixi d'ésser representant del teatre «dei Piccoli», que serà quan acabi la «tournée» per la Península el senyor Podrecca.

MANUEL GOMEZ

Es tracta d'un recitador poètic i d'acció dramàtica que diumenge vinent, al matí, donarà un recital al Teatre Poliorama, i interpretarà composicions de Vicente Medina, Francisco Villaespesa, Luis Cermida, Rafael Alberti, Gabriel y Galán, Lope de Vega, Enrique López Alarcon, Manuel Machado, Antonio Machado, José Ojeda i Salvador Rueda i el «Romancero gitano», de Federico García Lorca.

Annabella ha sofert un altre accident d'auto

París, 11. — La coneguda estrella francesa del cinema M. Annabella ha sofert avui un greu accident d'automòbil.

Annabella menava el vehicle i, en iniciar una corba amb excessiva velocitat, el cotxe ha patinat i ha bolcat.

La cèlebre actriu ha resultat il·lesa. Les dues persones que l'acompanyaven, però, han resultat greument ferides.

Fa poc temps Annabella sofrí un un altre accident d'auto, del qual sortí amb una cama fracturada. Ara ja n'estava guarida.

CAPITOL

DEMA, DIVENDRES
ESTRENA

Un programa formidable per tal de preparar la inauguració oficial de la temporada

i

Avui, darrer dia de
A las 12 en punto
i
FANATISMO

RETALLS

ENCARA NO ES PERDUDA LA SENSIBILITAT

«El Liberal», de Madrid, en la seva secció «Run-Run», escriu, sota el títol «El adiós a Margarita Xirgu»:

«Queremos dar en esta sección concisa pero reveladora de la nota diaria, la leal y veraz reseña del adiós a Margarita Xirgu en su última, por ahora, función del Español. No quedaron localidades. Hubo que pedir permiso a los ocupantes de algunos palcos para alojar a los espectadores supernumerarios. Butacas, palcos, galería, se derramaban materialmente. No recordamos haber visto nunca el Español tan entusiastamente atestado. No había más que un hueco: el palco del Ayuntamiento.

Con un silencio admirable transcurrieron los tres actos de la maravillosa comedia de Lope «La dama boba». Pero ya Margarita Xirgu, al presentarse, había sido aclamada. Sin truco, sin preparación, con una explosión de la sensibilidad colectiva que se da pocas veces en el teatro; pero que cuando se da hay que registrarla, para honor del público madrileño.»

Per què afegir-hi res?

L'escrit, per si sol, diu moltes coses. Que no l'oblidi el públic, sobretot el nostre. I diem el públic, qui és el poble, perquè en definitiva és aquest qui aguanta l'edifici teatral, per damunt de les petites passions.

CINEMA CATALUNYA

REOBERTURA

Avui, dijous, dia 12, a les 10 de la nit
Sessió numerada
Estrena de la divertida comèdia **Fox**
ASEGURE A SU MUJER
en espanyol
per **Raúl Roulien, Conchita Montenegro, Antonio Moreno,** etc.
Completaran el programa el film **Fox** d'acció
UN PAR DE DETECTIVES
per **Victor McLaglen** i **Edmund Lowe**
DIBUIXOS SONORS

Preferència ... ... **DUES** ptes.
General ... ... **UNA** pta.

A partir de demà, divendres
sessió continua de 4 tarda a 12.30 nit

«La Diosa del fuego»

Un notable repartiment d'excel·lents artistes protagonitzen l'espectacular drama titulat «La diosa del fuego». El paper central, que representa la dona més formosa creada per cap novel·lista, és a càrrec de la bel·líssima Helen Gahagan, nova en el cinema, però famosa en els teatres dels Estats Units

FANTASIO

Avui, tarda, a les 4, i nit, a les 10: Gran èxit de **Pierre Brasseur** en la graciosa comèdia
SABADO - DOMINGO - LUNES

EMPRESA CAPITOL

CAPITOL. — Avui, sessió continua de 4 a 12'30: **A LAS 12 EN PUNTO**, per Richard Barthelmess; **FANATISMO**, per Pola Negri, i **DIBUIXOS.**

Demà, divendres, canvi de programa: **EL PASADO DE MARY HOLMES**, per Hellen M. Kella i Jean Artur, i **SUPERSTICION**, per Jack Holt.

EXCELSIOR. — Avui, sessió continua de 4 a 12'30: **EL AGRESOR INVISIBLE**, per Will Boyd; **PECADOR A MEDIAS**, per Joal Mc. Crea i Sally Blane; **EL ALGUACIL DE LA FRONTERA**, per George O'Brien, i **DIBUIXOS.**

COMTAL. — Avui, sessió continua de 3'45 a 12'30: **CHARLIE CHAN EN PARIS**, per Warner Oland; **LA VIDA EN BROMA**, en espanyol, per Chester Morris; **ROMANCE UNIVERSITARIO**, per Tom Brown, i **DIBUIXOS.**

WALKYRIA. — Avui, sessió continua de 4 a 12'30: **TODO POR EL AMOR**, per Jean Kiepura; **LA CIUDAD DE CARTON**, directa en espanyol, per Caterina Barcena i Antoni Moreno; **GLORIA Y HAMBRE**, per Richard Barthelmess, i **DIBUIXOS.**

CINEMA PARIS

Tel. 14544. Avda. Pta. Angel, 11-13

Tarda, 4'15. - Nit, 9'45:
Triomf de Marie Bell en
FEDORA
(5'30 i 9'45)
i **Ann Sothern** i **Charlies Ruggles** en el seu triomf
Melodia de Primavera
(4'15, 6'55 i 11'10)
Pròxim dissabte: **Ginger Roggers** en **DEJAME SOÑAR**, i l'obra d'art **LOS DE CATORCE AÑOS**

Preguem a les empreses que ens enviïn propaganda que vulguin escriure-la en català

ESPECTACLES PER A AVUI

TEATRES

Barcelona. — Tarda i nit: «La dama boba».
Comic. — Tarda i nit: «Miss - Miss».
Espanyol. — Tarda: «El llenguage del tabaco», «El malcarat» i «Sense títol». Nit: «El malcarat» i «Sense títol».
Romea. — Tarda i nit: Vittorio Podrecca i el seu Teatre dels prodigis.
Gran Price.—Tarda i nit: «La Criolla».
Poliorama. — Tarda i nit: «Pluma en el viento».
Tivoli. — Tarda i nit: «Hip! Hip!... Hurra!».

CINEMES

Amèrica. — «Sor Angélica», «El novio de mamá» i «La Hermana San Sulpicio».
Arenes. — «La pequeña Dorrit», «Paso a la juventud» i «Besos de árabe».
Actualitats. — Noticiaris, documentals, etc.
Arnau. — «Neblina», «La carretera del Infierno» i «El misterio del acuàrium».
Astoria. — «A toda máquina» i «La patrulla perdida».
Avinguda. — «Una aventura en el sud-exprés» i «Dejada en prenda».
Barcelona. — «Capricho imperial», «La isla del misterio» i «El viajero solitario».
Bohème. — «La senda sangrienta», «Neblina» i «La vida es dura».
Bosc. — «La hija de nadie» i «Alma de rascacielos».
Bohemia. — «Su noche de bodas», «Esperame» i «El tigre del mar Negro».
Broadway. — «El misterio del acuàrium», «Neblina» i «La carretera del Infierno».
Capitol. — «A las 12 en punto» i «Fanatismo».
Centric. — «Guillermo Tell», «Hola, hermanita» i «No soy ningún ángel».
Coliseum. — «Una dama sin igual».
Comtal. — «Charlie Chan en París», «La vida en broma» i «Romance universitario».
Diana. — «Por el mal camino», «El crimen del Vanities» i «Un hombrecito valiente».
Entença. — «Soldados de la tormenta», «Hombres de acero» i «Hombres en blanco».
Esplai. — «Torbellino en sociedad», «Imitación de la vida» i «Mujeres peligrosas».
Excelsior. — «El agresor invisible», «Pecador a medias» i «El alguacil de la frontera».
Fantasio. — «Sábado - domingo - lunes».
Foc Nou. — «Odios de buzo», «Sucedió una noche» i «La calle 42».
Goya. — «Sinfonía del corazón», «Alma de rascacielos» i «Amor i alegría».
Iris. — «Amor y Alegría», «Mujeres, alerta» i «Bolero».
Kursaal. — «Escándalos en Budapest», «Su único pecado» i «Guillermo Tell».
Laietana. — «Crisis mundial», «La matanza» i «Testamento original».
Marina. — «Capturados», «Luces de la ciudad» i «La calle 42».
Majèstic. — «Caballeros de capa i espada» i «Apostando a Cupido».
Metropol. — «El millón» i «Pez de tierra».
Mistral. — «Mademoiselle doctor», «Primavera en Otoño» i «Diablos celestiales».
Monumental. — «Melodía del arrabal», «Viva la vida» i «Dama por un día».
Mundial. — «Chino Chan en Londres» i «Música en el aire».
Núria. — «Capricho imperial», «Oro» i «El crimen del Vanities».
París. — «Fedora» i «Melodía de primavera».
Pathé Palace. — «Broadway por dentro», «Oro virgen» i «Bouboule, rey negro».
Principal. — «La hija de nadie» i «Alma de rascacielos».
Publi-Cinema. — Reportatges d'actualitat.
Rambles. — «Una mujer para dos».
Select Cinema. — «No temas al amor» i «Amor y alegría».
Smart. — «Dejada en prenda» i «Su mayor éxito».
Splendid. — «Noches de Viena», «Sinfonías del corazón» i «Sor Angélica».
Talia. — «Esta edad moderna», «Besos al pasar» i «Madame Butterfly».
Triomf. — «Capturados», «Luces de la ciudad» i «La calle 42».
Tetuan. — «¿Qué vale el dinero?», «Por tu amor» i «Justicia divina».
Volga. — «Ya sé tu número», «Massacre» i «Divina».
Xile. — «La conquista del aire», «Eterno ensueño» i «La usurpadora».
Walkyria. — «Todo por el amor», «La ciudad de cartón» i «Gloria y hambre».

VARIETATS

Frontó Principal Palace

Avui, dijous, tarda: GUILLERMIN - UNZUETA contra GOENAGA II - MODESTO. — Nit: GURUCEAGA - RAMOS II contra AROSTEGUI - ULACIA I

FRONTO NOVETATS

Avui, dijous, tarda, a les 4: Partit a cistella, SAVA - GOLEACO contra ... — Nit, a les 10'15: Partit a pala PRUDEN - QUIQ. BILBAO contra CRISTO I - URQUIDI. — Detalls per cartells

...CEL PARK

GRAN PARC D'ATRACCIONS

Ent. 50 cts. Funicular i ent., 1 pesseta. Darrer funicular a les 2. Diumenge: Festival dels Mercats de Barcelona a profit de l'Hospital Clinic

Llegiu LA HUMANITAT

CINEMES

PUBLI · CINEMA

Sessió continua. Seient UNA PESSETA. NOTICIARIS. DOCUMENTALS. VIATGES, etc.

Llegiu LA HUMANITAT

COLISEUM

Avui, tarda, a les 4. Nit, a les 10: **VIVA LA BULLA** (còmica); **REVISTA PARAMOUNT; ENTRENAMENTS** (esportiva); **PREGUNTAME OTRA** (dibuix de Popeye) i **GERTRUDE MICHAEL** en **UNA DAMA SIN IGUAL** amb Paul Cavanagh, Alisson Skipworth (Producció Paramount)

la humanitat

EDITORIAL LLIBERTAT S. A.

Redacció i Administració
RONDA UNIVERSITAT, 25
Telèfon 22122

Impremta
TALLERS NUM. 48
Telèfon 14446

PREUS DE SUBSCRIPCIO

Barcelona, un mes	3'50 ptes.
Fora, un trimestre	10'50 »
Amèrica Llatina i Portugal un trimestre	13'— »
Altres països, un trimestre	27'— »

DIOS

Principio y fin de todas las cosas

(De «La Libertad».)

UN CONSEJO

NAPOLEON.—Yo creo que lo primero que debe hacer la S. de N. es buscarte isla.

(De «El Sol».)

LA CANCION DEL OLVIDO FASCISTA

Soldado de Nàpoles
que vas a la guerra,
la fiebre palúdica
en Africa espera...

(De «El Liberal».)

IMPACIENCIAS

—Esto de la Ceda no nos sirve, don Filpudio. Tanto hablar de la reforma constitucional y aún no hemos coronado nuestro ideal.

—¿Coronado? Todo se andará, don Buetato. Todo se andará.

(De «Heraldo».)

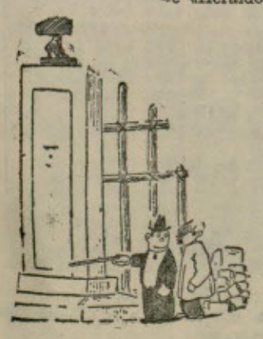

ARQUITECTURA

—Es menester ensanchar la base...

—Y eso, ¿cómo?

—¡Caramba; como se ensanchan todas las bases! ¡A fuerza de adoquines!

(De «El Siglo Futuro».)

LA FIESTA DOMINICAL

—¿Has visto? El domingo se celebró una serie enorme de actos públicos, sin que ocurriera el menor incidente. En cambio, hubo numerosos accidentes de automóvil, muertes, robos, atropellos, crímenes, etc.

—No me digas más, Rita mía; el domingo próximo, a un mitin.

(De «La Voz».)

A. MERCADER GALIBERN

GASOLINES — LUBRICANTS — ESTACIO D'ENGREIX AUTOMATIC

AVINGUDA 14 D'ABRIL, 574 TELEFON 76696

· LA PREMSA ·

Els avis

El Matí, *ocupant-se de l'onze de setembre, es recorda dels avis i s'enterneix:*

«Més és d'homes resistir les hores d'infortuni. El coratge i l'aguant que els altres no tingueren per a portar fins al final llur aventura, l'hem de tenir nosaltres per desfer llurs errors. Aquesta batalla que lliurem amb l'arma de la tenacitat, val la pena de lliurar-la: és per la pàtria.

No sempre ens ha de trobar l'onze de setembre amb la tristesa d'avui. Prevaldran, tanmateix els valors veritables de Catalunya, els que els nostres avis ens donaren, els que agermanaven, els que eren inspirats per una fe que no mor. No ens deixarem emportar per la fallera d'una victòria ràpida, que sempre és efímera, però quan arribi la gaudirem amb totes les forces de la nostra ànima. En les nostres mans està que un altre onze de setembre trobi els catalans ben units, retent acatament, en honorar els avis, a la tradició dels avis.»

«El Correo Català» s'uneix al cor

El diari carlí també porta la seva estella al foc dels que avui celebren... què deuen celebrar?

«No nos parece mal que Cataluña, nuestra tierra amada, celebre sus fechas históricas y tenga memoria perdurable de sus hombres ilustres. Así aquel 11 de septiembre de 1714 y su figura central el Conseller en Cap Rafael de Casanova, tienen una significación bien definida cuya conmemoración anual podría ser ejemplo para los vivos de las virtudes cívicas de los muertos. Ahora bien, el 11 de septiembre no ha tenido jamás, en nuestra tierra un significado histórico y ejemplar. Falsificada aviesamente la historia, envenenado el recuerdo de esta fecha por los tóxicos políticos, desde hace treinta años el 11 de septiembre es un pretexto, para que bajo el amparo unas veces sentimental y otras oficial, salgan a la superficie los cobardes rencores antiespañoles de un pequeño grupo de separatistas sectarios.»

Llegiu LA HUMANITAT

Renovación, !

Llegiu LA HUMANITAT

«Tal el comentario grosero de «La Publicitat» de ayer, propio de gentes de mal gusto, cuya capacidad intelectual no puede alcanzar la claridad de un comentario de franca oposición, donde la nobleza en la emisión del concepto pudiera ser perceptible.

Mal está que «La Humanitat» y el periódico de «orden» e «independiente», «La Vanguardia»—mucho peor en el segundo—publiquen fotografías trucadas para dar la sensación de lo que no ha ocurrido, pero el caso de «La Publicitat» es algo que denota una carencia de decoro profesional, como no recordamos otra cosa de mucho tiempo a esta parte.»

Llegiu LA HUMANITAT

«Esto a cambio de la generosidad, de la hombría de bien, de don Alejandro Lerroux, que ha sabido perdonar y olvidar con una delicadeza que—como se ve—no es comprendida ni menos agradecida.»

Llegiu LA HUMANITAT

Com quedaran

Ya, *el mamelló jesuític de* El Debate, *escriu:*

«El proceso de la aplicación de la ley de Restricciones ha llegado a su momento álgido al convertirse en problema netamente político. Hasta ahora se ha hablado en abstracto acerca de los ministerios que se podían suprimir, de las fusiones que se pudieran hacer. Pero ese acuerdo, no difícil de establecer, tiene una segunda parte más dificultosa todavía. Es sabido que la formación del Gobierno actual fué laboriosa y complicada, porque había una circunstancia que llegó a convertirse en el eje de la tramitación: la proporcionalidad. Y ahora hay que afrontar el aspecto que roza ese mismo problema.

Integran el Gobierno cuatro partidos políticos: el radical, con cinco ministros, pues aunque los señores Chapaprieta y Portela sean independientes, sus nombres se adscribieron al Gabinete como radicales; la C. E. D. A., con otros cinco; los agrarios, con dos, y los liberales demócratas, con uno. Este partido es el que quedaría en su misma situación actual. Pero ¿y los otros?

No s'amoïnin, que tots quedaran molt malament.

Novament la llei de premsa

Royo enyora aquella llei de premsa que tant d'entusiasme despertà en les dretes quan tingueren la idea genial d'implantar-la.

La Voz, *comentant-ho, escriu:*

«Vuelve a hablarse con insistencia del famoso Estatuto de Prensa, ley de Prensa o lo que ustedes quieran llamarlo.

En labios autorizados y en comentarios de periódicos reaparece, más o menos velada, la amenaza. Hoy, como ayer, como siempre, en nuestras columnas tiene que aparecer la protesta más viva y concluyente contra el intento.

No habrá razonamiento capaz de convencernos de la utilidad de que los periódicos estén a merced de los gobiernos, sean del matiz y de la ideología que fueren. Ahora o luego.

Liberales de siempre, y con un criterio abundantemente expuesto acerca de la libertad de crítica de los periódicos, todo lo que sea restringir estas libertades nos parecerá un atentado monstruoso, al que nos opondremos con la fuerza de la razón. Que es la única que debemos utilizar los periodistas.»

Per a servir la República

Heus ací una mostreta de El Liberal:

«El Sr. Lerroux ha hablado en Barcelona. Lo ha hecho dirigiéndose a su histórico partido, algunos de cuyos componentes no pueden olvidar la revolucionaria actuación del jefe radical hace treinta años.

Por eso no ahondó en el tema de la colaboración derechista. Sólo se atribuyó el presidente del Consejo la supuesta victoria sobre aquel núcleo de ciudadanos incorporados, según el Sr. Lerroux, a la República.

«Proceden—dijo—como republicanos. Y han aceptado lealmente el régimen.»

Si no estuvieran tan cerca las declaraciones del Sr. Gil Robles a su partido, nada objetaríamos a aquellas palabras del Sr. Lerroux, por no repetir conceptos de todos sabidos. Pero la proximidad empuja al comentario. En ningún caso proceden nuestras derechas incorporadas a la República como republicanas, sino todo lo contrario, habida cuenta que la República no es simplemente la defensa armada del Estado, sino el ejercicio de las libertades que conquistó el pueblo legalmente y el respeto a una Constitución que no ha sido reformada todavía.

Además, a la República, para servirla, hay que estimarla.»

Eufòria radical

El corresponsal de El Sol *a Barcelona comenta l'estada de Lerroux i la festa major que per a uns quants ha resultat l'estada de Lerroux a Barcelona.*

I escriu:

«Pero al evocar la muerte, claro es que previéndola para un plazo largo, porque el tesoro de juventud y de fortaleza del orador no sólo no está agotado, sino que oyéndole da la sensación de haberse operado una acumulación que lo hace inextinguible, la euforia sufrió un retroceso tan ràpido en nuestro espíritu, que nos fué imposible seguir adelante y ponerla al nivel de los comensales que nos rodeaban.»

Certa mena de banquets sempre s'acaben així.

*

PER ALS AMICS EMPRESONATS

La nostra subscripció

Relació de donatius rebuts a les nostres oficines administratives (Ronda Universitat, 25, pral.)

	Ptes.
Suma anterior	132,505'—
ELS MATEIXOS D'AVINYO:	
Miquel Molins	1'—
Joan Segui	1'—
A. Pujol	1'—
Jacint Riera...	1'—
Agustí Garcia	1'—
Francesc Capella	1'—
Francesc Mora...	1'—
Pau Bové...	1'—
Joan Palau	3'—
Un bilbaí	1'—
Varela	1'—
Antònia (present)	0'50
Francesc Figuerola	1'—
Josep Solé	1'—
Ramon Bevià	1'—
Família Forch	5'—
Grup de treballadors d'una imprenta i llibreria (setmana 30):	
CAIXES:	
Josep Xicola...	1'—
Josep Girona	0'25
Manuel Borruel...	1'—
Miquel Vidal...	0'25
Amador Garcia	0'25
Jaume Torres	0'25
Florenci Rovira	0'50
Josep Viladumiu	0'50
Jaume Catalan	0'25
Joan Castanyé	0'25
Alfons Marcet	0'50
R. Canyinsà...	0'25
A Ferrer	0'50
F. Barranquero...	0'50
Magí Ros	1'—
Josep Cañete	1'—
Joan Gil	0'50
Joaquim Canyisà	0'25
Emili Centelles	0'25
Manuel Gutièrrez	0'50
Elies Rosch	0'25
M. V. B.	0'25
MAQUINES:	
C. G. S.	0'50
Tomàs Solsona	0'50
Emili Moreno	0'25
Joan Bargalló	0'25
H. Herran	0'25
Joan Amat	1'—
R. S.	0'25
Josep Vilaseca	1'—
V. G.	0'25
Pere Muns	0'25
MINERVES:	
M. Barea	0'50
A. Beamonte...	0'50
J. Madrid...	0'50
RELLIGAMENT:	
J. Sangenis	1'—
J. Planas	1'—
J. Cortés	0'25
E. Ràfols...	1'—
A. Jover	0'50
A. Major	0'50
UN GRUP DE FRANCISQUETS D'ESQUERRA DE LA BARCELONETA:	
Francesca Barenys.	0'50
» Marza	1'—
» Alsina	0'40
» Caballé.	0'25
» Muñoz	0'50
» Fontseca.	0'60
» de Sorando ...	0'50
» Raimunda T...	1'—
» Ageleles	0'50
» Juan.	2'—
» Lamaño.	0'25
Francisquests Codina... ...	2'—
» Martínez ...	0'30
» Mas	0'25
» Carbó	0'50
» Garús	1'—
» Navarro... ...	1'—
» Ros	0'50
» Estiles	1'—
» Moragas. ...	0'50
» Balmes	0'50
» Baldó	0'30
» Balén	0'30
» Gimènez.. ...	0'25
» Pèrez.	0'50
» Berenguer ...	0'50
» Tomàs	2'—
» Devesa	0'50
» Hidalgo... ...	0'50
» Rovira	0'40
» Cartea	2'—
» Rivera	1'—
» Lladó	2'—
» L. Fermin...	0'50
» Anònim... ...	1'—
» Colomer.. ...	1'—
» Ferré..	1'—
» Ferré..	1'—
Un grup d'obrers d'esquerra, a la memòria de Macià (aportació mensual):	
R. C.	2'—
Joaquim Fanés	1'—
Antoni Lainés	1'—
Josep Ventura Valls	1'—
Manuel Mullor	1'—
Ramon Gimènez	1'—
Joan Ros	1'—
Jaume Mundet	1'—
Eduard Astal	1'—
Josep Corderas	1'—
Antoni Casas	1'—
Josep Pons	1'—
Josep Escolà...	1'—
Esteve Pèrez	1'—
Ermenegilda Grifoll	1'—
Joan Llenas	1'—
Miquel Llenas	1'—
Josep Galés	1'—
Lluís Foix...	1'—
A. R.	1'—
Andreu Carbonell	1'—
Josep València	1'—
J. F.	0'50
Didac Alz	0'50
Xavier Ferran	1'—
Recaptació Penya d'esquerra «Bar Canuto»:	
Rafael Bullich	5'—
Cano	5'—
Matas	1'—
Un catalanista...	2'—
S. Vilanova	1'—
J. Albaladejo	1'—
Guzman	1'—
Díaz...	1'—
Moreno...	1'—
Ramir Royo	1'—
Miret	2'—
J Pou	2'—
Ametlla...	1'—
Guasch	1'—
J. Orland	1'—
C Chesa	2'—
Didac Castro	0'50
Tomàs Ruan	0'50
Suma i segueix	132,630'80

*

LA SITUACIO ACTUAL

EL CONSELL DE GUERRA PELS SUCCESSOS DE VILAFRANCA DEL PENEDES

Avui, a les quatre de la tarda, a Dependències Militars tindrà lloc un Consell de guerra contra els encartats pels successos de Vilafranca del Penedès, Lluís Ràfols i d'altres.

I EL REFERENT ALS SUCCESSOS DE GELIDA

Demà, a les deu, a la caserna de la Divisió es celebrarà el Consell de guerra per a veure i fallar la causa instruïda contra els processats pels successos de Gelida.

L'AUTORITAT MILITAR HA SUSPES LA CONFERENCIA DE L'EX-MINISTRE DE LA REPUBLICA, SENYOR MARCEL·LI DOMINGO

Segons notícies rebudes d'Agramunt, l'autoritat militar ha suspès la conferència que havia de tenir lloc el proper diumenge en aquella localitat, a càrrec de l'ex-ministre de la República, senyor Marcel·lí Domingo i en la qual havia de tractar de l'obra del bienni i principalment del problema blader.

L'acte havia desvetllat un gran entusiasme i havien promès la seva assistència nombrosos republicans de totes les comarques lleidatanes.

*

Focs de Bengala

COGNOMS

Deixem una mica de banda les acrobàcies internacionals, per tal com els nostres nervis estan necessitats de repòs. Agafem al vol un tema qualsevol... Quin?... Ja està. Els cognoms.

Em sembla que l'he triat massa vast el tema. ¡En matèria de cognoms hom pot dir tantes coses!... No ens hi endinsarem, doncs, massa—avui—i trencarem per un raval: el dels cognoms dobles.

L'home al qual la celebritat, petita o grossa, l'ha engrapat pels seus dos cognoms, si n'empreu un de sol, en anomenar-lo, li lleveu tota la personalitat. Destrieu, per exemple, Sunyer i Capdevila. Sunyer, tot sol, sona a músic i Capdevila, a home de teatre. I de l'aliatge de tots dos, n'obtenim el famós polític que se les hagué, en ple Congrés, amb la Mare de Déu.

Recordem que, en certa ocasió, «Fabián Vidal» va tenir paraules llargues amb el difunt Luca de Tena. Doncs no sabeu l'efecte que feia llegir en els articles agressius de Vidal «el senyor Luca, això; el senyor Luca, allò»... El Tena era més necessari al prohom de l'A B C que no ho eren els germans Tena, en els seus bons temps, als clubs que servien.

Jo aconsellaria als meus amics diputats que no estan per pallassades, que davant Pérez Madrigal adoptessin la tàctica, senzillíssima, de dir-li Pérez a seques. Tinguin per segur que això desarmaria d'un setanta per cent el seu histrionisme.

Només dos polítics resisteixen la prova del cognom escapçat: el senyor Pic i el senyor Royo. Ells, sense el Pon i sense el Villanova, són ben bé ells mateixos.

J. M. FRANCES

·EL TREBALL·

CONTRA LA CULTURA DEL POBLE

Ha estat suspès el mercat de llibres dels diumenges, del Paral·lel

Des de fa una vintena d'anys, al carrer de Francesc Layret, tros comprès entre els carrers de Sant Pau i Calàbria, els diumenges al matí, hi havia un important mercat de llibres d'ocasió concorregudíssim pels treballadors de tots els indrets de Barcelona. De Sants, Sant Martí, Sant Andreu, Barceloneta, Poble Sec, en fi, de totes les més apartades barriades de Barcelona, acudien els diumenges al matí a proveir-se de llibres, els treballadors.

Feia goig aquell tros de Paral·lel, que contrastava amb el Paral·lel de les diversions i del vici. Allò era com una dignificació d'aquella popular via. Restava neta de totes les culpes, solament en veure-hi aquell estol magnífic de llibres i aquella multitud de treballadors amb espardenya i vestit blau, que triaven i es carregaven de llibres, inaccessibles a les llibreries de la ciutat.

Aquells diumenges al matí, Barcelona veia una de les més pintoresques i importants manifestacions a honor de la cultura. Difícilment el treballador que hi acudia, tornava a casa amb les mans buides.

UN POBLE D'ANALFABETS NO POT COMBATRE EL LLIBRE

¿Una fira de llibres que desapareix? ¿Es possible que això pugui ocórrer en un poble el cens d'analfabets del qual passa del 50 per 100? ¿Aquella fira de llibres del carrer de Francesc Layret, que ja ha penetrat als costums barcelonins, pot deixar d'existir perquè ha plagut a uns quants senyors llibreters d'acord amb l'Ajuntament gestor?

Sembla talment com si les nostres classes benestants, igual que en els temps de l'Edat Mitjana, combatessin la cultura popular, s'oposessin al fet que el poble treballador llegeixi i adquireixi llibres a bon preu.

BARCELONA HA DE PROTESTAR

No pot desaparèixer la fira de llibres del Paral·lel encara que ho hagi ordenat el senyor Bausili, regidor gestor, i amb ell estigui d'acord tot l'actual Ajuntament governatiu. Entenem que Barcelona ha de fer sentir la seva protesta, car si desapareix la simpàtica fira del Paral·lel, molts treballadors no podran adquirir llibres per dues raons: primera perquè el diumenge al matí, és el dia més indicat per al desplaçament dels treballadors d'una barriada a l'altre, puix que ultra que els representa un passeig, poden acudir-hi sense esforç i perquè poden adquirir els llibres a bon preu.

Hem parlat amb un llibreter de vell establert en un càntric carrer de Barcelona, i ens ha dit que ven més llibres el diumenge el matí, al Paral·lel, que durant tots els dies restants de la setmana. Es comprèn; al Paral·lel, tot convida a comprar llibres: l'amic que parla de literatura i el crític que discuteix sobre les novetats literàries. Encara que allà no es venguin les novetats, els compradors estan al corrent.

Si la fira del Paral·lel desapareix, molts treballadors no compraran llibres. ¿Dissabte a la tarda? No és la mateixa cosa. La tarda del dissabte, el treballador la necessita per altres afers. A mes a mes, al mercat del carrer Francesc Layret, ja s'hi han fet amistats.

L'ASPECTE ECONOMIC

Ultra l'aspecte cultural, ultra l'atac a la cultura, hi ha un altre aspecte: Molts obrers sense feina, s'han dedicat a la venda de llibres i el diumenge al matí poden guanyar unes pessetes amb la seva floable tasca. Ara, de prosperar l'actitud de l'Ajuntament gestor, aquests treballadors parats, no tindrien ni aquest recurs.

EL QUE ENS DIU LA JUNTA DIRECTIVA DE L'«AGRUPACIO DE VENEDORS DEL PARAL·LEL»

Ahir ens visità la Junta de l'Agrupació de Venedors de Llibres d'ocasió del Paral·lel i ens manifestà la seva indignació per l'actitud de l'Ajuntament, que, diumenge passat, sense cap avís, els guàrdies urbans, obeint ordres superiors, obligaren a desfer les parades dels llibreters, i els feren retirar.

Ens digueren que no comprenen com deixen subsistir altres fires i mercats dominicals i prohibeixen la fira dels llibres del Paral·lel.

Tenen raó i nosaltres afegim que mentre l'Ajuntament prohibeix la venda de llibres, permet que moltes tavernes i bars, col·loquin les seves taules a les voreres en carrers estrtes, i impedeixen el pas dels vianants.

Per acabar direm que el mercat de llibres del carrer Francesc Layret, no pot desaparèixer, no ha de desaparèixer.

L'ATUR FORÇOS A LA PENINSULA

A les mines de Riotinto, l'empresa acomiada els obrers

L'empresa de les Mines de Riotinto ha acomiadat 1.300 treballadors, argumentant la disminució del filó del mineral.

Sembla que això no és cert, puix que els tècnics han afirmat que als diversos pous que explota la Companyia hi ha reconegudes i cubicades, més de 85.000.000 tones de mineral i que, d'acord amb l'exportació present, es necessiten almenys seixanta anys per a extreure aquest mineral.

Un altre argument emprat per la Companyia és que vol acomiadar els obrers que no són naturals de la comarca.

Trobem que això no és un argument, car penseu el que diríen els elements «patriotes» que a Catalunya existís una empresa qualsevol que comencés per acomiadar els obrers no catalans. Doncs, a Riotinto ho fan sense que cap «patriota» no hi tingui res a dir.

Però anem a veure de quina manera són acomiadats els obrers «forasters». Els minaires asseguren que el 70 per 100 dels acomiadats són fills de la provincia o porten més de vint anys de residència a Huelva, Zalamea, Riotinto, Salvochea, Nerva i altres pobles de la comarca.

Hom sap que sempre, en temps de normalitat, quan hi ha hagut necessitat d'acomiadament, s'ha començat pels més moderns, però sempre tenint en compte els caps de família.

Citem els casos d'acomiadament recent:

Manuel del Pino i Gongàlez, de Huelva, casat, amb nou fills i 29 anys de servei. Gaetà Màrquez i Pérez, de Zalamea, casat, amb 26 anys de servei. Vicenç Ramírez i Serrano, de Zalamea, casat, amb 26 anys de servei. Josep Ruiz i Trigo, de Zalamea, casat, amb 34 anys de servei. Dels acomiadats de Zalamea, que són 140, solament 30 no són fills de la localitat, i aquests porten com a mínim vuit anys de servei.

Josep Garcia i Cano, de Salvochea, fou baixa per malaltia en el mes d'octubre proppassat; en esser donat d'alta, fou acomiadat, malgrat els seus trenta anys de servei. Apolinari Ramos, accidentat en el treball, amb 30 anys de servei, acomiadat sense indemnització. Gabriel Gil i Pérez, Tomàs Monteagudo i Mateu Rodríguez, amb 30 i 35 anys de servei, acomiadats. Emili Zamorano i Burquillo, de Riotinto, amb 47 anys de servei i nombrosa família, acomiadat. Ignasi Adame i Garcia, de Riotinto, amb 29 anys de servei, acomiadat.

Cal advertir que la Companyia, en acomiadar els esmentats treballadors, ha operat una bella jugada: ha privat a aquests treballadors del dret a la jubilació que els corresponia d'acord amb els propis preceptes de la Companyia.

ECONOMIES DE L'EMPRESA

Solament la supressió d'una gratificació de quatre pessetes que percibien els pares de família, val a l'empresa una economia de 1.248.000 pessetes. A més a més, des de l'any 1930 fins ara, i solament per causes naturals com són faltes en el treball, morts i jubilacions, ha disminuït el personal obrer de 1.068 (sense comptar els acomiadats), els jornals dels quals suposen 2.277.000 pessetes.

UN INFORME DEL SINDICAT DE MINAIRES

Amb data del 17 de gener d'enguany i davant la persistència dels acomiadaments dels obrers de les mines, el Sindicat de Minaires va trametre un informe al Govern en el qual es demanava que cessessin els acomiadaments sense una causa justificada i, per tant, injustos, ensems que es donaven dades concretes sobre la veritable situació de l'empresa i es demanava que es fes una inspecció als llibres de la Companyia. Es va nomenar una Comissió de tècnics que va anar a Huelva, però l'empresa no els permetè mirar els llibres i els negà les dades sollicitades. I això que els tècnics eren nomenats pel Govern!

Llegiu LA HUMANITAT

*

NOTICIARI

SINDICAT REGIONAL DE LLUM I FORÇA DE CATALUNYA (Secció Barcelona)

Es convoca a tots els afiliats a la continuació de l'Assemblea General Extraordinària per a avui, dijous, dia 12 del mes que som, a dos quarts de set del vespre, al local Sala Moreno, carrer Portaferrissa, 7 i 9, primer, per tal de tractar el següent ordre del dia:

1. Nomenament de Taula de Discussió.
2. Donar compte i discussió de les gestions realitzades amb les Organitzacions que composen el Front Unic.
3. Lectura i discussió d'una circular del Comitn de Relacions.
4. Nomenament de càrrecs de Junta.
5. Precs i preguntes.

Continuem l'Assemblea del dia 5, suspesa per manca de temps. Tots els que hi assistiren pogueren palesar la noblesa i altura de les paraules dites pels companys que intervingueren.

Bon nombre de treballadors acudiren a la crida feta per la Junta, però és precís que a la d'avui no hi manqui cap treballador conscient del seu deure; que tothom es doni compte que la Unificació Sindical necessita l'esforç de tots. S'ha de discutir amb aquells que en siguin més oposats per tal de fer-los comprendre els beneficis morals i materials que ens pot reportar. La dificultat més greu per a la Unificació Sindical és la intransigència i el sectarisme.

No hi ha absolutament ningú que no hi estigui d'acord; podrem discrepar en qüestions de detall, però en el fons tots l'acceptem. Aquesta realitat ens demostra que l'enemic més ferm que tenim és la indiferència o egoisme per part d'uns, i la intransigència i sectarisme per part d'altres.

El dia que la classe treballadora, amb noblesa i bona fe, oblidi aquests vells perjudicis (que tant de mal ens fan), podrem portar a cap tot el que volguem.

Esperem, doncs, que cada company en portarà dos a l'Assemblea.

SINDICAT REGIONAL DE LA INDUSTRIA FABRIL I TEXTIL DE CATALUNYA

Es prega a tots els treballadors de «La España Industrial» de les seccions de Raspalls, Perxes, Estenedors i Aigua, socis o no del Sindicat Regional de la Industria Fabril i Tèxtil de Catalunya, que passin pel local central, Portaferrissa, 19, entresol, avui, dijous, i demà, divendres, de 7 a 8 del vespre, per a comunicar-los un assumpte de molta importància per a ells.

ASSOCIACIO DE PERIODISTES DE BARCELONA

Atenen indicacions de la Federació Internacional de Periodistes, l'«Associació de Periodistes de Barcelona», que pertany a l'esmentat organisme, ha formulat la corresponent protesta per l'expulsió del periodista polonès Jan Otmar Berson, corresponsal a Moscou de diversos periòdics de Polònia, expulsió que fou acordada per les autoritats soviètiques i que està relacionada amb afers professionals.

SINDICAT UNIO OBRERA DE LA INDUSTRIA FABRIL I TEXTIL DE BARCELONA I EL SEU RADI

Es convoca tots els obrers de la casa Industrias Matas per a demà, divendres, a les deu del matí al local social, Portaferrissa, 7 i 9, pral.

Prega l'esmentat Sindicat l'assistència per ésser afers de gran interès els que s'han de tractar.

Els sindicalistes revolucionaris i les eleccions

INTERVINDRAN EN LES PROXIMES ELECCIONS ELS SINDICATS DE L'OPOSICIO A LA C. N. T.?

Es tema de preferent discussió entre els militants dels Sindicats de l'Oposició a la C. N. T., la intervenció o no intervenció dels sindicalistes revolucionaris en les properes eleccions.

Sembla que se'n parla extensament en les reunions a judicar per les paraules que reprodulm d'un article que el Secretari General dels Sindicats de l'Oposició, Manuel Mascarell, ha publicat a «Sindicalismo», i que diuen:

«No ha llegado el momento de hablar claro ante los trabajadores de la obra que están hilvanando los partidos políticos para representarla en las próximas elecciones.

El momento de los sindicalistas revolucionarios, aparte de hacer su verdadera y única labor dentro de la organización sindical, es de saber esperar para conocer la obra que se quiere representar. Sólo en este momento, cuando conozcamos el argumento y su finalidad, podremos decidirnos a tomar parte como actores o comparsas. Otra cosa, adelantarse a los acontecimientos, es sembrar el confusionismo y malograr la posible unidad de los sindicalistas revolucionarios.»

En el mateix número de «Sindicalismo», i signat per «Sotiello», s'hi pot llegir el que segueix:

«Si la F. A. I. y la C. N. T., oficial repiten ahora su campaña abstencionista, se quedarán solas, correrán el ridículo y terminaran por desacreditarse del todo. Es suicida navegar contra viento y marea. No se puede ir contra toda corriente de opinión, y menos cuando se ha incumplido la cacareada consigna «en la calle nos encontraremos» y se han producido de modo tan inconsecuente que raya en traición.»

* * *

Per les paraules de Mascarell, sembla que encara ha de recaure acord sobre quina ha d'esser l'actitud dels sindicalistes revolucionaris, en el sentit de si presentaran candidatura pròpia o recolzaran alguna altra candidatura sinó oficialment, oficiosament, «Sólo en este momento, cuando conozcamos el argumento y su finalidad, podremos decidirnos a tomar parte como actores o como comparsas».

Cal fer notar que els Sindicats de l'Oposició a la C. N. T., formen part de l'«Aliança Obrera», en la qual hi ha partits i grups intervencionistes.

*

El comerciant que només afavoreix els diaris de dreta perjudica els seus interessos, ja que amb la seva actitud partidista es fa mal veure dels ciutadans d'esquerra.

*

AL MENTS DIETETICS I DE REGIM

Casa Sorribas

ESTOMAC I INTESTINS
DIABETIS - ALBUMINURIA - INFANCIA - ETC.

CARRER LLURIA, 62
(entre Consell de Cent i Aragó)

SALMERON 222
MANSO, 72 (davant del Mercat)

·LES LLETRES··

Entorn de la novella rosa

UN MON FALS

De les moltes calamitats que hem de sofrir els homes d'aquesta epoca, potser una de les més grosses és la que, en forma de novella rosa, ens ha caigut damunt.

Avui dia la novella rosa té una tan gran difusió, els seus exemplars de venda es compten a tants milers, que el no voler donar-nos compte de la influència que, més tard o més d'hora, pugui tenir, o potser ja té, dintre el nostre clos social, és girar-se d'esquena a la realitat.

D'ençà de l'èxit assolit pel «Felip Derblay», d'aquell gran cursi que es digué George Ohnet, que els altres escriptors fàcils, els que busquen l'afalac del públic, es llançaren com a uns desesperats a produir novelles i més novelles de les característiques d'aquella, i amb tanta fúria i amb tanta complaença per part del públic que fa que, avui, sigui un dels negocis editorials més sanejats i mes segurs.

Un dels públics mes addictes que té la novella rosa és el que formen les noies. Rarament trobarem una dona que no sàpiga qui és Berta Ruck o Elionor Glyn, per exemple. Fora de les dones, no crec que hi hagi cap home, si no és per curiositat, que es dediqui a llegir aquesta literatura.

Veureu les noietes de quinze a vint anys, l'edat mes abonada per aquesta mena de lectura, al tramvia, al metro, a l'autobús, al carrer, llegint amb els ulls en blanc les proeses d'un Rodolfo Desmoulins o les pàlideses d'una Maria de la Luz Destrobe. I és que, evidentment, troben dintre aquesta mena de literatura les seves illusions fetes realitats: a través d'aquella heroïna que té la sort, al las!, d'haver trobat l'«apuesto joven, caballero en su Hispano», que totes, absolutament totes, somien.

I aixi, d'aquesta manera, la noia del nostre país, que en conjunt té una cultura molt inferior a la noia d'altres països, es va forjant una forma del món completament falsa i postissa, que més tard no li servirà de res. I aquí rau la immoralitat de la novella rosa; en la formació d'un món fals, terriblement fals, que fa agafar a les nostres noies una posició també completament falsa enfront de la vida.

La novella rosa és una mena d'opi de la nostra societat femenina. La seva lectura s'hauria de prohibir en l'edat de formació de la dona; en el moment transcendental en què la noia es torna dona.

La novella rosa no ens pinta cap caràcter de carn i ossos; tots són caràcters de paper que no es poden agafar per enlloc. No ens planteja cap problema psicològic que faci pensar una mica als lectors. La novella rosa és feta principalment per a no pensar, per a oblidar-se de la «costumbre peligrosa de discurrir», com deia un catedràtic d'aquella Universitat vexant de Cervera.

Fan llàstima i pena aquestes noies que per únic bagatge de cultura es llancen a la vida amb la Berta Ruck, Elinor Glyn, Barclay, Henry Ardel o Pérez i Pérez, etc., etc., sota el braç. El xoc del món de debò, del món tal com és, amb el món que elles havien vist a través d'aquests autors, és un xoc terrible, desmoralitzador, aniquilador de totes les potències creadores que la dona ha de portar dintre seu.

I és que les nostres noies rauen abandonades; ningú no se'n preocupa. No es formen veritables focus de cultura femenina. No se les orienta. Unes estan a mans de quatre cretins de missa i estovalles que creuen, precisament, que l'única lectura apropiada per a la dona és la de la novella rosa! Els que podrien fer-ho, més aviat es tanquen en una torre de vori, molt elegant si voleu, però completament criminal al nostre temps. I en parlar de les nostres noies, volem dir les noies del poble, no les noies de casa bona; aquestes, pobretes, llur mal si que no té remei; els prejudicis de quatre senyors de panxa i ni un dit de cervell temps ha que ja ens les han insensibilitzades per complet.

Pornografia; novella rosa; dues literatures (?) equidistants però completament del mateix efecte corrosiu. Dues formes d'expressió —perdoneu— que en una altra organització social més perfecta, més humana, no hi tindrien cap lloc. En serien esbandides com s'espolsa la sarna d'un cos malalt.

Jo llanço un S. O. S. desesperat per les noies que se'ns estan fent malbé. No tenim cap dret a permetre que les nostres boniques donzelles mediterrànies, que porten sobre si tot el perfum de la Roma pagana i tota la forma meravellosa de la Grècia immortal, llegeixin aquesta mena de literatura.

Jordi JOU

Una novel·la cruel i punyent

"David Golder"

El darrer volum de la biblioteca «A tot vent» acaba d'oferir-nos la traducció de la coneguda obra «David Golder», d'Irene Nemirovski, traduïda al català per Melcior Font.

* * *

«David Golder» és una novella cruel i punyent. Té, però, finals de capitol —sempre insinuats, només— que són tendres i lluminosos i plens de la joia de l'apuntar de l'alba.

Es tracta d'una novella en el sentit net de la paraula. Una novella en què l'autor (en aquest cas l'autora) ha donat de si tot el que tenia i ha fet servir tots els recursos a l'abast de la seva mà. «David Golder» és una obra treballada i polida (inventiva, desenvolupament, moviment i tot tingut amb gran cura), però absent quasi totalment d'escenes i detalls secundaris. Directa, molt directa, en el llenguatge, en l'acció i en la pintura dels personatges. Aquell començament: «No—va dir Golder» assenyala la pauta de l'obra.

Cruel, havem dit. Tot hi contribueix: el llenguatge, els personatges i un esforç —quasi diriem dolorós— per precisar. I és dolorós perquè vol ésser directe i vol precisar al mateix temps. I això implica un esforç i un torturament, necessàriament dolorós. Aixi, per exemple, per parlar d'una rialla, sovint empra tres o quatre paraules, però soles, com quatre cops de martell definits. Hi ha una sensualitat posada al servei d'extreure i plasmar la matèria de les coses. Els sons, la carn, els dolors, tot adquireix plasticitat. De cap a cap de la novella hi ha un esforç constant per mantenir independents els personatges. Entre un i altre ha d'haver-hi espai i aire circulant. Sembla que els cossos sentin l'atracció de l'origen comú de la carn i tendeixin a unir-se tots en un sol bloc. Això és degut al fet que els personatges són uns personatges bruts, essencialment bruts. Per això cal definir-los, sinó tot plegat resultaria irresistiblement repugnant. Hi ha una atmosfera irrespirable, de plom. El pare (David Golder) sap que la seva dona l'enganya i manté un home. La seva filla (que no és la seva filla) en manté un de jove. Aquest a més està pagat per la vella Lady Rovenna. La dona li demana diners continuament. La filla (que sap de qui ho és) li festeja un cotxe. L'home al qual manté la seva dona, viu a la seva pròpia casa, etc. Però ningú no l'estima. I encara després vénen les exigències. Ell se sent enfarfegat per tot aquell viure i tots els qui l'envolten. Es dóna compte que ningú no l'ha estimat mai i que ningú no l'estima. Aquest pes se li fa cada vegada mes dolorós, perquè es fa vell i els vells necessiten que els acaronin i que els contemplin. I si mai no ha tingut ningú que l'estimes desinteressadament, menys el tindrà ara que està xacrós i que va mal girbat. Així anem veient com aquell home es va movent enmig de tot aquell ambient i com cada nou encontre amb algú li produeix una reacció més dolorosa i més retreta. Per altra part, va menat per la rutina d'aquell viure, és incapaç de reaccionar i posar les coses al seu lloc. També ell és dur i dolent, però al costat dels que l'envolten queda com un màrtir i arribem a estimar-lo. Caldria que trobés algú per desfogar-se (qui sap si el rebutjaria de tan agrejat), caldria que tingués una mare (mare, filla o esposa) que li digués: plora. Però no té ningú. Quant a ell, la vida li ha ensenyat el punt d'home de no voler plorar. I aixi va consumint-se. Aixi va augmentant la seva tragèdia interior. L'únic moment en que s'entrelluca la possibilitat d'una reacció, aprèn que aquella que ell creu la seva filla no és la seva filla. Per això el llibre resulta tan dolorós.

Hi ha alguns defectes de repetició de frases i de situacions, però no sembla de bon tros una primera obra com tenim entès que és. No creiem que en les obres posteriors Irene Nemirovski hagi fet cap tomb important, ni cap evolució molt forta. Aquesta obra fa la sensació d'ésser d'un autor madurat. No hi ha cap mena de vacillació.

Irene Nemirovski és una russa blanca. Viu a París. Cal dir que la seva obra conserva els trets principals i característics de la literatura russa.

Això no implica pas, però, que aquesta no sigui una obra moderna, modernissima. Està escrita amb aquella acceleració característica d'alguns autors contemporanis. Es obra per ésser llegida en una tarda (recordeu «Amok» i «Les vint-i-quatre hores de la vida d'una dona», de Stefan Zweig). Contràriament a l'obra clàssica, allargassada i lenta.

* * *

Aqui, a Catalunya, es fa molt poc cas del treball que representa fer una traducció. S'hi dóna molt poca importància, quan és un dels treballs mes feixucs de l'escriure. I quan una traducció és feta amb tota consciència, com aquesta de Melcior Font, cal una franca felicitació, perquè el treball de traduir és dels que exigeixen més sacrificis.

J. PALAU-FABRE

BIDACTA per a català

Es el mètode que fa agradable i fàcil d'aprendre de parlar i escriure correctament el català. Es el mètode d'absoluta solvència, fet amb la col·laboració de Pompeu Fabra i Delfí Dalmau. Un quadern amo text, explicacions i exercicis pràctics, pessetes 1'50. Demaneu-lo a totes les llibreries i a **Apartat 50981 - Barcelona.** N'ha sortit la clau dels exercicis.

ECOS

Als nostres lectors els plaurà segurament de saber la història del comtat del gran escriptor rus Tolstoi.

El fundador de la casa era contemporani de Pere el Gran i guardià d'una de les portes interiors del palau, d'aquest emperador.

Un dia que ocupava el seu lloc, un noble volgué passar, no fent cas de la seva prohibició. El noble, irat, li donà un cop de bastó.

—No per això passareu — li digué l'antecessor de Tolstoi.

L'emperador, que veié l'escena des d'un balcó del palau, digué al seu guardià, donant-li un bastó:

—Tolstoi, haveu estat maltractat per aquest noble. Podeu donar-li una bastonada.

—Tingui en compte Vostra Majestat — exclamà el noble — que aquest home és un simple soldat.

—Us equivoqueu: el faig capità.

—Però la meva categoria és la de general.

—Doncs, el farem general, i aixi sereu apallissat per un igual.

Al dia següent, Tolstoi fou nomenat general i comte.

LLUIS CAPDEVILA
Home d'amor i d'aventura
NOVEL·LA
5 pessetes
Per la Justícia i per la llibertat
(QUARTA EDICIO)
2 pessetes
Llegiu aquests dos llibres

Gran èxit del nou llibre de
MANUEL AZAÑA
MI REBELION EN BARCELONA
Preu: 6 pessetes
Adquiriu-lo abans no s'esgoti!
Administració i venda:
LLIBRERIA CATALONIA, Rda. Sant Pere, 3
Telèfons 11147 - 12456

S'HA POSAT A LA VENDA:
Què és la Unió de Rabassaires
per
NONIT PUIG VILA
amb un pròleg de
LLUIS COMPANYS

LA CARTA

D'Henri Barbusse

Mentre t'escric, la llàntia espia,
marca el rellotge un trist vaivé:
se'm tancaran els ulls, ma aimia,
i amb tu i amb mi somniaré.

La llàntia és dolça i jo deliro:
sento tan sols ta veu, ta veu...
Dic el teu nom, i els dits em miro,
i ta caricia el cor hi veu.

D'adés conservo encar dolcesa;
tos sanglots l'aire no s'enduu;
mig somniant, no sé amb certesa
si el qui t'escriu sóc jo o ets tu.

Trad. d'E. GUANYABENS

La traïció constant de la Lliga
Les tràgiques contradiccions de Cambó
posades en evidència en el llibre
de
Jaume Miravitlles
Crítica del 6 d'Octubre
amb un pròleg de
LLUIS COMPANYS
Administració i venda:
CATALONIA
Ronda de Sant Pere, 3
Barcelona

PESCADORS

Diumenge, organitzat per la Societat de Pescadors Esportius de Mar, tingué lloc el IV Concurs Oficial de Pesca, vuitè que organitza aquesta entitat.

Hi concorregueren gran nombre de

pescadors, els quals amb aquella paciència característica, començaren a les sis del matí fins a les dotze del migdia. — El senyor dels dos peixos que veiem a dalt és Antoni Casanyes, vencedor absolut del concurs. Les altres dues fotos corresponen a altres tantos instantànies preses durant la prova.

Noticiari breu de la Península

ES VOL FER ESCAPOL, PERO S'ASFIXIA

A la Presó de Mieres es trobava detingut Sabi Diaz, alies «el Pernales», autor d'un robatori a l'Administració de Tabacs. Sabi prepara la seva fugida, per a la qual cosa obrí un forat a la paret. Avui calà foc a la seva cella per tal que l'ajudés en la seva fugida; però el fum li produí simptomes d'asfixia.

La Guàrdia civil l'ha trasladat a la Presó d'Oviedo.

CARBONITZAT PER UN LLAMP

En el poble de Pinea descarregà una tempesta acompanyada d'abundants trons i llampecs. Concepció Fernàndez Ortiz, de 39 anys, volgué apagar un llum en el moment de caure un llamp i quedà carbonitzada.

PER DEU PESSETES

Almeria, 11. — A Gérgal, la Guàrdia civil detingué a Gaspar Rodríguez Iribarne, de 20 anys, que fou reconegut per Josep Castillo Moreno, com a autor de l'atracament de que fou objecte el dia 22 d'agost, quan caminava per la carretera de Vilches, i en el qual Gaspar, amenaçant-lo amb una pistola, li prengué 10 ptes. després de disparar un tret per a esporuguir-lo.

PER VOLER FER DE TOREJADOR

Toledo, 11. — A Mestrida, quan tenia lloc el tancament dels «novillos» que s'han de «lidiar» amb ocasió de les festes, quan es trobaven a la plaça es llançaren al cercle els veïns Raimond Martin i Ferran Garrote. Un «novillo» volteja Martin i feri gravissimament Fernàndez.

ENGLISH, FRANÇAIS, DEUTSCH, ESPERANTO, ESPAÑOL, ITALIANO, etc.
LINGUAPHONE INSTITUTE
València, 245 Telèfon 78352
BARCELONA

La Justícia

*

NOTICIARI

ES PARLA DE LA SUSPENSIO DE QUATRE JUTJATS

Ha estat el tema de totes les converses la notícia de la probable suspensió de quatre jutjats de primera instància que no fa molt de temps s'havien creat.

El principal d'aquest assumpte és la forma com quedaran els empleats de les secretaries, per tal com en l'actualitat sols hi ha una secretaria vacant per la mort del senyor Guardiola.

Les altres estan proveïdes i amb personal suficient a totes.

Corria el rumor que es disposaria com anteriorment d'ésser augmentats els jutjats, que per cada jutjat dels dotze que quedessin es crearien dues secretaries com estava abans.

DE L'ATRACAMENT DEL PASTOR JOAQUIM BALDÓ

El jutge senyor Peñalver estigué ahir, al matí, a Terrassa, on practicà diligencies amb motiu de les detencions per l'atracament de què fou víctima el pastor Joaquim Baldó, el qual assassinaren després de robar-lo.

El jutge rebé declaració als encartats i els confirmà el decret de processament i presó sense fiança.

Llegiu LA HUMANITAT

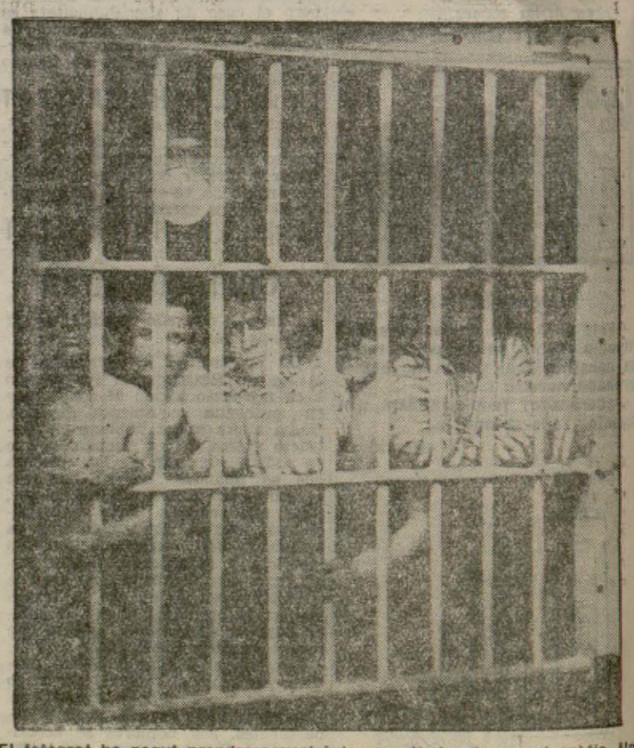

El fotògraf ha pogut prendre aquest interessantissim document gràfic. Un grup de forçats a bord del «La Martiniere» que va cap a la colònia penal de la Cayena francesa

(Foto. Sànchez Català).

EL PROBLEMA DEL VI A CATALUNYA

Fulletó número 9

(Continuació)

On ha anat a parar la majestat del domini quiritari!

S'ha de salvar el mercat, s'ha de salvar la producció, carreu bàsic de l'economia espanyola.

S'ha de sacrificar el dret individual, l'interes particular a l'interès de tots, de la Societat, de l'Estat.

Hi ha, per ventura, altres camins? Es tan greu el perill que les mesures han d'ésser excepcionals? O be ens trobem dintre l'evolució biològica del Dret i gairebé sense adonar-nos-en, tot seguint el corrent de l'ample i lent riu de la Història?

Qüestions teòriques i doctrinàries ión aquestes que tenen el seu interès indubtable, però que depassen els límits d'aquest estudi. N'hi ha prou amb indicar-les, tot passant, en fixar l'economia constitutiva de l'Estatut del Vi.

Estructura de l'Estatut

Com tota llei que s'estimi comença amb un proemi retòric que escanfalla les millors intencions que inspiren el Decret.

El títol I va dedicat a la producció i mercat interior. Consta de 71 articles repartits entre 10 capitols.

El titol II tracta de la Importacio i l'Exportació. Són 4 capitols i 20 articles. Total 99 articles.

Hom imagina el ministre dient: «Redacten el Estatuto del Vino en un centenar de articulos. Que no pasen de 100». I els redactors van complir: son 99.

L'article 1r. conté les definicions. Ja és sabut que de definir se'n sap a Espanya.

L'article 2n. estableix la classificació dels productes principals i secundaris de la vinificació.

Seguidament són definits el vermut, l'alcohol etilic, els aiguardents i licors.

El capitol II fixa les pràctiques permeses i les prohibides en l'elaboració, conservació i criança de les begudes alcohòliques.

Es especialment interessant i explicit l'article 9, que comença amb la prohibió especial d'afegir aigua al vi en qualsevol forma que sigui, àdhuc quan l'operació fos consentida pel comprador o consumidor. El capitol III dedicat a estadistiques i circulació, obliga a declarar les existències i la collita, i a estendre la factura que ha d'acompanyar com una guia la mercaderia circulant.

Els comerciants, tant els de l'engrós com a la menuda, portaran al dia els llibres registre d'existències i entrades o sortides. La llei s'entrete especificant els tràmits i les excepcions.

El capitol IV està destinat a fixar les denominacions d'origen, d'acord amb els principis i compromisos internacionals, i invoca el Decret-Llei de Propietat industrial. Hom preveu la constitució del Consell regulador de la denominació d'origen

El capitol V encarrega, entre altres coses, a una Comissió tècnica interministerial, una ponència per a que estudii la supressió en els Ajuntaments i Diputacions, dels arbitris que graven l'entrada, circulació i consum dels vins corrents.

El capitol VI tracta del règim de venda.

El capitol VII crea el Servei de repressió de fraus de tots els productes agricoles, i fixa bases d'actuació dels Venedors designats per la Direcció general d'Agricultura

El capitol VIII tracta del règim de vinagres i vins anormals.

El capitol IX fixa el règim de les noves plantacions, i prohibeix en absolut les dels terrenys de regadiu en la Península o les Illes adjacents.

El capitol X, prevè, per quant l'Estat tingui diners sobrers, la implantació d'ensenyaments enològics, camps d'experimentació, etc.

El capitol XI, en entrar al titol II, parla de la devolució de l'impost d'Alcohols.

El capitol XII, del Registre d'exportadors.

El titol III dedica al capitol XIII a establir l'organització corporativa de. a) la viticultura; b) la vinicultura; c) la criança i exportació de vins; d) la licoreria; e) la fabricació d'alcohol vinic i altres productes del raim; f) la fabricació d'alcohols industrials.

En concedir caràcter oficial a les entitats se'ls dóna la transcendent facultat d'establir quotes sobre la producció, el comerç i l'exportació.

De l'article 84 en farem esment especial. Crea l'Institut Nacional del Vi, que té per missió específica l'ordenar i organitzar tot el referent al vi, en estret contacte amb el Ministeri d'Agricultura. Està destinat a substituir l'antiga Junta Vitivinícola.

Per l'article 89 es disposa la creació i funcionament de les Juntes vitivinícoles provincials.

Finalment, el capitol XIV, preveu els procediments i sancions per l'aplicació de l'Estatut.

Un judici sobre l'Estatut espanyol del vi

Gairebé l'havem exposat, a la bestreta.

L'Estatut és bó, per començar la revaloració del producte. Per començar es bó.

En definitiva, la seva eficiencia depèn que s'apliqui en la seva part mes essencial; la repressio del frau.

Si aquest aspecte no s'assegura, senyal que tot són ganes de passar temps i esquitllar el problema tot esperant que esdevingui conflicte, malgrat els perills que de tal actitud moruna es deriven siguin prou ingents per a cridar a reflexió a qualsevol govern.

Defugint d'un esperit de crítica negativa, convè observar la greu dificultat que comporta establir el servei de repressio en l'única forma prevista per l'Estatut.

Trobem necessari reconèixer, amb totes les garanties oportunes, el dret de les Associacions i Sindicats interessats a designar venedors que tinguin iguals obligacions que els de l'Estat.

Car si a França, les lleis contra el frau donen un rendiment màxim i arriben a un grau de perfecció incontestada, no és el secret mes petit aquest dret dels Sindicats a vigilar. Adhuc a vigilar-se l'un a l'altre. Envíin inspectors especials i secrets: els del Midi als del Nord i a l'Algèria, i aquests als de la Metròpoli. Tots plegats es preocupen de vigilar les cases exportadores d'Espanya o bé d'Itàlia.

Han fet el miracle de resoldre el problema del frau, fins assolir que ni el productor ni el taverner no pensen a mistificar. Cert es que disposen també, d'una triple xarxa en agafar els contraventors. Comencen per la «Regie», que és l'organització fiscal de l'Estat i una cosa que no fa riure cap contribuent francès. La Règie recapta el cànon que pagà cada unitat de vi en produir-se, a casa del colliter. Amb aquest sistema resulta que un mistificador el primer frau que comet és respecte a l'impost i és perseguit per la Hisenda. Després cau en responsabilitat respecte de l'Estatut del Vi. I manca veure si ha conculcat les Lleis sanitàries.

La serietat en els procediments, judicis, publicació i execució de les penalitats ha fet desdir d'emprar maniobres que portarien fatalment a la ruina l'infractor.

En l'Estatut espanyol del Vi el capitol de sancions és sensiblement feble. I pecà d'un detallisme propi d'un Reglament. El control de l'Estat es realitzaria amb la declaració de collita, factura de circulació, declaració d'existències, llibres de vendes, etc.

El Servei de repressió del frau es posa a les ordres de la Direcció General d'Agricultura. Però en accentuar l'acció astatal, en no admetre altres venedors que els escollits i pagats per l'Estat lleva eficàcia al Servei. Es un error. O un engany.

També en el capitol XIII sobresurt el caràcter excessivament estatal del Codi del Vi. Es en fixar, a l'art. 79, les condicions precises a les entitats representatives dels interessos en joc. Sempre es fan dependre estrictament del bon humor del Ministeri i de l'informe de l'Institut del Vi, creat a l'art. 84 i organitzat en el 85. L'Estat es reserva la presidència i les dues vice-presidències. I tot el que toca als ingressos i llurs repartiment fet des de les centrals als organismes regionals i locals.

El primer resultat d'aquest abassegament burocràtic és lliurar l'aplicació de la Llei a les variacions i oscilacions polítiques àdhuc les de tipus personal. Aixi veiem que una nota ben recent d'un partit governant qualifica l'Estatut del Vi de «Lletra morta».

L'Estatut català del vi

Respon a la necessitat d'organitzar, amb les facultats propies o delegades de la Generalitat de Catalunya, tot el que permeti una interpretació racional i amplia dels preceptes continguts en el Decret de 8 de setembre del 1932 i disposicions complementàries.

Es tractava d'adaptar i fer complir en el territori de Catalunya una llei que per fer sentir els seus beneficis necessita un Govern que miri amb afecte els interessos de la pagesia i els consumidors.

(Continuarà)

EL PARENTESI DE GINEBRA

Sir Hoare i Hawariate parlen davant de l'Assemblea de la S. de N.

«Cal respectar el «Covenant», però s'ha d'estudiar una redistribució de les riqueses naturals», diu el ministre anglès --- «Homes de certs països europeus estan en pitjor situació que els esclaus d'Abissínia», diu el delegat etiòpic --- Un diari feixista recorda el: «amb Ginebra, sense Ginebra o contra Ginebra» de Mussolini

SIR HOARE PRONUNCIA UN DISCURS A FAVOR DEL «COVENANT», QUE, DIU, SUBSISTEIX

Ginebra, 11. — L'Assemblea de la S. de N. ha celebrat sessió aquest matí. El ministre anglès d'Afers Estrangers, Sir Samuel Hoare, ha pronunciat el seu anunciat discurs, que era esperat amb gran expectació, traduïda en un ple absolut d'escons i tribunes públiques i de periodistes. Gran quantitat de públic ha hagut de quedar-se sense entrar. A la Secretaria s'han rebut gran nombre de peticions demanant autorització per a situar-se als passadissos, moltes de les quals han estat fetes per conegudes personalitats de diversos països, però les sollicituds no han estat autoritzades.

El Dr. Benes, president de l'Assemblea, ha obert la sessió i immediatament Sir Samuel Hoare ha pujat a la tribuna. Ha saludat el president; igual han fet els altres ministres d'Afers Estrangers més moderns als seus llocs, per esser el Dr. Benes, ministre de Negocis Estrangers de Txecoslovàquia, el més antic en el seu càrrec.

Sir Hoare ha començat el seu discurs i diu que els delegats es troben a Ginebra com a membres d'una organització col·lectiva, cada un d'ells aob certes obligacions i cada un d'ells també amb l'afany de salvaguardar el futur del món per una acció col·lectiva a favor de la pau i el progrés.

Després d'aquest petit exordi, Sir S. Hoare ha reafirmat l'assistència del seu Govern a la Societat de les Nacions, tant en interès del poble britànic com de la seguretat col·lectiva. Segueix dient que a desgrat d'alguns errors nacionals i d'alguns fracassos, l'opinió pública britànica té un especial instint i en moments greus ha expressat fermament el seu amor a la justícia i el seu sentit comú. Afegeix que l'opinió pública anglesa està al costat de la Societat de les Nacions des de la seva fundació i la recolza sense cap motiu egoista per haver-se adonat que l'antic sistema d'aliances no serveix per a evitar una guerra mundial i que els anglesos, com a pràctics que són, volien trobar un instrument més efectiu per a salvaguardar la pau i eren moguts per un gran ideal.

Anglaterra —diu Sir Hoare—, pel seu sentit pràctic, va creure que un sistema de seguretat col·lectiva basat en acord internacional era la més efectiva salvaguàrdia de la pau, que podria ésser enterbolida greument si el nou instrument forjat fos falsejat o destruït.

«Era necessar no solament tenir un ideal, sinó estudiar la millor manera d'arribar a ell; però si hom examina les condicions en les quals el Consell treballava, primerament havien d'ésser aclarits el seu significat i sentiments per tal de veure el que era o no era la Societat de les Nacions. No era un super-Estat ni tampoc una entitat separada existent en la seva pròpia independència o transcendència dels Estats que es feren els seus membres. Aquests estaven limitats per les obligacions contretes segons el «Covenant»; però per res més. La Lliga de les Nacions era el que feren d'ella els seus membres, i si tenia èxit s'havia d'atribuir a ells, tots en combinació amb els altres i amb desig i potència per aplicar els principis del Covenant. Si fracassava, això seria degut als seus membres, mancats de desigs o per manca de compliment de llurs obligacions.»

A continuació, Sir Hoare s'ocupa de la seguretat col·lectiva, organització de la pau i evitació de la guerra per l'aplicació de mitjans col·lectius, i diu que les sancions signifiquen molt més del que es creu i que signifiquen tot el «Covenant» de la S. de N., que obliga a un respecte escrupolós a les obligacions dels Tractats. La seva fundació fou una sèrie d'obligacions fonamentals, lliurement acceptades pels membres de la S. de N. de sotmetre totes les disputes que poguessin portar la guerra a mètodes pacífics de solució, d'acord amb els procediments assenyalats al Conveni, base de l'organisme internacional.

«Dos sistemes principals en els quals es basa el sistema de seguretat col·lectiva, són: Primer, que els membres reduirien llurs armaments al nivell més baix compatible amb la seguretat nacional i vigorització, per acció comuna, de les obligacions internacionals, i Segon, que hi havia possibilitat, dintre del mecanisme de la S. de N., per a modificar per mitjà de procediments pacífics les condicions internacionals, la continuació de les quals pogués ésser un perill per a la pau. Per a completar el sistema —segueix dient Sir Hoare—, hi havia, finalment, l'obligació d'adoptar una acció col·lectiva per a acabar una guerra, davant l'eventualitat que n'hi hagués per incompliment del «Covenant». Hom esperava que l'acceptació d'aquestes obligacions seria subscrita pels Estats sobirans de tot el món o per la seva majoria, puix que tot el sistema estava inspirat en la concepció de la història de la Humanitat. La seva realització, però, no podia ésser cosa fàcil, tot i en les circumstàncies més favorables.»

Sir Hoare es refereix després a algunes circumstàncies desfavorables que concorren en els temps presents i de la major càrrega existent, per tant, sobre la fe dels membres de preservar el que s'ha construït en la lluita per la pau.

LA REGLA
suspesa tornarà ràpidament amb les famoses
PERLES FEMI

Les obligacions del Conveni encara subsisteixen —diu—. Les seves càrregues han estat augmentades, però hi ha una cosa certa: si les càrregues neixen, han de néixer col·lectivament; si hi ha perill per a la pau, el perill ha d'ésser per a tots.

EN LA SEGONA PART DEL SEU DISCURS, SIR HOARE PARLA DELS DRETS DELS POBLES PETITS I DE LA NECESSITAT QUE ELS GRANS PAÏSOS TINGUIN MATERIES PRIMES

Ginebra, 11. — El ministre anglès d'Afers Estrangers diu en la segona part del seu discurs que s'ha de respectar el disposat al «Covenant» i les seves obligacions. Afegeix que, d'acord amb aquest principi, Anglaterra ha creat i crearà en el successiu el «Selfgovernement» dels seus propis territoris, com ha ocorregut recentment al Parlament anglès, que ha aprovat el «bill» de l'India.

Seguint aquesta mateixa línia de pensament, nosaltres creiem que totes les nacions petites han de viure llur pròpia vida i llur protecció ha d'ésser concedida col·lectivament per al manteniment de la seva independència nacional. Nosaltres creiem, sens cap mena de dubte, que tant en el passat com en el present totes les nacions poden contribuir molt valuosament al progrés de la Humanitat. Nosaltres creiem també que els països atrassats, sense perjudici de llur integritat i independència nacionals, tenen dret a esperar que els sigui concedit l'ajut necessari pels pobles més civilitzats per al desenrotllament dels seus recursos i la construcció i organització de la seva vida nacional.

Sir Hoare segueix dient: Jo no he d'avergonyir-me en aquest respecte, però la meva exposició no seria completa si no presentés un dels seus més principals aspectes: no n'hi ha prou amb insistir col·lectivament que la guerra no esclatarà o que si esclata serà ofegada tot seguit; en alguns casos també és precís fer quelcom per tal de trobar les causes per les quals la guerra s'ha produït; en altres ocasions, sembla que el recurs de les armes na d'ésser trobat d'acord amb l'ajust natural de les forces internacionals. No necessito aclarir el delicat de la tasca. El món no és estàtic i ha de canviar de tant en tant i el propi «Convenant» admet aquesta possibilitat, però tals canvis s'han d'efectuar quan siguin realment necessaris i al seu temps; no abans.

A més, aquests canvis s'han de produir per mutu consentiment i no per la força; per acord i no per acció unilateral; per mitjans pacífics, no per la guerra o per la seva amenaça. Els membres de la S. de N. s'han de dirigir a aquest i a altres aspectes de la seguretat si les regles de la Llei en els negocis internacionals han d'ésser establertes i confirmades.

Sir Hoare torna a referir-se a l'actitud del poble britànic envers la S. de N. i de la sinceritat dels ideals que l'inspira i admet que això pot néixer d'un propi interès, però també de l'interès d'allò que Anglaterra creu millor per a tots.

Parla després de la qüestió, que interessa alguns pobles i alguns Governs, dels recursos econòmics del món, i de la possibilitat de fer d'ells el millor ús per a l'avenir.

L'abundància de primeres matèries —diu— és un factor que dóna avantatges als països que les posseeixen, però és aventurat exagerar el caràcter decisiu de tals avantatges, perquè hi ha països que en tenen poca o cap abundància i han prosperat i s'han fet potents per l'esforç propi i el desenrotllament de llur industria i comerç. Hi ha el fet que alguns països, en el propi sòl o a les seves colònies, posseeixen tals avantatges que els donen preponderància, i que altres, menys afavorits, miren la situació amb inquietud. Especialment pel que fa relació a les primeres matèries colonials, no és natural que tal estat de coses donés lloc a temences de l'establiment d'un monopoli a mans d'aquells països que no tenen imperi colonial. Es clar que, a judici de molts, aquest és el problema real i nosaltres seríem necis si ho ignoréssim; però pot ésser que això sigui exagerat i pot ésser també que sigui explotada aquesta idea amb altres propòsits. Si l'afer causa disgust, el que procedeix és buscar i veure quines proposicions es poden presentar per a tractar-lo i examinar i trobar quin és el veritable objecte del malestar i si aquest és substancial per a canviar l'estat de coses.

El punt de vista del Govern britànic és que el problema és tant polític com territorial. ¿Es la por al monopoli de les primeres matèries colonials el que causa alarma? ¿Hi ha la temença que aquestes primeres matèries siguin distribuïdes injustament?

Pel que fa relació a aquest afer, el Govern britànic declarà que estava disposat a prendre part en una enquesta sobre totes aquestes qüestions. Aquesta enquesta s'haurà d'efectuar en aquest cas, sobre les primeres matèries de les colònies i dels territoris sota mandat.

Jo suggereixo la lliure distribució de les primeres matèries per mitjà de les nacions industrials que es trobin en necessitat a l'objecte d'acabar amb la temença d'un monopoli una vegada per sempre.

Reapareix
sense dolor ni molèstia de cap mena el período suspès amb
PERLES FEMI

SEGONS «THE THIMES», ANGLATERRA HA PROPOSAT UN MANDAT COLLECTIU

Londres, 11. — Segons «The Times», sembla que la Delegació anglesa ha proposat la institució d'un mandat col·lectiu de la S. de N. a Abissínia. El periòdic diu:

«No és impossible encara dir quina forma tindrà el mandat; si serà exercit directament pel Consell, per mitjà d'un alt comissari i representanits oficials, o si serà repartit entre els signants del Tractat del 1933, que actuaran en nom de la S. de N. El principi roman del lloc britànic, amb l'única condició que la solució sigui lliurement acceptada per Abissínia.»

MUSSOLINI VOLDRIA APODERAR-SE D'ADUA I DESPRES PACTAR

París, 11. — Queda molt poca esperança, en l'opinió francesa, perquè es pugui evitar la guerra entre Itàlia i Etiòpia —hom parla de 99 probabilitats contra una—, però existeix la creença que Mussolini estaria satisfet amb conquistar Adua amb un moviment ràpid de l'exèrcit motoritzat, que travessaria la frontera i amb la conquista venjaria així l'honor italià. L'opinió pública francesa, en gran part, creu que després d'aconseguida aquesta primera victòria acceptaria tornar a Ginebra i atendria el pla de pau proposat per la Societat de les Nacions, segons el qual la integritat d'Etiòpia seria respectada, però quedaria a les tres potències signants del Tractat del 1906 un mandat d'assistència sobre Etiòpia per a reorganitzar la policia de l'imperi, així com el comerç i la hisenda del país i tots els departaments governamentals. El Tractat de l'any 1906 determina plenament les zones d'influència de cada una de les tres potències, per la qual cosa no seria necessària cap discussió ulterior respecte a aquest punt. Anglaterra es situaria a la rica regió occidental amb el fi d'assegurar la protecció del llac Tana i les fonts del Nil. França tindria una zona d'influència més petita a cada costat del ferrocarril d'Addis Abeba a Djibouti, i Itàlia podria exercir aleshores la seva influència sobre tota la regió Nord i Est d'Abissínia i exerciria el mandat a gairebé mig país abissini, sempre que França i la Gran Bretanya, junt amb la S. de N., hi estiguin d'acord.

SILUETES DE GINEBRA
Un gest característic de M. Laval, el President del Consell de Ministres i delegat francès al Consell de la Societat de Nacions
(Foto Urbis Press.)

JEZE CONTINUARA REPRESENTANT ETIOPIA

Addis Abeba, 11. — Hom sap que un comunicat oficial anuncia que no s'introduirà restricció de cap mena a les atribucions del senyor Jeze, el qual continuarà ostentant, com fins ara ha vingut fent, la representació d'Abissínia a la Societat de Nacions.

UNA FRASE DE HOARE

Ginebra, 11. — Als cercles ginebrins es suposa que el ministre anglès de l'Exterior, sir Samuel Hoare, quan digué en el seu discurs d'aquest matí: «Hi ha massa cadires buides a la nostra taula i no volem que es buidin encara més», es dirigia Itàlia.

FRANÇA FA RETARDAR LES CONVERSES

Ginebra, 11. — Als cercles polítics es creu que la posició francesa al Comitè dels Cinc és la de retardar tot el possible l'informe al Consell, per tal que en aquest interval fer un últim esforç prop d'Itàlia amb les proposicions que hom diu ha portat Laval de París, que són més amples que les ofertes a Itàlia en la Conferència Tripartita.

PERLES
FEMI són un prodigi de la ciència moderna
REBUTGEU IMITACIONS!!

ES RETIRAT L'EMBARGAMENT D'ARMES

Ginebra, 11. — Abans del discurs del ministre de l'Exterior d'Anglaterra, sir Samuel Hoare, l'assemblea aprovà, sense discussió, la retirada de l'ordre del dia de la qüestió de l'embargament de la tramesa d'armes a països belligerants; però fent constar, no obstant, que els països farien el possible per tal d'evitar aquestes trameses d'armes.

ELS PAÏSOS ESCANDINAUS MARXARAN DE LA SOCIETAT DE NACIONS SI NO S'APLICA EL COVENANT

Ginebra, 11. — Hom sap que en l'entrevista celebrada pels senyors Laval i sir Hoare, aquest es mostrà molt ferm en la seva actitud i sollicità del cap del Govern francès que es solidaritzés amb ell per a demanar l'aplicació del Covenant.

S'admet la possibilitat que els països escandinaus es retirin de la Societat de Nacions si no s'aplica el que disposa el Covenant de la Societat de Nacions.

COMENTARIS DE LA PREMSA ANGLESA A L'ENTREVISTA DE BERLIN

Londres, 11. — A pesar de la importància dels debats de Ginebra, és l'entrevista entre Hitler i el nou ambaixador d'Itàlia, senyor Attolico, el que la premsa considera com l'esdeveniment d'actualitat.

El «Thimes» diu: «Si la justícia de les reivindicacions italianes no és reconeguda ací, serà cercada en una altra part. Si la política de reforç de la potència i de la dignitat nacionals es ben compresa i defensada per Alemanya ara, les aspiracions semblants del Reich podran ésser compreses i defensades més tard. El discurs pronunciat pel senyor Benes expressa la confiança en l'actitud de la Societat de Nacions per a descobrir mitjans de pacificació del món. Aquests nous mitjans no són en veritat necessaris, ja que cada vegada l'opinió es dóna més compte que impliquen moderació als països que ocupen una situació a favor d'ells mateixos que entre aquells les ambicions dels quals no estan satisfetes.»

El «Daily Telegraph» estima, no obstant, que no hi ha que exagerar la importància d'aquesta entrevista, i jutge comprensible la bona acollida del canceller al representant italià, ja que recentment encara les tropes italianes estaven concentrades a la frontera Nord. «Tampoc no era d'esperar—afegeix el periòdic—que Mussolini abandonés una ocasió de demostrar que pot trobar simpaties fora de les nacions de la Societat de Nacions. L'avantatge de tal mètode és que molt bé aquestes altres nacions peden ésser incitades a una major cohesió. Si la cerimònia de Berlín constitueix en veritat una suggestió política, podria tenir precisament un aspecte oposat al que es busca.»

Els ultraconservadors veuen en això una nova raó per a predicar l'allunyament de la Societat de Nacions. «Alemanya i Itàlia tenen un saludable menyspreu per la Societat de Nacions—diu el «Daily Mail»—. Alemanya és fóra d'ella amb els Estats Units i el Japó. Itàlia està constantment irritada amb la Societat de Nacions, és una senzilla bogeria, per part de la Gran Bretanya, estar dominada per l'esmentada institució perillosa i desacreditada.»

ITALIA CADA DIA PARLA MES ALT A FAVOR D'ALEMANYA

Roma, 11. — Tres punts retenen essencialment l'atenció italiana: la desconfiança sobre les possibilitats d'èxit dels treballs de Ginebra; l'ofensiva de la pretesa coalició antifeixista encoberta en el quadre de Ginebra i el caràcter lleial dels discursos canviats a Berlín amb motiu del lliurament de cartes credencials del nou ambaixador italià a Berlín.

El nomenament d'un subcomitè ha estat acollit amb més resignació que illusió, i es declara que les tesis adversàries són actualment les d'Itàlia i Anglaterra, i que l'admissió de la Gran Bretanya al Comitè i al Subcomitè, sense admetre Itàlia, fa que les conclusions eventuals corrin el risc d'ésser falses.

No obstant, aquesta desconfiança no significa hostilitat d'Itàlia envers tota negociació. No s'ha fixat encara la data de les operacions militars i cap indici no permet parlar d'hostilitats molt properes. Fins el darrer minut, Itàlia no s'oposarà a negociacions diplomàtiques.

La manca de confiança d'Itàlia en el debat actual consisteix que aquest es desenrotlla en una atmosfera internacional, en la qual Itàlia es creu en estat d'inferioritat. Aquest sentiment d'inferioritat s'explica per l'extrema sensibilitat de l'opinió italiana perquè li sembla que Ginebra està inspirada en l'esperit d'hostilitat al feixisme.

L'opinió ha cregut veure entre les resolucions votades en el Congrés dels Trade Unions i les dificultats trobades a Ginebra, una prova de coalició internacional que trobaria a Ginebra els seus principals portantveus.

Per altra part, el fet que el delegat italià hagi obtingut igual nombre de vots que el delegat anglès per a la vice-presidència de l'assemblea ha estat acollit amb veritable satisfacció, igualment que la no elecció de Litvinof, que és considera un fracàs del pretés front antifeixista.

No obstant, aquests fets no dissipen la temença creada per la presència sospitosa d'adversaris, els judicis dels quals estarien inspirats sobretot per consideracions de mística política.

Pel que fa referència al tercer punt, s'ha de tenir en compte el paral·lelisme místic de les polítiques italiana i alemanya. La premsa italiana qualifica de significatius els discursos canviats entre Hitler i el nou ambaixador italià a Berlín, i rendeix un homenatge a la neutralitat alemanya en el conflicte italo-abissini.

MOSCOU PREOCUPAT PER LA «DIGNITAT» D'ITALIA

Moscou, 11.—El periòdic «Prawda», en exposar la posició de la U. R. S. S. en el conflicte italo-abissini, declara: «La U. R. S. S. no està interessada en el conflicte, si no és el gran de què ell pugui produir reprecussions a Europa i que pugui disminuir la importància d'Itàlia com a factor europeu partidari del «statu-quo», encara que la U. R. S. S. s'hi hagi sumat.»

FEMI
és el nom de les famoses PERLES que tanta fama tenen pels seus resultats definitius. Venda, Farmàcies

El periòdic afegeix que Moscou continua propugnant que, en el cas que les negociacions de Ginebra no tinguessin un resultat feliç, el conflicte es limiti a una senzilla i ràpida demostració italiana, capaç de satisfer el prestigi d'Itàlia i que faciliti la solució de l'assumpte d'Etiòpia i que permeti Itàlia reintegrar-se ràpidament al seu lloc a Europa.

A MOSCOU, PREOCUPATS PER L'EXPORTACIO DE CEREALS A ITALIA

Moscou, 11. — En la capital no es discuteix el fet que la U. R. S. S. hagi fet a Itàlia importants trameses de cereals, però no es dóna precisió de cap mena sobre la seva importància.

No obstant, sembla difícil creure que la U. R. S. S. hagi pogut facilitar a Itàlia 800.000 tones de cereals com assegura el rumor que circula soore aquest assumpte.

LES DARRERES PARAULES DEL DISCURS DE HOARE

Ginebra, 11. — Les paraules amb què el ministre anglès de Negocis Estrangers acabà el seu discurs d'aquest matí, foren les següents: «He volgut insinuar l'opinió pública i l'actitud del Govern britànic referent el conflicte inspirat en motius que són molt altres que la lealtat a la Societat de Nacions. L'actitud britànica en les darreres setmanes ha demostrat que és constant en la seva fe en els principis de la Societat de Nacions. Jo no puc creure que l'actitud assenyalada no canviarà mentre la Societat de Nacions continui essent un instrument eficaç i els llaços d'Anglaterra amb el continent continuïn intactes».

UN COMENTARI AL DISCURS DE HOARE

Ginebra, 11. — El periòdic «Journal de Geneve», comentant el discurs pronunciat aquest matí pel ministre anglès, senyor Samuel Hoare, diu que creu que es pot confirmar que en la darrera conversa sostinguda entre Hoare i Laval, es veié la ferma actitud d'aquell i que Hoare digué al cap del Govern francès que Anglaterra, si fos necessari, està disposada a plantejar el problema italo-abissini davant l'assemblea, encara que sigui demanant sancions. Afegeix que, no obstant, es creu que França i Anglaterra actuaran en estret acord.

NINGU NO S'ATREVEIX A TREURE CONSEQUENCIES DEL DISCURS DE HOARE

Ginebra, 11. — Als cercles internacionals ginebrins es considera el discurs pronunciat aquest matí davant l'assemblea de la Societat de Nacions d'una importància política excepcional, fins el punt que els més oposats no s'atreveixen a emetre un judici sobre les seves conseqüències.

L'opinió predominant als cercles francesos és que el discurs del senyor Samuel Hoare és que ha estat moderat.

En la delegació italiana, el discurs de Hoare ha estat acollit amb molta fredor, ja que, a pesar que el conflicte italo-abissini ha estat esmentat d'una manera passatgera, al començ del discurs, es considera que tot ell anava dirigit a la política internacional d'Itàlia.

UN DISCURS INTERESSANT DEL DELEGAT ABISSINI, SENYOR HAWARIAT

Ginebra, 11. — La delegació italiana, presidida pel baró Aloisi, ha romàs avui al saló de sessions de l'assemblea durant el discurs que ha pronunciat el delegat d'Abissínia, Hawariat, en la reunió d'aquesta tarda. Es avui la primera vegada que Hawariat, que ha substituït Mr. Jeze en la delegació del seu país, s'ha dirigit de paraula a una reunió internacional.

Hawariat ha dit: «Els abissinis hem estat titllats de bàrbars però nosaltres hem donat a les altres nacions un exemple de tolerancia i respecte envers l'adversari.

El Govern abissini fa esforços per a adaptar les velles tradicions als principis de la civilització moderna. L'emperador na deixat obert el país per a tots i acolliria amb satisfacció totes les contribucions que s'efectuïn per al desenvolupament d'Abissínia.

Ara és hora que es demostri si les disposicions del Covenant de la Lliga i d'altres diversos Estats són realitats.»

Es refereix a la qüestió de l'esclavitud, i diu que la que pot haver a Abissínia és més tolerable que la situació d'alguns anomenats homes lliures en Estats moderns, i afegí que des que Abissínia ingressà a la Societat de Nacions i ascendí al tron l'actual emperador, s'ha castigat severament tot tràfic humà; però que manca temps per a extirpar-lo completament.

«Si es produeix la ruptura d'hostilitats —diu Hawariat— totes les races de color consideraran la guerra com una amenaça a la seva existència i perdran la confiança a Europa.»

Després el delegat abissini nega tota versemblança a la propaganda italiana contra Abissínia, feta per fotografies i pellícules, i diu que amb els moderns procediments tècnics és cosa fàcil la producció de tals propagandes.

Hawariat acabà el seu discurs amb una energica protesta contra les acusacions italianes, i demanà la tramesa d'una Comissió d'investigació a Abissínia, tan aviat com sigui possible per tal de comprovar sense intermediaris el veritable estat del país.

UNA INTERPRETACIO ITALIANA

Roma, 11. — El periòdic "Tribuna" referint-se a les darreres paraules del ministre anglès Sir Hoare en l'assemblea, referent als llaços d'Anglaterra amb el continent, indiquen que, en el cas que la S. de N. sigui incapaç de resoldre el problema italo-abissini d'acord amb l'actitud britànica, el Govern de Londres podria potser, abandonar l'organisme internacional, desinteressant-se de les qüestions de la política europea.

LA PREMSA FEIXISTA RECORDA EL "AMB GINEBRA, SENSE GINEBRA O CONTRA GINEBRA"

Roma, 11. — Comentant l'ordre de mobilització ordenada pel senyor Mussolini, el "Giornale d'Italia" parla d'una mobilització de totes les forces del partit feixista i de les organitzacions que d'ell depenguin amb un total aproximat d'uns deu milions d'homes.

Aquesta organització gegantina i increbantable està disposada a executar immediatament les ordres de Mussolini.

La crida general dóna una idea de la unitat nacional tal i com és la seva rao d'ésser en la voluntat feixista.

"Il Lavoro Fascista" qualifica l'ordre com la millor de les característiques i el comentari més eficaç de la situació internacional actual.

El senyor Mussolini ha enviat als seus representants a Ginebra amb la intenció de tractar per tots els mitjans normals de resoldre la qüestió etiòpica; però en el moment que es tracta de cercar un pretext per a llurar-se a demostracions contra el dret històric del feixisme, que ningú no pugui discutir, seria precís recordar la frase del senyor Mussolini: "Amb Ginebra, sense Ginebra o contra Ginebra".

FRANÇA ENTRE ITALIA I ANGLATERRA

Roma, 11. — El "Giornale d'Italia" parlant sobre el moment internacional, reconeix les responsabilitats de la labor que es desenrotlla a Ginebra, i afegeix que M. Laval es troba situat entre els interessos de França i les factories britàniques.

Afegeix que Anglaterra posa França en el dilema de: acció contra Itàlia, per mitjà de sancions o aillament britànic de les qüestions europees.

Després diu que, mirant la política exterior britànica, hi ha que preguntat quin serà el demà, ja que s'apropen les eleccions a Anglaterra, de resultat incert i l'avanç dels grups laboristes, per la qual cosa es desconeguda la direcció que prendrà la política britànica.

Afegeix que França té motius per a dubtar de la sinceritat anglesa, la política de la qual és demanar sancions en nom de la Societat de Nacions.

EL DISCURS DE SIR HOARE HA ESTAT BEN REBUT A BERLIN

Berlín, 11. — La Premsa d'aquesta nit reprodueix el discurs pronunciat avui per Sir Samuel Hoare en la sessió celebrada per l'Assemblea de la Societat de Nacions. Se li atribueix gran importància política i es posen de relieu els paràgrafs referents a la revisió de tractats i a les modificacions que convindria introduir per arribar a una millor situació internacional.

El dia de la lleva general, el partit feixista mobilitzarà deu milions d'homes

París, 11. — El senyor Lauzanne, director del periòdic «Le Matin», s'ocupa del perillós paper de la U. R. S. S. en el conflicte italo-abissini.

Diu que els homes del Kremlin han venut 9.000 tones de civada a les autoritats militars italianes, mentre que ordena als ports de la Mediterrània que es negui el transbord de queviures destinats a Itàlia. Aquests procediments són fonamentalment soviètics. Si Mussolini es dóna compte que els obstacles no deixen d'augmentar en el seu camí, ho deu en primer lloc a la U. R. S. S., a la qual en altre temps amb tanta benevolença i amb la qual concertà, abans que a cap, un tractat de comerç.

MES DE VINT-I-SIS MIL SOLDATS ITALIANS EN UN MES

Londres, 11. — Comuniquen de Port Said que durant el mes d'agost han passat pel Canal de Suez, amb rumb a l'Africa Oriental, 26.445 soldats italians, dels quals 1.737 han hagut d'ésser repatriats per diverses causes.

L'EMPERADRIU ETIOPICA HA DONAT UN DISCURS PER RADIO

Addis Abeba, 11. — L'emperadriu d'Abissínia ha pronunciat el seu anunciat discurs, en el qual s'ha dirigit especialment als països americans.

Circulen rumors que l'emperador pronunciarà en breu un discurs, en el qual també serà radiat i traduït després a l'anglès, francès i alemany.

Es tenen notícies que els preparatius italians per a emprendre l'ofensiva contra Etiòpia, no estaran acabats fins dintre de tres setmanes.

ETIOPIA DENUNCIA MOVIMENTS DE TROPES ITALIANES

Ginebra, 11. — De font autoritzada es tenen notícies que Etiòpia ha denunciat, novament, a la Societat de Nacions, que Itàlia està concentrant tropes a la frontera d'Eritrea i es creu que amb intencions d'emprendre en breu una ofensiva contra Abissínia.

ELS ITALIANS ENTESTATS A PORTAR SOLDATS A ADDIS ABEBA

Addis Abeba, 11. — La Legació d'Itàlia ha demanat novament al Govern autorització per a reforçar la guàrdia del seu edifici. Demana una guàrdia igual a la que posseeix la Legació Britànica.

Se sap que el Govern etiòpic ha tornat a denegar la petició.

ELS ESTRANGERS ES REPLEGUEN CAP A LA CAPITAL

Addis Abeba, 11. — Els estrangers residents en llocs extrems del país, es retiren envers la capital.

El representant de Bèlgica ha demanat al Govern etiòpic una escolta de policies per a cinc súbdits belgues empleats en plantacions de café.

UNA MANERA AGRADABLE D'EXHIBIR

Els fabricants de xocolata londinencs celebren aquests dies una exposició dels seus productes al gran local «Olimpia». La senyoreta que els nostres lectors veuen, és un instrument d'indubtable eficàcia per a desvetllar l'interès envers la xocolata...
(Urbis-Press.)

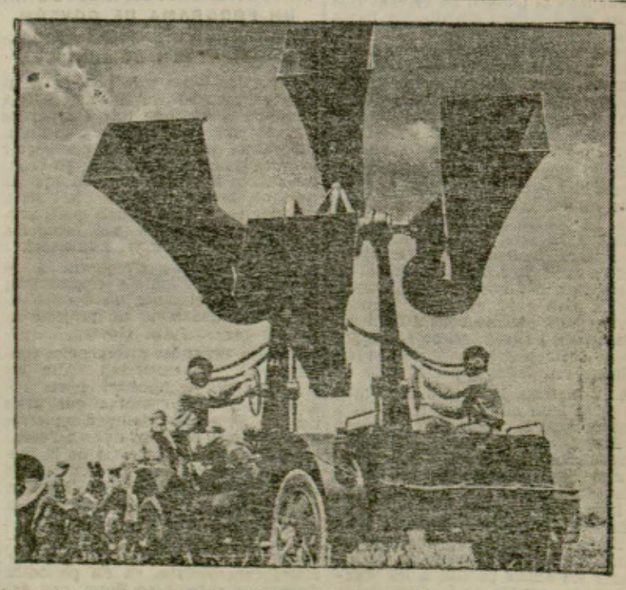

L'exèrcit nord-americà també fa maniobres. Els instruments més moderns que la ciència ofereix a la guerra estan al servei dels néts de l'oncle Sam. Aquesta foto presenta les «orelles mecàniques» que capten el soroll delator dels motors aeris enemics
(Foto Keystone.)

EL MOMENT INTERNACIONAL

Remor d'armes a Africa...

Ha començat l'Assemblea de la Societat de Nacions sense que es pugui dir que el Consell, ni el Comitè dels Tres, hagin trobat cap solució al conflicte italo-etiòpic. Itàlia i Etiopia van fent els seus preparatius per al començament de la guerra, tal com si a Ginebra ningú no es preocupés de cercar una solució que evités la lluita. Aquesta sembla que és la realitat més absoluta. El que es fa a Ginebra no és cercar la manera d'evitar la guerra a Etiopia, si no cercar la manera de conciliar la posició compromesa en què es troba Anglaterra, que ha dit i repetit tan sovint que no passarà per menys que per l'aplicació del "Covenant".

Ja en realitat ningú no s'ocupa d'Abissínia. Hi ha en discussió interessos molt superiors als de la llibertat d'aquell país. El Comitè dels Cinc, organisme ginebrí al cap i a la fi, ha sabut trobar un bon expedient per a anar trampejant la situació. Ha nomenat un Comitè de Tècnics per a estudiar el memoràndum italià, i, després, un altre comitè, també de tècnics, per a estudiar la qüestió en el seu aspecte colonial. Com sempre, tot es perd entre Comitès.

De totes maneres, el segon comitè no és tan innocu com pugui semblar. Perquè, essent Etiopia un poble aparentment lliure, i membre de la Societat de Nacions, es porta el seu plet a l'estudi d'un Comitè de problemes colonials? Per quins motius al seu entorn es parla sempre de la redistribució de colònies? En termes justos, en parlar d'Etiopia, si no es té el partit pres de considerar-lo un país susceptible d'ésser convertit en colònia o en un país sota mandat, que és la colònia dissimulada, no es podria parlar de redistribució de colònies sense deixar ben aclarit que aquesta qüestió no té res de comú amb el problema que es discuteix a Ginebra. El mateix sir Hoare, en el discurs pronunciat en la primera sessió de l'Assemblea, per més que ha parlat d'una manera abstracta de la necessitat de defensar la llibertat dels pobles petits, ha comès el mateix mancament que els altres. Es la realitat del que està en el pensament de tots, àdhuc del mateix Hoare. El temor als resultats d'un conflicte internacional és el que ha creat aquesta psicosi favorable al sacrifici d'Etiopia.

No creiem que en cap país dels que tenen una responsabilitat en els acords de Ginebra, ningú no pensi amb la possibilitat de salvar Etiopia de les urpes de Mussolini. Totes les preocupacions del moment no són altres que les d'evitar l'estrall moral que representaria per a la Societat de Nacions —instrument tan apte per a servir interessos de les grans potències— el lliurament pur i simple d'Abissínia, com a colònia, o de la concessió d'una llibertat a Itàlia per a fer-li la guerra. Itàlia, per evitar-se aquesta possibilitat ha sabut jugar magníficament les necessitats de Hitler en el terreny internacional i el temor de França a aquestes ambicions. Mussolini no podia trobar millor oportunitat per a fer presentar les cartes credencials al nou ambaixador a Berlín. La premsa italiana no s'està de comentar l'afinitat espiritual que informa els dos feixismes, de la mateixa manera que fa poques setmanes comentava l'afinitat espiritual de la raça llatina i de la civilització dels pobles que varen fer la guerra de l'any 14 junts.

A fora d'Itàlia s'ha acusat el cop immediatament. Jutgem per una informació d'agència que ens dóna resumit un article de "Pravda", de Moscou, però sembla que aquest diari oficiós del Govern dels Soviets, com la premsa dels països als quals està aliada la U. R. S. S., troba que Itàlia necessita una satisfacció en relació a Etiopia. Una afirmació semblant equival a afirmar el dret d'Itàlia a castigar el país que ha ofès el "poble" italià i la "civilització". Com afirmàvem al bon començament de l'agudització del conflicte, no hem de tardar a veure com Etiopia és sacrificada a interessos de pau general d'Europa, sense que això sigui prou per afirmar que s'eviti la guerra a Etiopia —davant de la qual Mussolini no pot recular sense un greu perill per al seu futur immediat— ni tan solament que pugui ésser un preventiu prou eficaç per a la guerra més gran que es vol evitar. Les contradiccions entre les grans potències són de massa importància perquè pugui ésser estalviada la topada definitiva. La màquina de guerra creada per tots i que absorbeix la major part dels ingressos de tots els països, farà la resta.

LA DICTADURA DE PORTUGAL

El Govern, en una nota oficiosa, dóna compte d'un nou complot que diu ha fet avortar

PERSONALITATS POLITIQUES I MILITARS DETINGUDES

Lisboa, 11. — Aquesta matinada ha estat facilitat a la Presidència del Consell el següent comunicat:

«Per mitjà dels seus òrgans d'informació i vigilància, el Govern sabia des de fa algun temps que s'estaven preparant pertorbacions d'ordre públic per part d'elements enemics o simplement descontents de la marxa política i administrativa del país.

El Govern sabia els llocs on es celebraven llurs reunions, així com també coneixia els dirigents i agents d'enllaç entre els futurs ministres, llur pla d'acció i llurs projectes de desenvolupament del moviment.

Igualment, també coneixia els punts de contacte establerts entre els membres dels antics partits militars, destituïts a conseqüència d'antigues revolucions i certs elements dels que s'anomenen de dreta, de les quals alguns dels seus membres prestaren serveis a l'actual situació política i simpatitzen amb els procediments polítics del nacional sindicalisme ja dissolt.

No obstant, els principals dirigents no estaven d'acord amb la repartició d'algunes carteres en el futur ministeri, ja que cada un dels conjurats volia per a si la Presidència del Govern.

Això donà motiu a un malestar entre els dirigents, però els elements rebels, tant d'una part com de l'altra, prosseguiren els seus treballs i cercaren la manera de trobar el moment decisiu per ajuntar totes les voluntats. Aquesta vegada el Govern tenia l'avantatge de no manifestar-se informat sobre la conspiració, i de no prendre mesures susceptibles de fer avortar el moviment.

Per això el Govern ha esperat fins a les sis del matí d'avui, que havia d'esclatar. Segons el pla dels conjurats, el senyal d'iniciació del moviment havia d'ésser donat pel destacament militar de Penha da Franca. El capità de navili Mendes Norton es comprometé a recolzar el moviment a bord del vaixell "Bartolomeu Dias".

El president del Consell i nombrosos ministres havien d'ésser detinguts com a primer acte dels revoltats. La policia ha detingut els conjurats a la seva arribada a Penha da Franca. L'oficial que es comprometé a sublevar aquesta guarnició en veure'ls arribar no donà el senyal. Per la seva part, el capità Mendes Norton pujà abusivament a bord del "Bartolomeu Dias", on no aconseguí fer-se obeir per la tripulació, i finalment fou detingut per aquesta.

A la mateixa hora, dos conjurats, un paisà i un militar, es trobaven a Cascaes amb la missió de comunicar al President Carmona la notícia de la revolució, i invitar-lo a reconèixer el moviment com a expressió de la voluntat del país. La gestió no fou ni intentada.

Els elements detinguts a la seva arribada a Penha da Franca, són revolucionaris molt coneguts, pertanyents als antics partits, a les organitzacions secretes de la Confederació General del Treball, amb la qual havien de col·laborar els oficials que posseeixen un ideal diferent. El més important de tots els detinguts és el coronel Manuel Valente.

S'ha efectuat la detenció dels conjurats per tal d'aplicar-los les sancions legals; el Govern celebrarà demà un Consell amb l'objecte d'assabentar-se i aprovar les mesures fetes necessàries per al manteniment de l'ordre i la tranquil·litat, als quals el país té dret més que mai, per a la defensa eficaç dels seus més importants interessos.

PRECAUCIONS A TOT EL TERRITORI DE LA REPUBLICA

Lisboa, 11. — Continuen les extraordinàries mesures de precaució adoptades pel Govern a conseqüència del cop de força que s'intentava realitzar i que, com és sabut, ha fracassat. Igual que a la capital, també a provincies s'observa un gran luxe de precaucions, particularment a Coimbra, la gran ciutat universitària portuguesa. Aquestes mesures de vigilància s'observen particularment en determinats llocs que serveixen de centres ferroviaris.

UNA NOTA DE L'AMBAIXADA PORTUGUESA A MADRID

Madrid, 11. — L'Ambaixada portuguesa ha manifestat que el moviment revolucionari d'aquell país, del qual en parla la Premsa, no té importància i que està assegurat l'ordre i regna la tranquil·litat a tot el territori.

La política de Front Popular a França

UNA PONENCIA PER A ESTUDIAR UN PROGRAMA DE GOVERN DIVERGENCIES ENTRE RADICAL-SOCIALISTES I COMUNISTES

París, 11. — La vida política francesa es mou al voltant del mateix punt, és a dir, que tots els partits i grups polítics d'esquerra s'han d'unir en un front popular per seguir la seva unió sota un pla governamental. Si hom persisteix en aquests esforços, seran vençuts la sèrie d'obstacles la majoria dels quals provenen del problema que comporta l'equilibri pressupostari i financer.

Les delegacions d'esquerra a la Cambra dels Diputats constituiran dins d'unes setmanes un Comitè especial a fi d'elaborar un projecte financer per al futur Govern.

Hom fa notar les divergències considerables que existeixen entre els representants comunistes i els radical-socialistes. S'observa que gran nombre de representants d'esquerres moderades es reserven davant l'eventualitat de la desvaloració de la moneda al temps que els comunistes entenen que s'afiançaria el franc en assegurar l'equilibri per mitjà de la seva fórmula.

Cal posar de relleu que el conflicte actual es féu públic per curioses controvèrsies en els periòdics d'esquerra entre Lleó Blum, cap del partit socialista unificat i Lucien Lamoreux, diputat radical i ex-ministre. Lleó Blum en els seus articles defensà aquesta tesi: en període de crisi l'equilibri pressupostari no ofereix interès.

El Congrés nazi de Nuremberg

Hitler, en un discurs davant el Congrés, amenaça amb noves persecucions a marxistes, jueus i catòlics

HITLER ARRIBA A L'ESTADI

Nuremberg, 11. — Amb gran animació s'està celebrant la segona jornada del Congrés Nacional-Socialista. En aquest Congrés hom commemora també, el que els nacional-socialistes anomenen l'alliberació d'Alemanya de les cadenes que representava el Tractat de Versalles, trencades el dia 16 de març proppassat.

A les onze del matí arribà a l'Estadi on se celebrava el Congrés el senyor Hitler i les milícies nacional-socialistes formades li han retut honors. El senyor Hitler arribà acompanyat del ministre senyor Hess. En mig de grans aclamacions el senyor itler es traslladà a la tribuna, en el fons de la qual hi havia una bandera amb la creu gammada voltada de llorer. En aparèixer a la tribuna Hitler tots els assistents el saludaren amb el braç estès i el canceller i els seus acompanyants varen respondre el salut de la mateixa manera.

HESS PRONUNCIA UN DISCURS

El senyor Hess pronuncià un discurs en el qual adreçà una salutació als hostes del Reich, als representants de les potències estrangeres i als representants del partit nacional-socialista.

Després digué que en el moment que s'estava celebrant el Congrés de Nuremberg Alemanya es trobava davant una pàgina de la seva història d'una grandesa tal que, d'ací endavant, la història d'Alemanya no podrà ésser escrita sense consignar com un dels fets més importants l'actuació del nacional-socialisme.

Posa de manifest la decisió de Hitler en decidir-se a proclamar el servei militar obligatori a Alemanya i afegí que sota la seva direcció Alemanya ha reconquistat el dret de tot poble d'armar-se per a assegurar la seva llibertat i independència. Així Alemanya gràcies a l'esforç de Hitler ha assolit el respecte degut davant les altres nacions, el dret d'ésser tractada amb igualtat, de concertar tractats amb estats estrangers com a nació sobirana, lliure i independent.

Per iniciativa pròpia Alemanya ha entaulat negociacions amb la mes gran potència marítima i aquestes negociacions li han permès tota la llibertat de construir una armada per a la defensa de les seves costes, limitant, però, aquests armaments a mesura de prudència.

De colònia d'explotació de les grans potències Alemanya reedificada pel nacional-socialisme s'ha convertit en un factor el respecte i amistat de la qual cerquen les grans potències.

El Partit Nacional-Socialista i l'Exèrcit estretament units, sense desigs de conquista a l'exterior treballen per la conquista espiritual dels països estrangers.

Desitjariem que les altres nacions podessin dominar els seus pobles a llurs idees, ja que això representaria un gran pas per a dominar la tempesta ensems per a mantenir la pau i el desenvolupament cultural de les grans nacions, ja que una nova guerra destruïria a aquests pobles, la seva cultura i potser la cultura de tot el món.

Es refereix després, el senyor Hess, al Congrés de Moscou i diu que per tot arreu les nacions demostren debilitat davant la influència bolxevic. Allí on esclata un moviment de guerra civil es nota la mà de Moscou. Alemanya, que ha enderrocat la influència bolxevic al seu país no es deixarà prendre la victòria. Per això Alemanya està disposada a imposar-se a la influència d'una raça que es la propagadora clandestina de les idees bolxevics. Amb la influència jueva dominava el bolxeviquisme a Alemanya i destruïda aquesta influència dels líders jueus damunt els obrers, aquests darrers han comprès la necessitat d'enrolar-se en el nacional-socialisme per a la defensa de la seva pàtria.

Mentre que el nacional-socialisme protegeix el poble alemany contra la influència del judaisme i per tant contra el perill bolxevic, es protegeix també contra el bolxeviquisme mundial. El bolxeviquisme és decadència, mentre que el nacional-socialisme representa reconstruir.

Adreçant-se després, a Hitler, el senyor Hess digué que Alemanya després de la guerra havia estat sotmesa a un suplici, en el transcurs del qual foren assassinats obrers a les fàbriques Krupp, dones alemanyes ultratjades per negres quan la soldadesca estrangera havia posat peu a Alemanya i quan els alemanys es veieren obligats a destruir les seves armes. Després Alemanya per obra del canceller ha continuat la seva Història ja que és lliure i sobirana. Alemanya és lliure perquè vós sou el seu «Fuehrer».

Després d'adreçar unes paraules de benvinguda al líder nacional-socialista de Franconia Julius Streicher, el senyor Hess acabà el seu discurs.

LA PROCLAMA DEL FUEHRER

A continuació el cap del grup Wagner donà lectura a la proclamació del «Fuehrer».

La proclamació de Hitler conté una curta història dels congressos celebrats pel partit, el primer dels quals va assenyalar la petjada del camí de la victòria; el segon, el del triomf, i el tercer, el de la llibertat del país. Tot el que s'ha fet en el curs d'aquests tres últims anys no és res comparat davant l'obra formidable de creació del nou Exèrcit alemany.

No cal pensar en les dificultats que hem travessat, sinó que pel contrari, s'ha d'aixecar la mirada enlaire per a continuar treballant, pel que representa la grandesa del país, que és el que interessa. La nació ha de treballar i ha de triomfar pel treball.

Demana als reunits que en aquests moments solemnes adrecin llurs mirades més enllà de Nuremberg damunt del món on manca la seguretat necessària per al bon govern de les nacions. El dret és dèbil ja que el pobre és presa del ric. En nom de la llibertat es fan esclaus i es destrueixen classes que són creadores. ¿Quina sensació de seguretat pot sentir aquell que camina per força travessant un bosc ple de dragons ferotges? Doncs bé: Alemanya ha estat forçada durant 15 anys a representar aquest paper. ¿On són ara aquells famosos 14 punts? Nosaltres, els alemanys, ens veiem afortunadament, en aquests moments, lliures de totes aquestes especulacions. Alemanya ja no és més la joguina sense defensa. Nosaltres volem viure en pau amb els nostres veïns, però coneixem massa les intrigues internacionals el punt de vista de les quals consisteix a transformar Europa en un grandiós camp de batalla.

Com més el comunisme jueu parla d'aixecar la bandera de la resurrecció a costa de la llibertat, més, nosaltres els alemanys, que tenim l'honor d'ésser els seus enemics més aferrissats d'aquestes doctrines destructores dels pobles, estem en condicions d'apreciar en tot el que val la nostra llibertat militar reconquistada. Veiem en el nostre Exèrcit la protecció necessària per al nostre treball pacífic. Tenim el poder a la mà i el guardarem, ja que nosaltres som els seus responsables davant la nació.

El canceller posa de manifest com els incidents que van encaminats a promoure incidents amb el nou Reich troben l'interès dels enemics de fronteres enllà. Aquests enemics en moltes ocasions han esperat amb impaciència els resultats d'aquests incidents, oblidant quina és la mentalitat alemanya, que mai no tindrà altra mira que la defensa de l'honor alemany que és el que ens interessa abans que res.

LA PREMSA DE DRETA, SENSE EXCEPCIO, S'ADMIRA DE COM A ALEMANYA S'HAN ACABAT LES LLUITES DE CLASSE I LES RELIGIOSES

París, 11. — Els diaris publiquen les primeres impressions del Congrés Nacional-Socialista, els preliminars del qual començaren ahir.

«Le Journal» posa de manifest la triomfal arribada a Nuremberg de Hitler, i diu que tot Alemanya sent fervor pel Fuehrer. Diu, després, que no ens hem d'enganyar nosaltres mateixos i que el comunisme és mort a Alemanya, han cessat les discussions religioses, i que tampoc no hi ha disturbis polítics. Diu que a Alemanya tot obeeix a una sola idea, un sol home, per a portar el Vaterland al lloc que ocupava abans en el món.

«Le Petit Journal» es meravella de la disciplina del poble alemany.

«Le Jour» comenta l'entusiasme de les masses.

HITLER S'ESVERA DAVANT LA PERSISTENCIA DELS MARXISTES I AMENAÇA

Nuremberg, 11. — El canceller Hitler en el discurs pronunciat avui al Congrés nazi ha dit també que els apòstols de la doctrina "No més guerra" estan entestats en la construcció del major instrument d'ella; però que Alemanya no desitja més que viure en pau i bones relacions amb els seus veïns.

S'ha referit després als que considera enemics del nazisme dintre del Reich, i els ha classificats en tres grups: els jueus, marxistes i democràcia parlamentària; el partit catòlic de centre, perniciós moralment i políticament considerat i, alguns elements de la classe mitjana d'un incorregible i estúpid reaccionarisme. Afegeix que tots aquests creuen encara que l'any 1933 no ha introduït cap classe de canvi, només que el d'un simple Govern, a Alemanya.

Diu a continuació que, després de tres anys, aquells que esperaven que també canviaria el règim actual, veuen amb temor que el nacionalsocialisme segueix fermament el camí traçat; però que malgrat això segueixen fent esforços per a detenir-lo i que no faran més que agreujar la situació en què es troben si segueixen oposant-s'hi.

Dirigint-se als marxistes, els diu que el Govern els ha donat una oportunitat perquè ells mateixos fessin perquè fossin oblidats, i es mantinguessin en una prudent reserva; però manifesta el temor que els gest nacional socialista no ha estat comprès per aquells, i afegeix que la conseqüència és inevitable i el partit nacional socialista seguirà vencent tots els obstacles que trobi al seu pas.

Diu que és un error el suposar que, a causa de la burocràcia, impotent per a resoldre alguns problemes, s'havia capitulat davant d'ells, dient que, pel contrari, allò que hagi d'ésser resolt per l'Estat ho serà.

Es refereix després a la qüestió religiosa i diu que el partit nacional-socialista no té ni ha tingut intenció de perseguir el cristianisme; però no pot tolerar la tendència política dels grups confessionals.

Parlant sobre la qüestió econòmica, diu que es farà tot el que calgui fer per evitar la inflació, i que no és possible per això l'alça dels salaris ni dels preus.

A continuació fa una relació dels principals punts a desenrotllar des del Govern l'any vinent: lluita contra l'atur; manteniment dels salaris al nivell present; vigorització de l'Exèrcit amb l'objecte de col·laborar al manteniment de la pau a Europa, i continuació dels esforços que es realitzen per a fer a Alemanya independent de la importació de primeres matèries de l'estranger, i produir-les dintre del Reich.

Ha acabat dient que la tasca final és la reeducació del poble alemany envers una real comunitat nacional.

LES MANIOBRES MILITARS ITALIANES

La infanteria, ajudada per les metralladores, sostè una posició avançada (Foto Sànchez Català)

Un altre aspecte de les maniobres. Una marxa de les tropes alpines, sobre la frontera austro-italiana. (Fot. Sànchez Català.)

ELS POPULARS GOVERNEN GRECIA

Tsaldaris, que s'ha manifestat monàrquic, protesta perquè els monàrquics han fet manifestacions

ELS MONARQUICS S'HAN MANIFESTAT I HAN REPARTIT RETRATS DE L'EX-REI

Atenes, 11. — Malgrat la prohibició del Govern, durant tota la nit darrera s'han produït diverses manifestacions monàrquiques, els components de les quals han donat crits a favor de la restauració.

Des d'un balcó d'un edifici cèntric, alguns oradors han parlat als manifestants, entre els quals s'han distribuït innombrables retrats de l'ex-rei Jordi II.

DIMITIRA EL PRESIDENT DE LA REPUBLICA? : UN VAIXELL DE GUERRA ITALIA A PYLOS

Atenes, 11. — Circula el rumor a tots els centres competents que el president de la República, senyor Zaimis presentarà la dimissió en el moment que Tsaldaris es declari a favor de la restauració de la monarquia. El general Papagos, ha substituït el general Panayotakos i es creu que se celebrarà una nova reunió del Consell de ministres. Al poble de Pylos ha entrat inesperadament un vaixell de guerra italià.

Les autoritats del poble, un xic sorpreses per l'entrada de l'esmentat vaixell han demanat instruccions al Govern. Convé mencionar que dos oficials de la Legació italiana han visitat recentment el port de Pylos. S'assegura que en el curs d'aquesta setmana, visitaran el port de Pylos diverses unitats de la flota anglesa de la Mediterrània.

TSALDARIS FA VEURE QUE S'ENFADA PERQUE ELS SEUS AMICS MONARQUICS ES MANIFESTEN

Atenes, 11. — En un missatge al poble el president del Consell, senyor Tsaldaris, expressa la seva indignació pels incidents ocorreguts, i afegeix que s'han adoptat severes sancions.

El manifest declara que no hi ha motiu per a demostrar cap nerviosisme, i que el plebiscit relatiu al règim se celebrarà.

El senyor Tsaldaris precisa que considera que el règim natural del país és la monarquia, la cual es basa en institucions democràtiques i invita a col·laborar amb ell per tal d'assegurar l'ordre.

VOZIKIS OCUPARIA LA PRESIDENCIA

Atenes, 11. — S'assegura que en cas que l'actual president de la República presentés la dimissió, seria substituït per l'actual president de la Cambra, senyor Vozikis.

ES DESMENT LA DIMISSIO DE ZAIMIS, PERO NO ES NEGA QUE PUGUI VENIR

Atenes, 11. — Als cercles oficiosos es desment la notícia circulada avui que el President de la República, senyor Zaimis, hagués dimitit, però s'admet, no obstant, que estudia la dimissió i que la decisió que adopti depèn del sistema que s'empri en el pròxim plebiscit popular per a la qüestió de règim.

El President Zaimis insisteix en els seus desigs que el plebiscit s'organitzi i es porti a cap de manera que sigui veritable expressió de la voluntat del país.

ALEMANYA SOTA HITLER

ES PROHIBEIX LA VENDA PUBLICA DE TOTES LES PUBLICACIONS JUEVES

Berlín, 11. — Ha estat prohibida la venda pública i l'exposició de tots els periòdics i revistes jueves.

L'ordre ha estat donat pel president de la Cambra de Premsa del Reich i entrarà en vigor el dia 1er d'octubre.

Noves inundacions a Xina

Xang-Hai, 11. — S'han rebut notícies que una nova inundació catastrófica amenaça la provincia de Kiang-Su.

molt considerables i l'aigua ha destruït nombroses cases.

El ministre de la Governació felicita les forces amb motiu del «Dia de Lerroux en Cataluña»

El ministre de la Governació ha tramès un telegrama de felicitació al cap de policia, senyor Bàguenas, per tal que en nom seu feliciti les forces que estan a les seves ordres pel zel desplegat amb motiu del viatge del President del Consell i ministres a Barcelona.

De la troballa d'armes al carrer d'Urgell

Al solar n.º 133 del carrer d'Urgell, on el passat dimarts foren trobades armes, municicions i una bomba, foren detinguts la passada nit tres individus que hi dormien.

Han dit que dormien allà perque no tenien altre lloc per a fer-ho i perquè plovia. Sembla que no tenen res a veure amb les armes.

Es diuen Manuel Carrera, Joan Martínez i Pere Escudero. Aquest darrer fou posat a disposició del Jutjat, que el tenia reclamat per delicte contra la propietat.

EL MOMENT POLITIC

Es reuneixen Lerroux, Gil Robles i Chapaprieta

La jornada ministerial d'ahir

«No hi haurà crisi ni passarà absolutament res», assegurà el ministre d'Hisenda

Sembla que hi hagué algunes discussions al si del Consell en parlar de la llei de Restriccions

Madrid, 11. — Poc abans de les cinc de la tarda arribà a la Presidència el senyor Lerroux. Conversà uns moments amb els periodistes, als quals exposà la seva satisfacció pel viatge a Barcelona i per les proves d'afecte que li havien testimoniat els seus correligionaris catalans en tots els actes celebrats en aquella capital.

Poc després arribà a la Presidència el senyor Gil Robles. A continuació arribà el ministre d'Hisenda.

A dos quarts de set del vespre acabà la reunió la Ponència ministerial encarregada d'ultimar els decrets per aplicar la llei de Restriccions .Sortiren junts els ministres d'Hisenda i de la Guerra.

El senyor Chapaprieta manifestà als informadors que avui donaria les notícies el ministre de la Guerra. Aquest facilità la següent referència:

—Hem seguit tractant d'arribar a un acord sobre la reorganització administrativa, i per motius de respecte als companys que han de conèixer aquest assumpte, ajornem el fer públic els seus detalls.

Un periodista preguntà al ministre de la Guerra si serien coneguts aquests acords en la reunió ministerial de demà.

—No ho crec — respongué —. Això serà objecte d'una reunió especial.

El ministre de la Guerra s'adreçà al senyor Chapaprieta i li preguntà, somrient:

—¿No és així, senyor ministre d'Hisenda?

—Sí — respongué el senyor Chapaprieta.

Els informadors polítics es donaren compte de la ironia que tancaven les paraules del ministre de la Guerra, i cessaren d'interrogar-lo.

A les set menys deu minuts abandonà la Presidència el cap del Govern.

—Ja heu vist — començà dient — que hi ha hagut reunió de la Ponència encarregada d'aplicar la llei de Restriccions. En comptes d'ésser una reunió separada, han coincidit ací els ministres de la Guerra i d'Hisenda. Hem estat d'acord en algunes coses i a reserva del que acordi el Consell de ministres. I com que aquests no coneixen els acords, no us puc dir res. De manera que estem en la mateixa situació que l'altre dia.

—¿Es coneixeran demà aquests acords?

—No ho crec, perquè en el Consell de ministres haurem de preocupar-nos d'altres coses importants.

COMPLET ACORD

Uns periodistes parlaren després amb el ministre d'Hisenda, el qual confirmà que havien arribat a un complet acord, i expressà la seva creença que abans o després de publicar-se els decrets lleis es faria la reorganització ministerial.

A primeres hores de la nit, novament el ministre d'Hisenda rebé alguns periodistes, que sollicitaren d'ell notícies ampliatòries de la reunió celebrada amb el president del Consell i el ministre de la Guerra.

El senyor Chapaprieta començà dient que segurament el ministre de la Guerra els hauria donat una referència del que s'havia tractat a la reunió.

—Puc dir-vos — afegí — que hem arribat a un complet i definitiu acord.

Un periodista digué al ministre d'Hisenda que el senyor Lerroux semblava haver sortit un xic contrariat de la reunió, i els periodistes comentaren la frase del cap del Govern, dient que s'havia arribat a un acord, però amb quelcom de violència per part seva.

El ministre d'Hisenda, en to somrient, contestà:

—Sí, ja és al que us referiu; però aquest gest del president del Consell no indicava res absolutament, ni la menor desavinença. Es tracta que a la Presidència del Consell hi ha un determinat organisme que nosaltres créiem que havia de passar a un altre Ministeri. El president, amb un afany molt lloable, ha defensat els seus funcionaris; però com que nosaltres discutirem també amb el president i érem dos vots contra ell, a la fi el senyor Lerroux ha accedit. Això us demostrarà l'absoluta unanimitat que sobre el problema tenim tots.

ELS DECRETS ABANS DEL DIA 24

Ara — afegí — a acabar la confecció dels decrets lleis per a publicar-los a la «Gaceta» abans de l'obertura de les Corts, i això, indefectiblement, el dia 24, amb el Govern reajustat, i després el que Déu vulgui.

Els periodistes li insinuaren si hi hauria problema polític amb motiu de l'aplicació de la llei i de la supressió, per tant, d'algun Ministeri.

—No passarà res absolutament — contestà el ministre — ni hi haurà crisi. D'això en podeu estar completament segurs. El que passarà, i això sols ho saben el president, el ministre de la Guerra i jo, que componem la Ponència, és que es reajustarà el Ministeri de la manera i forma que hem convingut, i aquest Govern, repeteixo, sense crisi, però reajustat, i així estarem més amples al banc blau. Es presentarà amb deu, onze o els ministres que siguin, i ja al Parlament, a discutir la Llei electoral, els Pressupostos i l'obra que el Govern té en preparació.

Un altre periodista li digué que de les declaracions fetes pel senyor Lerroux d'eixamplar la base del Govern, semblava deduir-se algun esdeveniment polític, i el ministre d'Hisenda replicà:

—¿Però ho anuncia el president per a la setmana pròxima?

En contestar-li el periodista que no, el ministre continuà dient:

—Ja sabeu que quan aquest Govern es presentà al President de la República, es donà una nota dient que arribat el moment de la reforma constitucional, s'hauria d'ampliar la base del Govern, i com que aquest fet tard o d'hora ha d'arribar, a això s'ha referit el senyor Lerroux, però encara hi ha bastant temps per davant.

Un altre periodista li preguntà si es suprimirien moltes Direccions generals i sub-Secretaries, i el ministre digué:

—Direccions Generals, sí, se'n suprimeixen bastants. No així sub-Secretaries.

FINS EL DIA 23 AL MATI

Després un altre informador li manifestà que es feien moltes càbales i comentaris en el sentit de quines Comunicacions passarien a Obres Públiques o a Governació, i de la supressió d'alguns Ministeris.

El senyor Chapaprieta comentà:

—Doncs hi haurà moltes sorpreses. Podeu afirmar que fins el dia 23, al matí, en què es publiquin a la «Gaceta», abans de la reobertura de les Corts, els corresponents decrets amb el cessament dels ministres, als quals afecti la reforma ministerial i els altres decrets, no es sabrà res absolutament.

El senyor Chapaprieta continuà dient que segurament en el Consell de demà no es tractarà d'aquest problema, i a preguntes d'un informador sobre si hi hauria necessitat de celebrar un Consell extraordinari per aquesta qüestió, el ministre digué que probablement es celebraria.

La feina d'uns feixistes

Madrid, 11. — El ministre de Governació ha dit als periodistes que avui havien estat posats a disposició del jutjat els feixistes Josep Garcia Puerta, Just Sereno, Ernest Alejandro, Santiago Labaride, Jesús Iturrina, Josep Díaz, Ramon Alcàntara i Ferran Muñoz, als quals se'ls trobà una pistola amb set càpsules, dues porres i una navalla. El motiu d'aquesta detenció ha estat degut al fet d'haver amenaçat de mort el Garcia Puerta el «sereno» del carrer de Maderas, en apuntar-lo amb la pistola amb motiu de passar per aquest carrer amb companyia dels altres individus. Passaran als tribunals de justícia el qual els aplicarà la sanció corresponent, però a més, a ells i a les societats a què pertanyen, se'ls aplicarà tota la sanció governativa que la llei permet; tot això sense perjudici d'estudiar la conveniència de fer responsable criminalment per fets d'aquesta mena els que paguen el sou a aquests individus, i que els faciliten armes per a cometre tota mena de crims.

El senyor Lerroux diu que està molt content

Madrid, 11 — Poca estona abans de les cinc de la tarda arribà a la Presidència el cap del Govern. Després de saludar els periodistes manifestà que es mostrava molt satisfet del seu viatge a Barcelona i per la rebuda que li havien tributat els catalans. Un periodista li preguntà si esperava rebre alguna visita i respongué que esperava la de diversos ministres i que aquests eren els senyors Chapaprieta i Portela Valladares.

Un altre informador li preguntà si se celebraria avui la reunió de la ponència ministerial encarregada d'estudiar la llei de Restriccions.

El cap del Govern digué que aquesta reunió no se celebrarà avui. Demà hi haurà Consell de ministres i es determinarà quan s'ha de reunir la ponència.

ELS PROBLEMES DEL CAMP

50.000 desnonaments s'anuncien per al dia 30 del corrent mes

Còrdova, 11. — L'Associació d'Agricultors, Arrendataris i Anexos d'aquesta província ha donat a la publicitat un vibrant manifest dirigit als seus adherits i simpatitzants, en el qual diu que la data del 30 de l'actual serà històrica per als agricultors arrendataris d'Espanya, ja que en ella venceran 50.000 desnonaments de masovers que estan anunciats. Fa després una crida al front únic dels agricultors espanyols i els recorda els seus drets en ordre a la legislació vigent.

«Les rendes que han d'abonar —diu— són les que acordaren els Jurats Mixtos de la propietat rústica o en convenis amistosos; els masovers que es trobin requerits perquè abandonin les seves terres el 30 de setembre han de continuar al seu lloc, fent les seves tasques de costum».

El document afegeix que per tal de protestar contra l'actitud de represàlia de molts propietaris s'estan celebrant assemblees regionals a tot Espanya i que els dies 14 i 15 de l'actual en tindrà lloc una a Gijón, on s'acordaran unes conclusions, que s'elevaran al Govern de la República, en petició que s'evitin aquests desnonaments, uns capriciosos i altres per represàlies.

També se celebrarà una assemblea regional de tot Andalusia.

Diu «Heraldo»

«LA CEDA HAURA DE CONFORMAR-SE AMB UN MINISTRE MENYS»

Madrid, 11. — «Heraldo de Madrid» diu que aquesta nit un dels seus redactors s'ha entrevistat amb el ministre d'Agricultura, al qual ha mostrat un solt de «El Debate» en el qual aquest periòdic sollicita que la cartera que avui ocupa el senyor Velayos sigui concedida, en la pròxima reorganització ministerial, a un cedista.

El ministre agrari ha somrigut en llegir el solt i ha dit que no volia opinar sobre aquest afer. Sols ha dit:

—Podeu assegurar que avui hi ha cinc milions de tones de blat al mercat. La Llei d'Autoritzacions sols em concedeix mitjans per a adquirir-ne 400.000 tones. L'Estat no té, per ara, més capacitat adquisitiva. Efectivament, el problema s'ha agreujat en portar a cap la collita anual, però aquest problema no té solució, o, més ben dit, té la solució de sempre: el consum lent del producte. Però, a despit de tot, em faig càrrec del problema, i demà el portaré al Consell per tal de demanar als ministres que sigui estudiat un altre cop per veure si s'arbitren noves solucions amb què millorar la qüestió, encara que sols sigui parcialment.

Després «Heraldo» afegeix que amb el problema del blat coincideix el problema polític. Fins demà no coneixeran els ministres els acords de la ponència de la Llei de Restriccions.

Després del Consell de ministres tindrà coneixement del projecte de reorganització ministerial, el senyor Josep Martínez de Velasco.

El cap de la Ceda, segons sembla, està disposat a reproduir-lo de la proporcionalitat. ¿Amb quin propòsit? Amb el de conservar les seves cinc carteres. Amb tot el desig del senyor Lerroux d'ampliar l'aria del Govern, donant un Ministeri a un representant de la Lliga —el senyor Ventosa probablement—, farà que de fet hagi de mobilitzar alguna cartera.

A pesar que la Ceda ha començat ja a ensenyar les ungles, haurà de conformar-se amb el seu destí: El de tenir almenys una baixa en el Govern que es formi.

Es permet l'obertura d'una Casa del Poble

Madrid, 11. — En vista d'un ordre de la Direcció General de Seguretat, ha estat aixecada la clausura que pesava damunt la Casa del Poble de Carabanchel Bajo, des del mes d'octubre de l'any passat. A dit centre hi ha domicilliades diverses secretaries de distintes societats de caràcter sindical pertanyents a la Unió General de Treballadors.

Manquen sigrons i no es poden importar

Madrid, 11. — La Cambra de Comerç de Mèxic ha elevat una protesta al ministre d'Indústria i Comerç contra el decret pel qual prohibeix temporalment la importació de sigrons de Mèxic.

Diu dit organisme que solament existeix un petit «stock» de sigrons vells i que la producció nacional no és prou per a abastir el mercat, per la qual cosa s'ha d'anullar el decret o quan menys assenyalar un termini per a aquesta prohibició.

Les dificultats «restriccionistes»

Madrid, 11. — El cap del Govern ha conferenciat per telèfon amb el senyor Gil Robles i han canviat impressions sobre la reorganització ministerial. Sembla que existeixen algunes dificultats per l'arranjament, ja que el ministre de Comunicacions creu improcedent la supressió del ministeri a càrrec seu per la importància que té al seu judici Correus i Telègrafs.

Continuarà la proporcionalitat

Madrid, 11. — Preguntat el senyor Chapaprieta sobre les repercussions que podria tenir l'aplicació de la llei de Restriccions, en el relatiu a la reorganització ministerial, ha dit:

—Cessaran els titulars dels Departaments que s'acordi suprimir, i res més. Es a dir, es produiran els naturals canvis per al sosteniment de l'actual proporcionalitat, i això donarà motius a un reajust del Govern. Però, per descomptat, no sorgirà el problema polític en la forma que vosaltres ho enteneu.

La CEDA creix

Madrid, 11. — El senyor Aizpun, de retorn de Barcelona ha estat interrogat pels periodistes.

—¿Com va la reorganització de les forces de la CEDA a Catalunya? — li ha preguntat un periodista.

—Admirablement —ha contestat el ministre—. He vist un gran entusiasme en els elements directius i que moltes persones simpatitzen amb la idea.

Cent encartats en els successos d'octubre són traslladats de Puerto Santa Maria a Còrdova

Còrdova, 11. — Procedent del Penal de Puerto de Santa Maria, arribaren a Còrdova cent detinguts encartats en els successos de Villaviciosa de Còrdova, desenvolupats durant el passat mes d'octubre.

Foren traslladats al penal en el mes de maig per tal de descongestionar la presó d'aquesta capital.

Els donaven escorta dotze parelles de la Guàrdia civil, i a l'entrada de Còrdova els esperaven altres 10 parelles. Els detinguts ingressaren a la presó de Còrdova.

A darrers d'aquest mes compareixeran davant el Consell de guerra que els jutjarà.

El fiscal sollicita per a vuit d'ells la pena de cadena perpètua com a autors del delicte de rebel·lió militar, i per als 113 restants detinguts, sollicita 15 anys de reclusió menor pel delicte d'auxili a la rebel·lió, i per a altres dos processats, per ésser menors, la pena de 6 anys de presó major.

A més a més, per a Josep Suàrez Algaba, presumte autor de les ferides greus causades al guàrdia civil Manuel Peinado, demana 18 anys de reclusió menor, i per a Antoni Cabello Verdejo, presumte autor del dispar contra un grup de soldats d'Artilleria que anaren a sufocar el moviment, 4 anys de presó menor per ofensa d'obra a la força armada.

Casos de paludisme a Madrid

Madrid, 11. — «Heraldo de Madrid» diu que a la capital s'han registrat recentment diversos casos de paludisme, i espera que la Direcció general de Sanitat intervindrà tot seguit i dictarà les mesures oportunes.

Proves satisfactòries d'un nou transatlàntic

Bilbao, 11. — Ha fet les seves segones proves, a satisfacció dels tècnics, la lanxa canonera mexicana «G-29», que ha quedat ancorada en espera de les proves definitives de l'altra lanxa «G-28», amb la qual sortirà en direcció a Càdiz i d'allí cap a Mèxic.

També ha fet les seves proves la motonau de la Transmediterrània «Fernando Poo», destinada al servei de Fernando Poo, que és, sens dubte, la més luxosa de la Marina mercant espanyola. La dita motonau ha estat construïda totalment a Bilbao.

Només fan cap tres diputats

Madrid, 11. — Per a avui estava convocada la Diputació permanent de les Corts. La reunió ha estat ajornada fins a demà, puix que no hi han concorregut sinó els senyors Carrascal, Jiménez Fernàndez i Cantos.

PERDUES IMPORTANTISSIMES

Estudi cinematogràfic incendiat

Madrid, 11. — Al carrer de Claudio Coello, núm. 124, als estudis cinematogràfics de Fono Espanyola, S. A., dedicats a la sincronització i doblatge de pel·lícules, a la sala de muntatge i a conseqüència d'un curt circuit, es produí un incendi.

Acudiren els bombers i després d'una hora de treballs aconseguiren localitzar el sinistre. Les pèrdues són importantíssimes.

L'edifici d'una escola nacional s'ensorra

Lugo, 11. — Ha ocorregut un greu succés al poble de Canabal (Monforte). Se sentí una formidable explosió a la casa on hi ha installada l'escola nacional de Moraleda. A conseqüència d'ella, s'enfonsà totalment l'edifici i a continuació es produí un incendi. Entre les runes fou trobat el cadàver d'un home. Identificat, resultà ésser Santiago González Francó, vei d'Olmbra (Orense), al qual es suposa autor de l'explosió, per haver estat vist, a primeres hores de la matinada, saltar d'un tren i dirigir-se a la casa sinistrada.

Les pèrdues pugen a 33.000 pessetes.

La primera exposició de productes d'Aragó i Rioja a Madrid

Madrid, 11. — El dia 24 del mes que som s'inaugurarà, a la zona d'esbargiment del Parc de Madrid (Retiro) la primera d'aquestes exposicions, amb producte d'Aragó i Rioja.

Més de 200 expositors han signat lo concurrència a l'exposició, la qual, per descomptat, serà brillantíssima per la mai no vista varietat de productes. Es destacaran més d'un centenar de marques de vins, una dotzena d'arboricultors, alguns dels quals faran precioses combinacions i portant arbres carregats de fruites, nombroses galeries de fàbriques de conserves, la indústria sucrera, centenars de varietats de riquíssimes fruites d'Aragó i Rioja, precioses col·leccions d'aviram, entre els que cridaran l'atenció els coloms missatgers, canaris blancs, or, argent bruns i altres varietats. Aquest serà un espectacle que segurament ningú no deixarà de veure.

antena

¿No us passa, molt sovint, que anant pel carrer qualsevol detall —la forma d'un arbre, el rètol d'una botiga, un prospecte, etc.— us porta a la memòria el record, molt llunyà, d'un mateix objecte? Ahir ens va passar a nosaltres en anar a fer una visita a un excel·lent amic. El detall que ens cridà l'atenció fou un mocador que algu, amb les presses de prendre el tramvia o d'anar a algun lloc, va perdre en aquell indret per on passàvem. Això ens renovà la trobalda d'un mateix objecte dotze anys enrera. La nostra memòria començà a actuar i res no la deturava. Tant i tant va treballar que tot el que ens voltava es treia dotze anys del damunt.

* * *

Costa i Déu ha donat ordres a les penyes de cafè que té llogades per a comentar, ortodoxament, les gestes dels «illustres amics», perquè donin per acabades les vacances.

—Prepareu — els ha dit Costa i Déu — molts elogis als nostres homes perquè s'apropa una tongada en què la Lliga es sacrificarà enormement. Remeneu, mentrestant, això de les Obres Públiques...

—Ja ho fem, però tant n'hem abusat, vós i nosaltres, que ja hi ha qui diu que portem menudalla al cor i que hem confòs Catalunya amb un quilòmetre de carretera.

* * *

«Aquest ambient de satisfacció en què s'han desplegat les festes hi ha contribuït—no caldria dir-ho—la publicació del decret de retraspàs de serveis d'Obres Públiques... que ha esvaït els pessimismes que s'iniciaren i que deixen entreveure una època nova de franca col·laboració patriòtica.»

Això és el que ha pogut publicar La Veu de Catalunya.

* * *

Ahir buscàvem un «catalanista» de la Lliga per a felicitar-lo. S'ho mereixen de debò.

* * *

Vaja, un que busca... ¿què deu buscar? Ens referim a un retall del discurs de Martínez Barrio, que ha reproduït un diari madrileny en un entrefilet: «Yo propondré que se haga una revisión de fortunas desde 1931, que alcance no sólo a los hombres políticos, sino a sus parientes.»

* * *

Un altre retall, aquest tret de Renovación, *que diu:* «Mal està que LA HUMANITAT y el periódico de «orden» e «independiente» «La Vanguardia»—mucho peor en el segundo—publiquen fotografías trucadas...»

¡Què més voldrien que fossin trucades! En aquest cas no haurien emprat pas la bilis per a refer la veritat.

* * *

El «Club Republicano» del Passeig de Gràcia va donar ahir per acabada l'alegria que diu que tenien...

Amb un cop de gènit deixaren la diada sense la seva adhesió.

I van fer molt ben fet. Foren les tornes.

* * *

La Premsa divulga alguna de les fotografies del «dossier» que Itàlia portà a Ginebra contra Abissínia.

No estem conformes — ni caldria dir-ho — amb els procediments que denuncien. Cal, però, afegir que també caldria divulgar les punticions a cops de destral de certs països civilitzats perquè el món les pugui protestar.

* * *

El Pueblo *de València, que com saben els nostres lectors és radical anti-cedista, no publica cap fotografia de Barcelona. I és que es trobava davant el següent dilema: O publicar la fotografia trucada del nostre diari,* La Vanguardia *i* La Voz, *o reproduir el clixé arranjat pels electorers i publicat a* Renovación.

* * *

L'altre dia vam trobar un amic d'un poble i com sigui que li fèssim avinent la nostra estranyesa per haver-se absentat en plena festa major, ens va contestar:

—Què voleu que us digui? Això de les festes majors són un maldecap com una casa. Els forasters pesen i en comptes de gaudir, tota la família acaba amb un cansament gens recomanable. Ara, al poble, la festa veritable la fem després que acaba la xaranga. Aleshores, ben lliures de noses, t'esplaies. M'enteneu?

Després de l'agressió a dos empleats de tramvies de Madrid

Madrid, 11. — A la Secretaria de l'Audiència provincial no s'havia presentat encara aquest matí el recurs de cassació interposat contra la sentència del Tribunal d'Urgència de Madrid de 5 d'aquest mes que condemna a la pena de mort, a més d'altres inferiors, Claudi Martínez i Pere Aguero, autors de l'agressió als dos empleats de la Companyia de Tramvies.

Com que avui vença el termini per tal d'interposar el recurs, els defensors el presentaran, segons els nostres informes, a última hora al Jutjat de guàrdia. També subscriurà el recurs el defensor de Rafael Garcia i Antoni Navarro als quals el Tribunal condemnà en concepte de còmplices.

CRONIQUES DE CARTAGENA

Visites al Penal i al Castell de Sant Julià

(Del nostre corresponsal especial, M. Morales.)

Ha transcorregut la setmana gairebé amb monotonia; les visites nombroses, però fets de relleu, gairebé cap. Ja tenen els consellers la seva màquina d'escriure; s'està gestionant una ràdio-gramola perquè ells i tota la població penal puguin distreure's d'aquesta desesperant rutina... En fi, poc a poc, i encara que molt lentament, van obtenint aquests homes, dins del rigor dels reglaments, un passar més en harmonia amb la configuració espiritual d'aquell que, essent-ho tot, de cop i volta es troba sense res. Família, llar, amistats... tot és cosa llunyana que arriba a ells a través d'espesses reixes i que en ocasions té de configuració de somnis, quimeres... Queda el consol, als amics que gairebé cada dia veiem, de l'apreciació d'una enteresa sobrehumana, filla del caràcter o temperament d'aquests homes de ferro.

AL PENAL

Han visitat els senyors consellers, durant la setmana passada, les següents persones, sense comptar, com és natural, els assidus i els que ja hi han estat en distintes ocasions: senyor Llorenç Estrader, capità de la Marina mercant; Felip Madariaga, capità de la Marina mercant i Guillem Pujol, primer maquinista naval, tots de Barcelona.

El senyor Joan Tàpies, comerciant, de Barcelona; el senyor Albert Robles, comerciant, de Cartagena; la senyora Elena Martínez Mallén, acompanyada del seu fill, de Barcelona; el senyor Enric Just, fabricant, de Barcelona; el senyor Pau Escudero Escudero, funcionari, de Cartagena; el senyor Francesc Alonso, propietari, de Cartagena; el senyor Pere García Lorente, operari, de Cartagena; el senyor José María Alvarez Sànchez, propietari i ex-vice-president de la Junta de Protecció als menors, de Cartagena; el senyor Alexandre del Castillo Roda, regidor del 12 d'abril i cap de la minoria municipal d'«Izquierda Radical-socialista», de Cartagena; el senyor Manuel Cremades, oficial de Correus, de Cartagena; el senyor Gregorio Carrión, comerciant, acompanyat de la seva esposa, de Cartagena, i el senyor Lacàrcel, de Barcelona.

A SANT JULIA

Han visitat els senyors Pérez Farràs, Conde i Torrents, a més de la majoria dels anteriorment ressenyats, els següents amics: Fernando Soler, oficial de Correus, del Comitè de l'Agrupació Socialista local; Antonio Borrego de Rueda, president de l'Agrupació d'Obrers i Empleats Municipals, de Cartagena, acompanyat de la seva esposa; Manuel Borrego de Rueda, advocat, de Cartagena; Mateo Egea López, regidor del 12 d'abril i secretari del Sindicat Ferroviari de M. S. A., de Cartagena; César Conesa Escudero, operari municipal de Cartagena; Cristóbal Hernández, secretari de l'Agrupació d'Obrers i Empleats Municipals, de Cartagena; Antonio Martínez, capatàs del Port de Cartagena; Ramón Soriano, industrial, de Cartagena; Julio Cañovate, secretari de la Societat de Paletes, de Cartagena; Francisco Díaz, tipògraf, de Cartagena; Ginés Guillén, dependent de Comerç, de Cartagena; José Baño Ruiz, ferroviari, de Cartagena; Simón Baño Ruiz, ferroviari, de Cartagena; Francisco Blàzquier, funcionari, de Cartagena; César Ppig Hierro, industrial, de Cartagena; Benito Puerto Cantal, obrer, de Cartagena; Antonio Egea López, ferroviari, de Cartagena; Luisa Puig del obrer, de Cartagenaú Juan Collado, Hierro, de Cartagena; Alfonso Ortiz, mestre nacional de Beniel (Murcia); Alfonso Núñez Martínez, funcionari de la Telefònica a Vilassar de Mar (Barcelona); Consuelo López García i María García Vives, de Alhama de Murcia, i Pere Pla Castany, industrial, de Vilassar de Mar (Barcelona).

Cartagena, 9 de setembre 1935.

Riuen aquests joves mentre porten la mort a les mans... Soldats anglesos a Southampton embarquen municions al «Neuralia», destinades a la possessió britànica de Malta

(Foto Keystone.)

Ultima hora

Alarma a la Rambla de les Flors

A les deu de la nit es produí una explosió a la Rambla de les Flors, enfront de la taula número 9 de venda de flors, que ocasionà un serios espant als transeünts.

Amb motiu de l'explosió es produí l'aixecament d'un metre de paviment i quedà destapada una caixa de control de l'electricitat.

Es va poder comprovar que l'accident fou produït per un curt circuit elèctric.

Sortosament no ocorregueren desgràcies.

Ahir nit, al Nou Món

Prats guanyà Beltran per punts.

Sarto guanyà per abandonament de Subias, degut a una lessió a l'ull.

Bosch guanyà per abandonament a la quarta repressa a Vàzquez.

Ali guanyà Cazorro per punts després d'un combat molt embarullat.

I, per fi, el darrer combat Torres-Arias, en el qual l'escàndol fou formidable en donar guanyador Arias, quan el combat era netament de Torres. Si és que els senyors de la Federació volen fer pujar Arias, un matx nul hauria estat un regalet per a Arias.

La llei de Restriccions no afectarà Catalunya

Madrid, 11. — Aquesta nit els periodistes conversaren amb un ministre i li preguntaren si en la reorganització ministerial i en la reducció pressupostària, aquesta aconseguiria Catalunya, ja que com és sabut en diversos Departaments figuren xifres que són destinades a Catalunya. Digué que els serveis seguiran dotats tal com fins ara, Catalunya no sofrirà cap crebantament econòmic.

Un vidre d'aparador esmicolat

Un home, sembla cirabotes, amb la caixa de la feina, donà un cop al vidre de l'aparador d'un magatzem de la Ronda de Sant Pau i la trencà. El vidre estava valorat en 500 pessetes.

L'autor del fet sembla que no està bé del cap i després de la revisió del metge fou traslladat a l'Asil del Parc

la humanitat

Es ven a Madrid

Quiosc, Glorieta 14 Abril (davant núm. 4)
» Glorieta Bilbao, cantonada Sagasta
» Puerta del Sol (davant «Bar Flor»)
» Carrer Alcalà, número 22 (davant Teatre Alcàzar)

A València:

Vidua de Vicenç Pastor, Nau, 15
«Quiosc Modern», Plaça de Castelar

·ELS ESPORTS·

FUTBOL

AHIR A LES CORTS

Barcelona, 2 - Hèrcules, 5

Equips:

Barcelona: Iborra, Bayo, Arana, Bardina, Berkessy, Sànchez, Romeu, Fernández II, Garcia, Sol i Solé.

Hèrcules: Pérez, Goyeneche, Orriols, Mujica, Rosalench, Sala, Irles, Tatono, Cervera, Morera i Gomila.

Des dels primers moments domina l'Hèrcules, que juga amb rapidesa i entusiasme. Al cap de dos minuts de joc, en una avançada de tota la davantera, l'extrem Irles obté, d'un xut ràpid, el primer gol per als forasters. I dos minuts després, Morera, en una jugada personal, marca el segon gol per al seu equip.

En començar la segona part, els equips es presenten amb modificacions. El Barcelona canvia l'ala dreta, que ocupen Saurina i Raich. L'Hèrcules canvia el porter i introdueix canvis a la davantera: Morera passa a davanter-centre i Roldan i Tormo formen l'ala dreta.

Al cap de nou minuts de joc d'aquest segon temps, Morera, rematant de cap, obté el tercer gol alacantí. Dos minuts després, l'esmentat davanter deixa passar intencionadament una centrada, i Tormo la remata esplèndidament; així aconsegueix l'Hèrcules el seu quart gol.

Als 21 minuts, en un atac de la davantera barcelonista, Orriols, en voler desviar un xut de Sol, introdueix l'esfèric a la pròpia porteria, i així el Barcelona s'apunta el seu primer gol. Ara el club català ataca amb evidents ganes de millorar el resultat, cosa que obté als 30 minuts, en rematar Saurina a gol una avançada de Soler. Però quan faltaven 4 minuts per acabar l'encontre, l'Hèrcules obté un nou gol, en rematar Morera, d'un xut ras, una passada de l'extrem esquerra. El partit acaba, doncs, amb la victòria de l'Hèrcules per 5 a 2.

Durant el descans de la mitja part, el senyor Roca, de la Federació Catalana, féu lliurament als jugadors del Barcelona de les medalles corresponents al Campionat de la temporada passada.

El Campionat de Catalunya

LA JORNADA DE DIUMENGE

Primera categoria A

Júpiter-Barcelona.
Espanyol-Sabadell.
Girona-Badalona.

Primera categoria B

Martinenc-Calella.
Granollers-Horta.
Sant Andreu-Europa.
Terrassa-Sants.

Segona categoria preferent

Primer grup

Gimnàstic-Reus.
Poble Nou-Amposta.
Gràcia-Santboià.

Segon grup

Iluro-Sant Cugat.
Manresa-Tàrrega.
Vic-Mollet.

Els Campionats superregionals

PARTITS PER AL DIUMENGE

Basconia-Navarra

Arenas-Donostia.
Osasuna-Baracaldo.
Athletic-Irún.

Galicia-Astúries

Celta-Deportivo de La Corunya.
Sporting Gijón-Oviedo.
Stàdium Avilés-U. S. Vigo.

València-Múrcia

Elx-Hèrcules.
València-Llevant.
Gimnàstic-Múrcia.

Castella-Cantàbria-Aragó

Zaragoza-Valladolid.
Racing Santander-Madrid.
Athletic Madrid-Nacional.

Andalusia

Betis-Malacitano.
Recreativo Granad-Sevilla.
Mirandilla-Jerez.

BOXA

Els acords de la Federació Espanyola de Boxa

El Consell directiu de la Federació Espanyola de Boxa ha pres els següents acords:

Assenyalar les dates del 2 i 3 de novembre pròxim per a celebrar l'Assemblea general ordinària, que tindrà lloc al domicili de la Federació Espanyola de Boxa.

Nomenar els següents delegats: a la província de Granada, el senyor Eufrasi Martínez, i a la de Múrcia, el senyor Francesc Durante Roda.

A resultes de les competicions obertes, designar Primo Rubio, de Llevant, i Darwin Aguirbilet, de Biscaia, perquè disputin el títol de campió d'Espanya del pes lleuger, i Martínez d'Alfara, de Llevant, i Santiago Solà, de Catalunya, perquè disputin el dels mig-forts, dintre el termini reglamentari de dos mesos.

Ahir, al Parc de la Ciutadella

Ferrando es va adjudicar el Gran Premi Internacional de Catalunya

Ahir tarda, damunt el circuit del Parc de la Ciutadella es disputà el Gran Premi Internacional de Catalunya.

La cursa constitui un sorollós èxit tant pel nombre i vàlua de corredors, com pel gran nombre de públic que hi va acudir per tal de presenciar-la.

La classificació general quedà establerta com segueix:

1. Ferrando, 82 punts, en 1 hora, 56'20 segons.
2. Gimeno, 62 punts.
3. Flaquer, 55 p.
4. R. Martín, 39 p.
5. Bachero, 25 p.
6. Hutz, 17 p.
7. Campamà, 13 p.
8. Destrieux, 13 p.
9. Gazcon, 9 p.
10. Fou, 8 p.; 11. Gonzàlez, 7 p.; 12. Mersch, 6 p.; 13. Tudela, 5 p.; 14. Erba, 2 p.
15. Ex-equo Canyardo, Montero, Blanch i Sant, 0 punts.
19. Van Nevele, 13 punts, a una volta.
20. Benages, 8 p.; 21. Pujol, 2 p.; 22. Ruiz, 0 p., tots a una volta.

El campió del món Aerts, es vegé obligat abandonar després de diverses avaries.

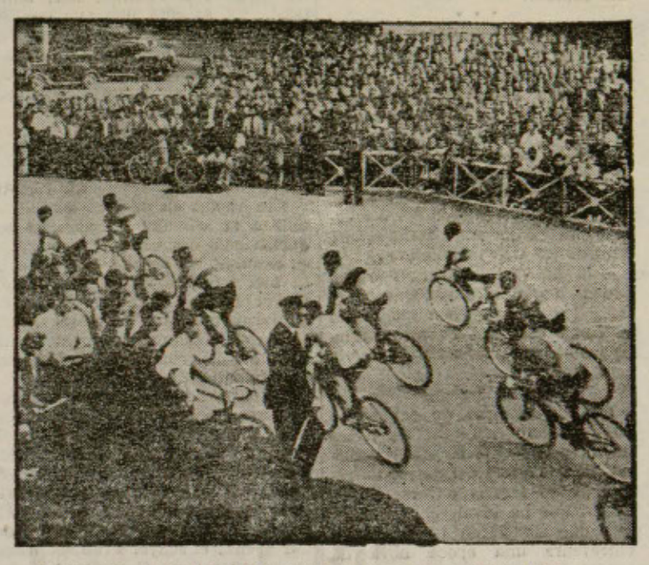

L'escamot davanter a la sortida d'un viratge, durant la cursa (Foto Puig Farran.)

CANODROM-PARK
CAMP DEL «SOL DE BAIX»
Antics terrenys d'entrenament del F. C. Barcelona
TRAVESSERA DE LES CORTS
Avui, dijous, nit
GRANS CURSES DE LLEBRERS
Tramvies: Linies 7 i 15 — Autobusos: Lletra E
Servei de taxis col·lectius, des de la Plaça de Catalunya, de la Plaça d'Espanya, Bar Xicago i Passeig de Gràcia-Salmeron

NATACIO

LA X TRAVESSIA AL PORT DE BARCELONA - II ANY INTERNACIONAL

(22 setembre del 1935) - II Gran Premi Generalitat de Catalunya

Es notable l'activitat que s'observa en el C. N. Atlètic, en vistes als treballs per l'organització de la X Travessia al nostre port. Segueixen essent nombrosos els independents que es donen pressa a formular la seva inscripció. Es recorda una vegada més, que aquests han de presentar dues fotografies, i que els drets d'inscripció són sis pessetes.

L'entitat organitzadora ha cursat ja a tots els clubs locals i de tota la Península, les corresponents invitacions, perquè inscriguin els noms que desitgin participar a la prova de referència. Hi ha l'impressió que Castella, València i altres regions desplaçaran equips. Així com també hom ha fet la invitació corresponent als regiments de la nostra ciutat.

Enguany la X Travessia al port, formarà part dels actes que amb motiu de l'homenatge a la Vellesa del Mariner, es projecta, i que segons tots els indicis constituirà un acte brillantíssim.

També es disputarà per segona vegada el II Gran Premi Generalitat de Catalunya. L'any passat, com es recordarà, fou el Barceloneta Amateur Club, el que va guanyar-lo.

A mesura que la data de la tradicional prova s'acosta, l'optimisme entre els seus dirigents és gran, i es confia que constituirà una manifestació esportiva de la importancia de les seves precedents edicions.

Ultra la presència dels nedadors estrangers que hi prendran part, la presència dels nedadors d'altres indrets de la Península, ara, que la supremàcia en la natació és tan manifesta, donarà a la cursa un relleu insospitat.

Es d'esperar, doncs, que tot plegat, farà que el dia 22 del corrent, poguem presenciar al llarg del nostre moll, una competició interessant.

LA XI TRAVESSIA AL PORT DE TARRAGONA

La Secció de Natació del Club Nàutic de Tarragona organitza, per al dia 15 d'aquest mes, al matí, la celebració de la XI Travessia del Port, prova degana de les competicions de fons que se celebren a Catalunya i que per la importància que ha revestit anys anteriors per tal com hi concorrien els millors elements amb què compta la nostra natació en aquesta especialitat, és d'esperar en aquesta XI edició un èxit contundent, per tal com els organitzadors compten ja amb la cooperació dels noms més destacats d'entre tots els Clubs del nostre litoral.

El fet de tenir lloc aquesta XI Travessia del Port un diumenge abans de la Internacional de la nostra ciutat, fa que l'interès, en prendre part a la degana de les travessies catalanes creixi de dia en dia, pel qual motiu els organitzadors posen tot l'entusiasme a ultimar detalls i preparatius encaminats al millor èxit esportiu de l'esmentada prova, la tradicional importància de la qual serveix de base a tots els pronòstics en vistes a les futures competicions de fons.

TENIS

El Torneig Internacional de Forest Hills

Nova York, 10. — S'ha celebrat una semifinal dames del torneig de tenir de Forest Hills.

La jugadora americana mistress Fabian ha vençut l'anglesa miss Stamers per 9-7 7-5.

EXCURSIONISME

El I aniversari del C. d'E. de Muntanya. — El Club d'Esports de Muntanya, en commemoració del seu primer aniversari, ha organitzat per als dies 14 i 15 una acampada social familiar a les Fontetes de Cerdanyola. Els acampadors que vulguin assistir a aquest acte hauran de reunir-se, a dos quarts de quatre de la tarda del dissabte, a l'estatge social del Club (Petritxol, 9), i els que vulguin visitar el diumenge el campament poden reunir-se a l'estació del F. C. Nord (Plaça de Catalunya), a tres quarts de sis del matí.

Canòdrom Guinardó
AVUI, DIJOUS, NIT
PROGRAMA EXTRAORDINARI DE
CURSES DE LLEBRERS
Nou curses llises i una de tanques
Mitjans de comunicació: Autobusos Roca — Autobusos Lesseps — Passeig Maragall — Tramvies Horta

·LES COMARQUES·

AL MASNOU

L'autoritat militar suspèn l'estrena d'una obra teatral

Una carta dels diputats senyors Santaló i Marial sobre el pantà de Crespià

A Viloví d'Onyar el foc destrueix una casa, i produeix pèrdues per valor de 14.000 pessetes — Continua sense resoldre el conflicte del ferrocarril de Flassà a Palamós

NOTES DE LLEIDA

Declaracions

Continuament llegim a la Premsa local declaracions i més declaracions dels nostres gestors municipals que les economies que han emprès a l'Ajuntament cal continuar-les, car del contrari la hisenda d'aquest, segons ells, se'n va en orris. Les tals economies consisteixen a acomiadar els funcionaris municipals que simpatitzen amb els partits d'esquerra. Però per una porta surten els acomiadats i per l'altra entren els clients polítics de la Ceda i Lliga.

De com van les coses, en aquesta matèria, només volem explicar un cas que ens servirà com a botó de mostra de tota una botonadura. Ens n'assabenta un senyor de la més absoluta confiança nostra i que té motius per a estar-ne assabentat.

A l'escorxador municipal de la ciutat, des de molts anys, l'Ajuntament té llogada una dona, la missió de la qual consisteix a rentar la roba de treball dels matancers, la dels repartidors de carns i neteja de les oficines de l'esmentat edifici. Fa un parell d'anys la dona que exercia aquest càrrec va posar-se malalta; quan aquest cas ocorre, és costum en aquesta mena d'empleats de nomenar ells mateixos, amb lo conformitat del cap de la dependència, el suplent, i quan ja ha passat la malaltia cessa aquest últim i torna a prendre possessió el primer. En aquest cas concret la propietària del càrrec, als dos mesos de malaltia, va morir, i l'Ajuntament d'aquella època, per cobrir la vacant, va manar fer una informació per assabentar-se si aquella funcionària interina acomplia bé la seva obligació. Aquesta informació donà un resultat completament favorable. Es deia en l'informe que era molt treballadora, de molta confiança i a més a més carregada de fills i el marit, d'ofici teuler, en atur forçós. Aquell Ajuntament, sense tan sols preguntar si ella o bé el seu home eren de dreta o d'esquerra, va donar-la com a fixa i, amb la plena satisfacció de tothom, va continuar fins el 6 d'octubre passat, en que als dos o tres dies d'haver pres possessió d'alcalde governatiu de la ciutat el senyor Josep Pujol Cercós, un matí va presentar-se a l'escorxador una dona dient que l'enviava el senyor alcalde perquè li fessin fer alguna feina. Aquella novetat va causar molta estranyesa a tothom que freqüenta aquell edifici municipal, ja que ningú no havia fet present la necessitat de reforçar la plantilla d'aquesta mena de personal, per considerar-se més que suficient el servei que hi prestava una sola dona. No obstant, el nomenament de la segona va confirmar-se i així han continuat les dues funcionàries fins a l'adveniment de la Gestora municipal, composta de litgaires i cedistes, que els lleidatans tenim la sort d'haver de gaudir.

Sembla que posat l'Ajuntament governatiu en el pla d'economies que continuament ens ja saber, el lògic era corregir aquest abús acomiadant l'empleada que últimament havia ingressat al servei del Municipi.

Doncs no, senyor; l'economia, en aquest cas, ha consistit a deixar cessant la més antiga de les dues funcionàries; però a continuació ha estat coberta la vacant per una altra dona client de la Ceda i, per tant, l'escorxador es troba amb dues dones, on només se'n necessita una.

Hem volgut detallar amb tota minuciositat aquest afer concret, perquè ja que al saló de sessions de Casa la Vila només pot parlar el que governa, i ja és sabut que quan un home parla sol sempre té raó, almenys els lleidatans que llegeixin aquestes notes sàpiquen que la constant cantarella de les economies de l'Ajuntament, quant a personal, no és més que la disfressa d'una política de la més baixa categoria, basada únicament a satisfer petites venjances d'uns homes que si tinguessin un xic de mentalitat la dedicarien a la creació de coses de finalitat enlairada, que és l'únic que el poble agraeix, i no s'entretindrien a portar la desesperació a la llar dels treballadors que no poden donar pa als fills per manca de treball.

ABDÓ SERÉ

Lleida, setembre del 1935.

EL MASNOU

SUSPENSIO D'UNA ESTRENA TEATRAL :: ALTRES NOTICIES

Tal com havíem anunciat, el passat dissabte s'havia d'estrenar, al teatre "La Calandria", la revista "Volta el món i...", llibre original del nostre amic F. Grau i Ros, amb arranjaments musicals del mestre J. Sampere. Vint-i-quatre hores abans de començar l'espectacle, i quan estaven ja esgotades totes les entrades, és va rebre una comunicació de la Comandància Militar de la zona, prohibint la representació de l'espectacle.

Coneixem ja les maniobres a les quals es lliuren els cacics del poble —monàrquics declarats la major part d'ells, catòlics i carlins per afegidura— una de les quals ha donat el resultat que esmentem més amunt.

— Dissabte passat, va tenir lloc l'enterrament del malaguanyat masnoví Pere Villà i Olivé, víctima d'un accident de caça. A l'enterrament hi concorregué tot el poble, profundament apenas per la desgràcia irreparable. Fou presidit per l'Ajuntament gestor en corporació, comandant militar de la zona, caporals de Carabiners i dels Mossos d'Esquadra, i altres autoritats. La Presidència oficial de les auotritats la portava el rector de la Parròquia que, pel que es veu, és considerat per les altres autoritats com l'autoritat màxima. Tal vegada seria convenient recordar-los que l'article 28 de la Constitució de la República espanyola, avui encara vigent —malgrat pesi a Gil Robles— diu textualment: "La condició religiosa no constituirà circumstància modificativa de la personalitat civil, ni política" i nosaltres al rector del poble no li coneixem altra significació que la de rector, constitucionalment insuficient per a presidir una presidència oficial d'autoritats civils i militars.

Rebi, la família Villà, el nostre més sentit condol.

— No és la primera vegada que les autoritats del Masnou infringeixen les lleis de la República. A la passada processó del Corpus hi assistí l'Ajuntament en Corporació, i obligaren a anar-hi els empleats municipals i els agutzils, aquests degudament uniformats. Sabem també que protegeix declaradament Associacions confessionals. Per tot plegat els preguem, igualment, que recordin l'article 26 de la vigent Constitució de la República, que diu: "El Estado, las Regiones, las Provincias, y los Municipios, no mantendrán, favorecerán, ni auxiliarán económicamente, a las iglesias, associaciones, e instituciones religiosas." Que pensin que potser no trigarà gaire a arribar el moment que haurem de demanar-los comptes dels seus actes, i que hi ha coses que estan previstes en el Codi penal. Nosaltres vigilem, i prenem nota.

FIGUERES

Els diputats senyors Santaló i Marial que es trobaven avui a Figueres, varen adreçar la lletra següent al president de la Cambra Agrícola:

«Respectable Sr. President: Coincidint la nostra estada a Figueres amb els actes organitzats per a la inauguració de les obres del pantà de Crespià, ens plau comunicar-vos que les representacions d'Esquerra Republicana de Catalunya tenen avui, per aquesta obra de tant d'interès per l'Empordà, la mateixa disposició que dirigia llurs actes en constituir-se la Comunitat del Pantà el dia 6 d'abril del 1933 i l'organització de la visita oficial del director general d'Obres Hidràuliques en el mes de juny del mateix any.

Compteu, doncs, com sempre, amb la decidida voluntat dels sota-signants i dels seus companys de representació popular legítima, per tot el que pugui millorar les condicions de vida material i moral d'aquesta comarca.

Us saluden atentament, M. Santaló M. Marial. Ciutat, 9 de setembre del 1935.»

GIRONA

EL CARNET ELECTORAL :: UN INCENDI DESTRUEIX UNA CASA

Girona, 11. — Dema es reuneix a Girona el conseller gestor de Governació amb els alcaldes i secretaris de les poblacions de mes de cinc mil habitants per tal de tractar de la creació del Carnet Electoral. Davant d'aquest fet, sabem que els representants de partits polítics d'esquerra de Girona han efectuat un canvi d'impressions i han acordat tramete un escrit fixant l'actitud dels seus respectius partits.

En l'edició de demà publicarem el text d'aquest escrit si ens el deixen passar.

—Avui, amb motiu de la festivitat de la diada, no s'ha treballat als centres oficials i molts comerços han apareguts tancats. També molts balcons s'han vist endomassats amb la bandera catalana. La Lliga local ha commemorat l'Onze de Setembre celebrant una missa a l'església de Sant Fèlix. Els locals de les entitats d'esquerra de la nostra ciutat continuen clausurats per ordre governativa. Els presos polítics, durant tot el dia d'avui, han estat molt visitats.

—En el punt conegut per Coll de la Butifarra, del terme municipal de Les Lloses, un individu que buscava bolets va trobar unes despulles humanes escampades en una extensió d'uns vuit metres quadrats. Entre les despulles fou trobada la roba de l'interfecte, alguns objectes del seu ús i una pistola automàtica calibre 6'33, amb una càpsula disparada, una altra encasquetada i quatre més al carregador. Per les diligències practicades, s'ha vingut a coneixement que les despulles eren de Bernabé Subirana i Subirana, de 47 anys, soltter, pastor, i que el dia 19 del mes de juny d'enguany va desaparèixer de la casa on treballava.

Tant les robes com els objectes trobats han estat reconeguts pels amos de la casa on servia, els quals han manifestat, a més, que l'interfecte no tenia les facultats mentals ben completes i que no tenia amics ni enemics degut al seu caràcter estrany i reservat. En una caixa en la qual guardava les robes i objectes del seu ús personal, han estat trobades 5.000 pessetes en valors i en metàlic.

De les actuacions portades a terme pel Jutge i la guàrdia civil, sembla que es tracta d'un suïcidi.

—A un quart de cinc de la matinada d'ahir es declarà un incendi a la casa de dos pisos del carrer de Medrenys del poble de Viloví d'Onyar habitada per Josep Mató i Borrell i la seva família, propietat dels senyors Pere Medir, de Sils, i de Salvador Torrent, de Malgrat. En dues hores, el foc destruí la casa per complet i solament quedaren en peu les parets mestres. El mobiliari pogué ésser salvat gràcies a la ràpida intervenció dels veïns. Es calcula que l'incendi és casual i les pèrdues pugen a 14.000 pessetes.

—La guàrdia civil ha detingut el captaire Ramon Torno i Lago, de 55 anys, natural de La Unión (Murcia). En ésser detingut, manifestà que feia més de trenta anys que es troba a Catalunya dedicat a la mendicitat.

—Aquesta tarda, en l'exprés d'un quart de cinc, ha sortit cap a Madrid el nostre amic i cap de la minoria d'Esquerra, senyor Miquel Santaló, per a assistir a la reunió de la Comissió Permanent de les Corts i, seguidament, es traslladarà a Cadiz i a Cartagena per tal de visitar el President i Consellers de la Generalitat de Catalunya i altres amics empresonats.

—Continua el conflicte existent entre la Direcció dels ferrocarrils de Flassà a Palamós i els seus obrers, als quals deuen tres quinzenes de sou.

Hem tingut ocasió de parlar amb diversos obrers d'aquests que treballen i no cobren, els quals ens han contat coses molt interessants; per exemple que de tretze màquines amb què compta la companyia solament cinc presten servei, puix que les altres cal reparar-les i, per ara, no hi ha ningú que hi treballi per tal de posar-les en circulació malgrat haver-hi més de trenta mil tones de càrrega al port de Palamós, el transport de la qual es fa per camió per la insuficiència del material ferroviari.

BERGA

NOTICIES DIVERSES

A l'edat de quatre anys, ha mort la nena Neus Calonge, filla del nostre bon amic i correligionari Ramon Calonge i Ferré, ex-conseller del primer Ajuntament republicà.

Amb motiu d'aquest trist esdeveniment, expressem al nostre amic i a la seva esposa el nostre més sentit condol, per tan irreparable pèrdua.

—Les nostres fonts, que durant l'estiu són molt concorregudes per berguedans i forasters, es troben en un estat lamentable, per l'abandó en què les té l'actual Ajuntament governatiu. Es una vergonya que els forasters s'emportin una mala impressió del nostre poble per manca de la deguda atenció dels qui han de tenir-ne cura.

Tampoc hom no s'ha preocupat de regar els carrers durant els dies canicular, malgrat haver-hi construïda una tuberia, la construcció de la qual per a aquest fi fou feta pels passats ajuntaments populars.

REUS

ESCORCOLLS DOMICILIARIS ALTRES NOTICIES

Amb motiu d'haver aparegut uns fulls de caràcter extremista, els agents d'ordre públic efectuaren dotze escorcolls domiciliaris i es practicà la detenció de cinc individus. Dels esmentats, quatre han estat alliberats.

— Ha estat identificat el cadàver del vei que el passat diumenge, en passar per la Plaça de la Llibertat, morí repentinament. Es tracta de Pere Constanti, de 68 anys i que era concurrent als menjadors del Passeig de Mata.

— «Diari de Reus», òrgan de la Ceda, ha publicat un editorial demanant als organitzadors del concurs hípic general que el lloc d'honor d'aquesta rellevant competició esportiva el reservin per al senyor Gil Robles.

La vinguda a Reus és molt necessària —diu l'esmentat diari— per a demanar-li l'arranjament de tot allò que destruïren els homes del bienni. L'articulista s'estén en matèria internacional i aprofita l'avinentesa per a fer unes consideracions del tot inoportunes i llançar una acusació contra el senyor Manuel Azaña.

Un article lògic i explicable per a aparèixer en un diari finançat per gent de dreta.

Coincidim plenament amb «Diari de Reus» que resulta necessari la vinguda del senyor Gil Robles a la nostra ciutat. Els nostres camps i els interessos agrícoles sofreixen els rigors de la manca d'aigua. Tal vegada un acte a la «Ceda», actuant d'orador el senyor Gil Robles, remediaria això de la manca de pluges.

MATARO

NOTES LOCALS

Rosa Vives Andreu, de seixantaquatre anys, amb domicili al carrer de Roger de Flor, 32, i que feia cosa d'un mes que ingressà a l'hospital atacada d'una malaltia mental, se suïcidà a la cella que ocupava en aquell establiment benèfic. La infeliç lligà un cap del seu cinyell a la reixa que hi ha a les portes de les celles, que serveix de mirador, i l'altre cap del cinyell se'l lligà al coll, es deixà caure i quedà escanyada.

— Han arribat seixanta infants corresponents al tercer i últim torn de les Colònies escolars de l'Ajuntament, procedents d'Hostalrich.

MANRESA

ACCIDENTS :: NEN MORT DETENCIO

Abans d'ahir, al matí, l'obrer Jaume Tomàs, de trenta-dos anys, que treballava en les obres del nou edifici destinat a Magatzems Jorba, al carrer Nou, tingué la desgràcia de caure des d'una bastida i resultà amb contusions i ferides.

Després de curat de primera intenció al Dispensari Municipal, fou traslladat al seu domicili de Sant Joan de Vilatorrada.

— Han estat expulsats d'aquesta ciutat, els cirabotes José Aguilera Navarro, de vint-i-set anys, natural de Madrid, i Justo Alonso Pérez, de vint anys, natural de Valladolid.

— A Aguilar de Segarra ha estat detingut Bernat Homenleither, enginyer de nacionalitat alemanya que, segons informe de la Guàrdia civil es considera com un element molt perillós d'enllaç entre els extremistes de fora d'Espanya. Per referències particulars nostres sabem que s'havia distingit en la defensa dels rabassaires i que comptava amb moltes estimacions entre els elements d'esquerra del poble. Altrament, arran dels successos del 6 d'octubre fou detingut, i com sigui que res en contra no se li pogué provar, hagué d'ésser alliberat.

— El nen de dotze anys Josep Valls Comes, natural de Caldes de Montbui, que accidentalment passava uns dies a casa la seva àvia, caminava en direcció a Monistrol de Calders tot portant del ronsal una cavalleria. En ésser al quilòmetre 35 va passar una moto, amb el soroll de la qual la cavalleria es va esverar i no va poder-la contenir i tingué la dissort que la corda li quedés lligada al cos. En la seva cursa la cavalleria va arrossegar el nen uns dos-cents metres. El dissortat nen va ésser curat de primera intenció pel metge de Calders i traslladat a la Clínica de Manresa, on morí la matinada passada.

CASTELLAR DEL VALLES

FORMIDABLE INCENDI :: OBERTURA

La nit passada es declarà un incendi en un clos que servia de magatzem de llenya propietat del vei Joan Forrellat i quedà totalment destruït per les flames. Les pèrdues, incalculables de moment, són molt considerables. Gràcies als grans esforços de tots els veïns, hom pogué evitar que les imponents flames prenguessin les cases veïnes, propietat una d'elles de l'esmentat senyor Forrellat, i l'altra de Francesca Bosdella. Més tard, arribaren els bombers de Sabadell, els quals acabaren d'apagar el foc ja en hora molt avançada. Amb tot, és de lamentar que el camió-bomba del nostre municipi no pogués entrar en acció per tenir les mangueres inservibles, i com que no és la primera vegada que ens trobem així, ens permetem cridar l'atenció de les autoritats per tal que cerquin el remei com més aviat millor.

— La setmana passada, després d'onze mesos d'inactivitat, i per causes de tots prou conegudes, va reprendre les seves tasques el «Circol Republicà Autonomista», adherit a Esquerra Republicana de Catalunya. No cal dir com ha estat celebrat aquest esdeveniment pels liberals i demòcrates del nostre poble, que són la immensa majoria.

CHEZ MARTIN
A CAL MARTI ES MENJA BE I ES BEU BON VI
AV. FRANCESC LAIRET, 112 (Paral·lel) Telèfon 31273

RAMON QUERALT
(Casa fundada l'any 1900)
AGENT DE RECLAMACIONS ALS FERROCARRILS
Corts Catalanes, 521, 1.er, 1.a - Barcelona - Telèfon 32601

SEU D'URGELL

SOLDAT QUE MOR OFEGAT :: LA FESTA MAJOR :: EXIT DE «LA HUMANITAT» :: DIVERSES NOTICIES

Dissabte passat, als voltants de dos quarts de dotze del migdia, es trobaven pels voltants del riu Segre, prop del lloc conegut per «Toll del Carronxo», un grup de soldats del Batalló de Muntanya número 5, de guarnició a aquesta plaça. Com que el dia era més o menys calorós, un d'ells decidí ficar-se a l'aigua per tal de banyar-se, mentre els seus companys, una mica més enllà, admiraven com un pescador realitzava els seus treballs de pesca. A l'hora indicada més amunt, s'aproparen al lloc on es trobava el banyista, que s'anomenava Alejandro Sánchez Rodríguez, el qual invità Pascual Polo, que acabava d'arribar, dient-li que l'aigua estava en bones condicions. Aquest accedí a requeriments successius de l'anterior i començà per banyar-se les cames i peus, decidint-se finalment a tirar-se a l'aigua, tot i que no sabia de nedar i ignorant la profunditat que en aquell lloc existeix, i que en constatar el corrent d'aigua es va impressionar. Hi acudí l'altre nedador, el qual realitzà grans esforços per a mantenir-se flotant junt amb l'altre. En aquell moment s'escaigué arribar allí un altre soldat del mateix Cos que, veient el perill imminent en què estaven, es llançà al riu ràpidament i hagué de fer terribles esforços per tal de poder treure primer l'un i després d'altre, cosa que no pogué efectuar, car només pogué treure en vida el Pascual: l'altre no aconseguí treure'l. Mentrestant, un soldat anava a donar part del succés als caps del batalló i un altre anà en demanda d'auxili al paisà Joan Manyà, que es trobava treballant en una finca prop d'aquell lloc, el qual, en arribar allí, també es llançà a l'aigua i despres de molts esforços aconseguí treure l'Alejandro, però, desgraciadament, sense vida.

Cal fer remarcar la voluntat i el valor desplegat pel soldat Armando Aznar, que salvà la vida de Pascual Polo, i pel paisà, vei d'aquesta ciutat, Joan Manyà, que amb perill de la seva vida, va treure el desgraciat Alejandro ja difunt d'aquell toll. L'endemà s'efectuà l'enterrament, al qual assistiren totes les forces lliures de servei, tant militars com dels altres cossos. Hi havia dues presidències: una d'elles, formada pels soldats pertanyents a la seva companyia, i una altra formada pel tinent coronel cap de les forces del batalló; l'alcalde de la ciutat, senyor Ventura Rebés; el jutge municipal, senyor López; el cap de policia, senyor Ramón Sàez, seguida de tota l'oficialitat franca de servei.

El dissortat Alejandro Sánchez Rodríguez comptava en l'actualitat vint-i-dos anys d'edat i era natural de Puebla de Arenoso.

—Ha transcorregut la festa major d'aquesta ciutat molt desanimada en comparació a altres anys. Sens dubte l'organització té el seu tant de culpa i un altre tant les circumstàncies per les quals passa Catalunya, i, per tant, tots els seus ciutadans, d'un cert temps ençà. En els programes editats per a propaganda ja es veié per qui era dirigida aquesta festa. Malgrat que foren citats a una reunió preparatòria representants de les diverses entitats d'esbarjo de la localitat, aviat es pogué constatar que qui predominava era la secció local de l'organització Fejocista de Catalunya, i així podem veure com l'únic equip actual de futbol d'aquesta ciutat no podia jugar perquè els senyors de la F. J. C. de C. volien presentar l'espectacle esportiu gimnàstic catòlic que ens oferiren els «Falcons», campions de Catalunya de la F. J. C. de C. Es jugà un partit de futbol entre una selecció dels forasters que vingueren a divertir el públic de la festa major subvencionats, en part, per l'Ajuntament, i una «selecció local» en la qual no hi havia cap jugador de La Seu d'Urgell. Guanyaren, després d'un partit ensopit per essència, els forans per dos a un.

Els teatres, sobretot el Riambau, obtingueren èxits sorollosos, tant de taquilla com de companyies. En el Teatre Riambau actuà, el primer dia, la companyia de revistes dirigida per Sara Guasch; el segon, l'orquestra Planes, i el tercer, la companyia del Teatre Romea, de Barcelona, Antonia Herrero, que representà «Morena Clara». Les tres companyies obtingueren grans aplaudiments per l'excellent interpretació que donaren a llurs respectives representacions.

El «Ball Cerdà» i les sardanes es veieren força animades.

— Són llegits amb gran interès els reportatges que d'un temps ençà ve publicant LA HUMANITAT. Ultra els reportatges intellectuals i internacionals, són seguits amb interès els articles que parlen d'Andorra, on no seria estrany que a no trigar hi hagués motiu per anar-hi representants de Premsa, com poques vegades ha ocorregut. Per de prompte, sabem que a La Seu d'Urgell hi ha un delegat especial del Govern de Madrid que segueix pas a pas els afers andorrans que puguin tenir un cert interès internacional. Per la nostra banda, estem convençuts que la intelligència i excellent disposició d'aquest dignissim delegat evitarà que a Andora hi hagi cap més demostració de força i tindrà la suficient influència i personalitat per a poder exigir joc net en els assumptes d'interès en l'interior de la petita República d'Andorra. Així ho esperem.

— Ha quedat descartada la possibilitat de tenir una petita flota d'avions militars al camp de Benabarre per les condicions atmosferiques que pogueren notar amb motiu d'unes proves efectuades per un avió que vingué i del qual ja en donàrem compte al seu degut temps.

— Amb goig s'ha rebut la nova d'haver-se efectuat la reobertura del Centre Republicà de Sort i de la inauguració d'un Centre Republicà a Ponç. Mentrestant el Casal d'Esquerra continua tancat per als efectes societaris, o sigui el café i la sala de juntes i altres dependències petites. Ningú no s'explica l'excessiva durada d'aquesta clausura.

L'HOSPITALET

Amb tretze gestors i sota la presidencia de l'alcalde governatiu, senyor Rabal, a les vuit de la nit donà començ la sessió municipal del Ple. El públic acudí en gran nombre, ja que es veu que havia olorat que de franc es pot proporcionar un ratet d'expansió, cosa que no s'escau així com així

Per a contradir, segurament, la supersticiosa influència fatalista del número 13, l'alcalde gestor, senyor Rabal, assolí un dels seus majors èxits oratoris, florejats amb els seus característics «venio», «calliarsus», «pintao» i altres murcianades per l'estil, en contestar unes preguntes referents a unes noves urbanitzacions a realitzar, ai las!, quan els «cavallistes» estiguin tips, a les quals un senyor ofereix determinades condicions. «El representante corpòreo de la corporacion», segons diu el senyor Escudero amb tanta eloqüencia, intentà defensar la seva «gestativa gestió gestoril» (està ben dit això, senyor Escudero?) manifestant la conveniencia d'acceptar «el plato especial que se les ofrecia». (En anomenar «el plato especial» va haverhi gestor que, instintivament, va donar un salt en l'escó que ocupava. Ja són ganes, senyor Rabal, d'amargar la tranquillitat dels seus col·laboradors gestorils entusiasmant-los amb fantàstiques visions de plats piens de «pavo republicano».)

S'accepta la renúncia del càrrec de regidor de la Lliga, senyor Codern, fonamentada en motius professionals, els quals, segons ens diu «Bona Tinta», no són altres que els de preservar-se del fet que el delegat de la Companyia de Jesús a l'Ajuntament com a conseller-regidor de Cultura i Sanitat, doctor Jornet, no li fes una sangria a l'enxuf i el deixés sense saba... per a poder continuar «sacrificant-se» per l'eixampiament del perimetre circular del cinturó.

Com de costum no podia faltar, però, la nota humoristica. Es llegí un dictamen que proposava la supressió d'un pas a nivell. Els nostres gestors, pèrits en la matèria, abandonaren els seus escons per tal d'examinar, de prop, els planols del projecte. I després de mirar i remirar, d'apropar-se i d'allunyar-se, de posar-se les ulleres i de treure's les ulleres, un dels millors tècnics de la Gestora preguntà a un altre gestor:

—Això que hi ha aquí, què és, la carretera o be la via ferrada?

—No, home, no —respongué l'altre—; no veieu que és la caseta del mosso caminer?

No cal dir que la riota del públic va desbordar-se de faisó apocalíptica.

Llegiu LA HUMANITAT

— L'excursió organitzada pel Grup Excursionista «Saltadis» a la Font Negra del Santuari de Queralt, Berga, s'hauria descabdellat amb tota felicitat de no haver tingut l'amarga sorpresa de trobar-nos amb una concentració feixista de quatre gats en aquell lloc, la qual concentració, comandada per uns quants capellans, fou dispersada a cops de pedra i pluja que el bon Déu els ofrenà, com té per costum, sempre que hi ha concentracions d'aquesta mena de gent.

Felicitem el Grup Excursionista «Saltadis» per la perfecta organització, degut a la qual l'excursió va desenrotllar-se de la manera més correcta i amb tota felicitat.

MAS & ROCA
CAMISERS
GRANS REBAIXES PER FI DE TEMPORADA
PORTAFERRISSA, 24 i 26
FONTANELLA, 16

BANYOLES

El proppassat dilluns, dia 9 de l'actual, prop de les sis de la tarda, es negà al llac, en el lloc on es troben emplaçats els nous banys, la dona Dolors Plana, de 45 anys d'edat i veïna de la nostra ciutat.

Se'ns comunica que la dissortada tenia pertorbades les facultats mentals; per això hom creu que es tracta d'un suicidi.

En el succés intervingué ràpidament el jutjat.

La morta deixa espòs i quatre fills.

—S'ha constituït a la nostra ciutat una nova entitat futbolística constituïda per joves, que portarà per nom Esportiu Arsenal Banyoles i que tindrà el local social a l'Espres Bar.

Pels elements que l'integren, sabem que es tracta d'una munió de joves plens d'empenta que volen enlairar el nostre futbol.

Ens diuen, a més, que no es tractarà de fer un negoci, sinó que ells jugaran pel noble i bell esport que és el futbol.

Els desitgem que trobin el camí ple de facilitats i un bon èxit en aquesta empresa.

PALAMOS

NO VAL A OBLIDAR-SE'N :: TECNICISME : CONFERENCIA : DEL «DIA» : VISITA MINISTERIAL

Dies passats tingué lloc a l'Ajuntament una reunió per tal d'enllestir d'una vegada el problema de la riera Aubí, causant de les inundacions que fa molts anys són el flagell de Palamós i la seva contrada. Els reunits acordaren trametre sengles telegrames al ministre del ram per tal que s'accelerin els tràmits burocràtics. L'Alcaldia, per la seva part, interessà els diputats per la provincia perquè secundessin l'expedient. Passats uns dies, el ministre contestà telegràficament als comunicants dient-los que, com sigui que el pressupost de les obres sobrepassa les 500.000 pessetes, haurà d'anar a estudi del Consell d'Obres Hidràuliques.

No ens cabia cap mena de dubte que tots els diputats, sense distinció de matisos, s'havien ocupat de l'assumpte, com obligació que hi tenen; però quina no fou la nostra sorpresa en veure en un rotatiu barceloní, redactada en castellà, una nota assabentant que el diputat per la Lliga, senyor Badia, havia rebut del ministre un telegrama semblant als ja esmentats com a contestació de les seves gestions en pro de l'expedient. De les dels de l'esquerra no en parlava gens ni mica, com si talment no se n'haguessin ocupat. No volem fer-nos creditors de la mala fe, però ens sembla sospitós en extrem que únicament s'hagin assabentat de les gestions del senyor Badia, perquè suposem que el ministre haurà tramès semblant satisfacció al senyor Marial, que en representació dels seus companys d'esquerra ha portat a cap una intensa labor prop del Ministeri. Que quedi ben sabut, doncs, que els diputats d'esquerra i per ells el senyor Marial s'han interessat i s'interessaran fins a darrer terme d'aquesta qüestió vital per a la nostra vila. I això tant ho sap el senyor Alcalde, per la lletra que va rebre de l'esmentat diputat esquerrà el 26 del mes passat, com els que poden tenir cert interès a presentar els nostres diputats com uns negligents o oblidats dels nostres interessos.

Ara només esperem que els tràmits burocràtics es facin amb tota rapidesa, tal com van prometre des del Ministeri al senyor Marial, a fi que per al proper hivern no tinguem res a témer d'aquesta fatídica riera.

— Estem en un período de tècnics. No ho dubtareu pas gens si us preneu la molèstia de donar un tomb per la plaça del passeig en acabant de ploure. La veureu convertida en un llac i els carrers adjacents en uns canals venecians. Llavors aneu a l'horta d'En Blanco i els pregunteu si els agrada gaire que plogui. I tot per badar quan emplenaven aquell esboranc grandiós que deixà el darrer aiguat. ¿No ho sabien que aquelles reixes que hi havia servien perquè l'aigua s'escorregués?

— Ens diu el Nostre Ideal Club que demà, divendres, al saló de ball del CRF, tindrà lloc una conferència a càrrec del Dr. Torre Bassols, el qual dissertarà sobre l'educació sexual. NIC convida tothom a escoltar la paraula autoritzada de l'esmentat doctor, amb la confiança que hom restarà satisfet de la conferència.

— El senyor Marcelli Ensesa, gestor i artista del pinzell, tenia interès a fer anar una representació gestora al «Dia». Però la Lliga, que no està per brocs, els digué que qui hi volgués anar que s'ho pagués; van callar com per encant. Només hi acudí un tros del «partido»: la penya «Alejandrina», de la qual mai ningú no havia sentit a parlar fins que ha vingut la revelació des del seu portantveu. Es podien comptar amb els dits d'una mà i encara en sobraven. Si en farien de coses pagant els altres!

— Ahir, dilluns, a la tarda, va fer una visita curtíssima el ministre d'O. P., senyor Marraco. El més interessant fou la recepció que tingué lloc a l'hotel Tries, que coincidí amb l'hora de berenar. Element oficial i personalitats del «partido». Total, una espècie de «merienda fraternal». Avui si que deuen haver decidit sobre les famoses obres, perquè estem lluny de suposar que tot se n'hagi anat amb abraçades i quatre picaments de mans.

*

Vegi's la nostra secció
ANUNCIS PER PARAULES

*

EL TRAFIC D'ESTUPEFAENTS

Una detenció important

Ahir, al matí, dos agents de la brigada de persecució d'estupefaents detingueren Carme Cornet quan penetrava en una escala de la Via Laietana per vendre uns grams de cocaïna.

Aquesta dona és l'esposa del conegut traficant de tòxics Ramon Bergoños (a) «El Pencas». Manifestà que la droga ocupada la hi havia donada Tomàs Palou Llorens, el qual també fou detingut i conduït a la Direcció de policia.

BUSUTIL S.A.
CADENA COMERCIAL EN GENERES DE PUNT
SENSACIONAL CREMA DE RESTES
DARRERS DIES
NOVES OFERTES EN ARTICLES DE TARDOR I D'HIVERN PER LA RENOVACIÓ COMPLERTA DE LES EXISTENCIES
LAIETANA 27-RDA S. ANTONI 11
MUNTANER 61 - SANS 30
CIGNE 8 (XAMFRA SALMERON)

EL SR. LERROUX A MADRID

El president del Consell marxà ahir al matí en avió

A dos quarts de nou del matí el president del Consell de ministres, senyor Lerroux, sortí amb automòbil de l'Hotel Ritz, on s'ha allotjat aquests dies. L'acompanyaven el governador general, interí, senyor Pic i Pon, i autoritats.

La comitiva es traslladà a l'aeròdrom del Prat, on el senyor Lerroux s'instal·là a l'avió que el portà a Barcelona el passat diumenge.

Amb el senyor Lerroux han sortit el sots-secretari de la presidència, el seu secretari particular i altres persones.

L'avió ha pres volada a les 9 i 10 minuts.

Bon viatge...

MAQUINES DE COSIR "ALFA"
EL MILLOR REGAL
BRUC 14 BIS

L'ORDRE PUBLIC

ACUSAT D'UN FURT DOMESTIC ES DETINGUT EL FILLASTRE DE SCHIRO-KAUER

La policia ha procedit a la detenció de Peter Loeb, fillastre de Schiro-Kauer, i que està reclamat per un delicte de furt, amb motiu d'haverse emportat de la casa del carrer de Muntaner, on estava el seu padrastre, detingut amb presó atenuada, els que eren propietat de l'amo de la casa.

Al detingut se li ha ocupat un passaport i s'ha demostrat que havia estat falsificat, i que amb aquest Schiro-Kauer havia passat la frontera.

La fotografia del detingut està provat que havia estat substituïda i després s'ha tornat a posar la seva fotografia i que figura al passatport que nasqué el detingut l'any 1817, i de l'1 es féu un vuit, perquè figurés que havia nascut l'any 1887.

El detingut passarà a disposició del jutjat que el té reclamat.

MOR UN METGE ATROPELLAT PER UN AUTOMOBIL

Al Passeig de la República, un auto que fugí atropellà el metge senyor Ferran Soler, i li causà tan greus ferides, que morí als pocs moments.

El cadàver, per ordre del jutge de guàrdia, fou traslladat al Dipòsit Judicial.

UNA DONA ATROPELLADA PER UN AUTOMOBIL

Al carrer de Vallespir un autocamió, conduït pel seu propietari Joan Giralt, atropellà Consol Tamborero i Collado. Li produí tan greus ferides que hagué d'esser traslladada a l'Hospital.

EXPULSIO D'ESTRANGERS INDESITJABLES

Han estat detinguts com a indesitjables i indocumentats, l'estonia Arnold Finik i el suis Frederic Ruff.

La detenció del primer ha tingut efecte a Tarragona, i la del segon a Figueres.

Ambdós seran proposats per a l'expulsió.

GOVERN GENERAL

*

Una festa celebrada relativament

A la Generalitat no compareguè ahir gairebé ningú.

Les oficines vagaren per tal de celebrar la festa. En canvi als balcons no hi havia els domassos que hi haurien calgut.

El «Butlleti Oficial»

En la seva edició d'ahir publica, entre altres, les següents disposicions:

Cultura

Ordre disposant la incoació de l'expedient d'inclusió al Registre del Patrimoni Històric, Artístic i Científic de Catalunya del poblat ibèric d'Ullastret.

Ordre disposant la incoació de l'expedient d'inclusió al Registre del Patrimoni Històric, Artístic i Científic de Catalunya de l'església mossàrab de Sant Feliu de Boada.

*

ESTRANGER

*

Una topada de trens a Turquia

CINC MORTS I BASTANTS FERITS

Estambul, 11. — Un tren de viatgers ha topat a prop d'Ismidt, amb un altre comboi detingut a l'estació.

A conseqüència de l'accident hi ha cinc morts i diversos ferits.

CASARES, DELEGAT ESPANYOL, VICE-PRESIDENT DE LA SECCIO DE QUESTIONS SOCIALS

Ginebra, 11. — La Quarta Comissió de l'Assemblea de la S. de N., que s'ocupa de Pressupostos, ha designat vice-president el senyor Faldmans (Letònia).

La Cinquena Comissió (Questions Socials i Humanitaries) ha elegit vice-president el senyor Casares (Espanya) i ponents la senyora Starnemberg (Austria), per a les qüestions del tràfic de dones i infants; M. François (Holanda), per al tràfic d'opi i estupefaents; senyor Pollia (Romania), per a les qüestions penals i penitenciaries, i la senyora Hupicka (Polònia), per a les qüestions d'ajuda als estrangers.

L'EXERCIT ALEMANY ACCEPTA VOLUNTARIS

Berlin, 11. — Hom anuncia oficialment que, ultra els joves de 20 anys que hauran de fer obligatòriament el Servei de Treball el dia 1 d'octubre, s'admetran també voluntaris als rengles d'aquest servei.

Tindran preferència els que hagin fet ja el servei, els quals seran destinats, en cas d'un reconeixement favorable, perquè facin d'instructors dels nous reclutes.

PERIODIC POLONES SUSPES PER LES AUTORITATS TXEQUES

Varsòvia, 11. — Comuniquen de la regió fronterera de Teschen que les autoritats txecoslovaques han suspès per temps indefinit un setmanari polonès, del qual sols ha aparegut el primer número, perquè creuen que és una edició disfressada d'altres periòdics suspesos anteriorment.

UN AMERICA QUE VEU VISIONS

Nova-York, 11. — El secretari del Comitè Olímpic dels Estats Units, senyor Frederic Rubien, que ha tornat fa poc d'un viatge per Europa, ha declarat que a Alemanya no hi ha cap separació entre els esportius jueus o aris.

En cap país, lleval dels Estats Units no s'han plantejat qüestions polítiques o de raça en relació amb els Jocs Olímpics.

LES COMISSIONS DE LA LLIGA DE NACIONS EN LES QUALS TE REPRESENTACIO ESPANYA

Ginebra, 11. — Espanya està representada a les comissions de l'Assemblea de la Societat de Nacions de la manera següent:

Primera Comissió. Qüestions Constitucionals i Jurídiques: senyors Aguilar i López Olivan; suplent, senyor Palacios.

Segona Comissió, Organització Tècnica: senyors Madariaga i Sierra; suplents, senyors Palacios i Cantos.

Quarta Comissió, Qüestions Financeres: senyors Aguilar i Palacios; suplents, senyors Estelrich i Teixidor.

Cinquena Comissió, Qüestions Socials i Humanitàries: senyors Aguilar, Casares i Estelrich.

Sisena Comissió, Política: senyor Aguilar; suplents, senyors Casares i Estelrich.

La Cinquena Comissió ha elegit vice-president el senyor Casares.

La delegació espanyola ha treballat molt activament. El senyor Madariaga, després de celebrar extenses conferencies amb el delegat etiop senyor Hawariate, ha presidit el Comité dels Cinc.

El senyor López Olivan, per la seva banda, ha presidit el Sots-comitè dels Cinc.

El senyor Aguilar ha representat Espanya a la reunió de vice-presidents, en la qual ha estat acordada concedir una vice-presidència a la Unió Soviètica.

Tres-centes cinquanta persones detingudes a Xicago. Un moment quelcon violent de la manifestació celebrada a Xicago per a protestar contra Itàlia, en la qual es van fer les nombroses detencions esmentades (Foto. Keystone)

Jordi Meléndez Fernàndez

Mort als 12 anys

Els seus: pare Lluís Meléndez, mare Nativitat Fernàndez, germans Nini, Lluís, Carles, Anton, Eduard i Carolina; avis, oncles, cosins i família tota, en assabentar als seus amics tan dolorosa pèrdua, els preguen un record. L'enterrament sortirà avui, dijous, a les tres de la tarda, del carrer d'Escorial, número 140 (Clínica del Remei).

MEMORIES DE DORA STROECHER KOERWIN

LA FUGITIVA DE LES ILLES GALAPAGOS

(Records d'un nou Eden frustrat, a les mars del Sud)

Versió catalana de JOSEP M.ª FRANCES

Copyrigth Opera Mundi

CAPITOL V

ELS INTRUSOS

Els cops amagats del capità Bruuns

Ultra un fusell, el capità Mac Donald ens havia donat cartutxos de dinamita per ajudar-nos en la nostra lluita contra la jungla. Dissortadament, aquests no es mostraren pas massa eficaços. Eren tan sòlids els arbres amb els quals havíem d'heure-nos-les, que de vegades l'explosió simultània de dotze cartutxos no era prou per abatre'ls. Aleshores vàrem recórrer al foc. Er la nostra ignorància, crèiem que una vegetació d'aspecte extremadament sec, cremaria com el cotó pólvora. Però, podeu creure'm, si els arbres de Friedo haguessin esta. submergits en aigua, no haurien pas resistit millor les flames. Així i tot, era l'únic mitjà amb què comptàvem per a desbrossar el terreny.

Aconseguirem netejar una extensió de cent-cinquanta peus de llarg per cent-vint d'ample, poc més o menys. Era una labor immensa arrencar, amb un sol alçaprem, els enormes blocs de lava dels seus alvèols seculars. Frederic va traginar més de cinc mil carretonades de terra per tal d'omplir-los.

Va descobrir aleshores una capa d'argila i aquesta circumstància va posar-lo en condicions d'improvisar un sistema de regadiu més perfeccionat que el nostre, guarnint els canals amb aquesta matèria impermeable. Va buidar un solc a cada costat del nostre domini, per on les aigües convergien a una mena de safareig format pel sòl de lava. Després va adaptar-hi un tub i aquest, fent funcions de sobreeixidor, ens permetia alhora servir-nos-en com de dutxa natural.

El nostre clos estava orientat Est-Sud-est i tenia, mica més mica menys, la forma d'una planxa de roba. La font ocupava la punta i les cases cobrien la part més ampla. Tot al llarg d'un dels costats hi vàrem plantar un doble rengle de bananers i, prop de la font, un hemicicle de cocoters.

El 5 de maig, a primera hora del matí, vàrem davallar a la Badia de les Postes. Ens proposàvem veure si algun navili de passatge s'havia incautat de les nostres darreres cartes. Ens vàrem astorar en veure el bocoi ple. Hi havia quaranta-vuit lletres i nombroses revistes i periòdics.

Vaig obrir un diari. Ho vaig fer amb la temença de trobar-hi que s'havien registrat noves trifulques polítiques al nostre dissortat país. Però, quina no va esser la meva sorpresa i la meva consternació en llegir les primeres ratlles!... S'hi narrava com el doctor Ritter havia fugit de la civilització en companyia d'una dona.

Totes les lletres pervenien de persones que ens eren completament desconegudes. Algunes eren simpàtiques i feien de molt bon llegir. Però la majoria havien estat escrites, no hi ha dubte, per excèntrics i maniàtics, que s'imaginaven que nosaltres érem com ells.

Havíem devingut un objecte de publicitat sensacional.

* * *

Una dia, una petita colla d'indis aparegué al nostre territori. Venien per assabentar-nos que el tant esperat capità Bruuns acabava d'arribar. Es proposava pujar de Blackbeach fins a Friedo. Frederic, en oir-ho, va voler sortir al seu encontre.

Tot seguit arribaren junts. El capità, com de costum, va manifestar-se loquaç i brillant. Va excusar-se, extensament, per haver-se fet esperar i va contar-nos una història molt plausible, referent al robatori de la casella. Havia tramès —va dir-nos— un vaixell a recollir només els objectes que li pertanyien i va palesar un profund sentiment en assabentar-se que hom s'havia endut, també, els nostres. Jo li vaig respondre que em feia càrrec de tot, però que no m'explicava que ens hagués estat furtat el nostre esquif.

Això va fer trontollar una mica l'aplom del capità. Va rumiar una estona i va acabar per dir-nos que no era versemblant que els turistes del «Mary Pinchot» haguessin volgut obsequiar-nos a nosaltres amb un estri que el nostre renunciament a la vida civilitzada feia inoperant. I, en conseqüència, era a ell i ningú més que els americans havien volgut dedicar el seu present.

No estava del tot malament!

Però allò que va esverar-nos seriosament fou el que va anunciar-nos tot seguit.

—He decidit —declarà— abandonar el cabotatge entre les illes. Faig la meva darrera travessia amb el «Manuel Cobos». Acabat, vindré a viure aquí.

—Què dieu!...

La nostra exclamació, simultània, va fondre's en una. No ens decidiem a donar crèdit a les nostres orelles.

—Sí —va dir el capità—. Vaig a instal·lar una estació de pesca. Jo viuré a la casella i en faré la meva base d'operacions. Podrem ajudar-nos mútuament. Hi ha moltes coses, a Floreana. Tinc un associat a Guayaquil, que s'anomena Arends. Es un minyó eixerit. Té moltes esperances xifrades en aquests paratges on mai ningú no hi ha vingut a pescar. Anem, doncs, a fer-ho nosaltres, i de passada portarem una mica de moviment a aquesta illa deixada de la mà de Déu.

La consternació que experimentàrem no va reconèixer límits. Floreana ja no seria nostra.

Totjust la silueta del «Manuel Cobos» es desdibuixava a la llunyania, un nou vaixell va fer la seva aparició... i un altre... i un altre... Els colons arribaven, atrets per les històries que corrien pels rotatius de tot el món. Els periodistes romàntics s'hi havien abocat pròdigament. Ara en tocàvem els resultats.

La primera jornada va consistir en cinc joves alemanys, intensament desenganyats de tot i de tothom. Varen arribar separadament, però en trobar-se a l'illa, es van agrupar i ocuparen, tots junts, les grutes. Palesaven un gran respecte pel nostre desig de solitud, que coneixien a bastament pels diaris.

Es curiós constatar que els nou vinguts procedissin d'Alemanya, únicament, tenint present que la nostra aventura havia estat divulgada per tota la Premsa universal.

Un dels més curiosos exemples entre els flamants robinsons, era una berlinesa que venia amb el seu marit. Estava convençuda que l'aire del Pacific la guariria de la tisi. Ignoràvem quant de temps duia a Floreana, quan va fer davant nostre la més sorprenent de les aparicions que hagi presenciat mai Friedo.

La precedia un servent indígena i l'especialíssima aventurera vestia de ball amb mitges de seda. Duia els dits coberts de diamants. Vestida així va encolomar-nos un incoherent discurs, on declarà que era una adoradora apassionada de la Natura i que la nostra illa era el seu paradís.

Es mostrava indignadíssima de la freda recepció que li havien dispensat els cinc joves de la cova veïna i va fer-nos posar els cabells de punta quan va afirmar que només de veure Friedo s'havia sentit aconsolada. Ella i el seu marit estaven disposats a venir a ajudar-nos i ésser feliços.

Després d'algunes hores vàrem aconseguir que se n'anés de bone a bones i la vam poder veure com se n'entornava, tota moixc a la cabana de Bruuns, l'hospitalitat del qual —el coneixiem— devia costar-li els ulls de la cara. Aquella pobra dama va reembarcar al cap de vuit dies. Molts anys més tard l'he retrobada a Europa.

El capità Bruuns, amb deu indis i el seu associat Arends, habitaren des d'aleshores a la casella, que va devenir una veritable estació de pesca. L'associat era un danès molt ben plantat, de vint-i-cinc anys. Estava convençut, igual que Bruuns, que allí hi faria excellents negocis.

Tanmateix jo recordava la sort que havien corregut els seus predecessors i pensava molt d'altra manera.

Una interessantíssima foto de Ritter i Dora Stroecher, amb alguns dels nous companys que, d'una manera imprevista i sorprenent, arribaren al seu retir oceànic, a la porta de la seva barraca a l'illa Floreana. (Foto Opera Mundi.)

El proper diumenge

CAPITOL VI

LA FI DEL CAPITA BRUUNS

AVIS

la humanitat

es complau a fer avinent als seus lectors i simpatitzants, que té a la seva disposició el darrer retrat (la millor producció fotogràfica realitzada, obra de l'artista Marius de Bucovich) de l'Honorable senyor FRANCESC MACIÀ I LLUSÀ, Primer President de la Generalitat de Catalunya.

Edició Popular, al preu de 3'50 ptes. sense marc, i 10 ptes. amb marc (Descompte als majoristes).

Per encàrrecs adreceu-vos a les oficines de LA HUMANITAT (Ronda Universitat, 25) Telèfon 22122

EL SORTEIG D'AHIR

Primer premi, núm. 4.465, premiat amb 120.000 pessetes
MADRID

Segon premi, núm. 23.277, premiat amb 65.000 pessetes
BARCELONA, ESCORIAL I PONTEVEDRA

Tercer premi, núm. 28.430, premiat amb 25.000 pessetes
MANRESA, LOS BARRIOS, GRANADA I MANACOR

Quart premi, núm. 16.468, premiat amb 10.000 pessetes
BARCELONA

llorca, Saragossa.
10949 BARCELONA, Saragossa, Sta. Cruz, Santander.
34627 Càdiz.
35048 Madrid.
24944 BARCELONA, Ceuta, Castelló.
14339 Sevilla, Madrid.
21853 Sevilla, Fengirola, Madrid Alcalà de Guadaira.
14156 Madrid, València.
6136 BARCELONA, Alacant, Lorca, Granada.
3587 Màlaga, Madrid, Múrcia i Oviedo.

Premiats amb 400 pessetes

DESENA

01 35 46 85

CENTENA

122 131 159 175 232 242 248 284
330 331 343 374 384 400 405 412
415 441 442 448 452 466 468 475
494 499 523 527 532 550 563 618
623 637 654 686 721 730 733 762
774 781 816 849 874 895 967 997

MIL

028 064 073 119 120 148 152 153
170 172 200 267 286 306 341 439
352 376 398 402 409 412 425 473
502 557 570 572 589 599 607 609
557 699 717 734 804 840 916 922
944 960 974

DOS MIL

004 020 023 069 145 154 172 199
203 230 524 275 283 297 476 538
553 558 622 639 642 666 720 736
756 790 805 823 842 858 872 880
905 910 921 954

TRES MIL

006 030 055 068 097 135 138 157
200 203 215 230 243 262 263 282
308 311 325 349 372 406 469 493
504 524 566 598 603 644 661 671
707 711 722 729 759 773 778 857
920 923 936 948 951 972

QUATRE MIL

010 011 058 065 078 083 125 127
164 181 185 210 223 231 236 266
377 380 409 425 453 461 606 611
642 727 806 807 811 819 843 860
911 922 939 964 993

CINC MIL

003 039 042 044 050 081 096 098
132 139 147 156 188 192 235 277
307 385 477 557 597 608 676 715
720 733 7[illegible] 868 880 929 931 866
972 976 991

SIS MIL

014 036 059 081 086 092 126 146
147 164 186 211 224 236 255 295
311 339 344 349 384 423 452 489
534 635 683 699 700 803 824 863
969 972

SET MIL

010 030 055 071 118 151 171 269
277 285 290 300 339 345 363 377
397 456 475 488 516 521 529 535
551 594 602 624 651 670 682 697
789 853 875 9876 889 956 983

VUIT MIL

000 015 080 094 109 117 119 153
157 173 188 201 213 222 278 279
286 307 330 385 398 402 463 465
466 480 523 524 556 561 608 548
609 645 651 646 671 716 768 829
836 843 853 872 908

NOU MIL

014 023 043 067 081 105 106 156
167 161 186 189 249 252 277 281
282 294 345 375 398 416 425 465
504 593 614 630 662 689 712 749
773 775 801 810 816 850 853 856
879 883 901 909 915 925 996

DEU MIL

016 035 044 070 114 243 262 277
283 290 340 348 360 398 457 462
466 517 533 554 575 584 616 622
628 636 639 641 710 727 730 750
774 838 862 901

ONZE MIL

031 034 061 071 105 119 181 211
254 262 264 287 295 327 348 376
384 396 422 432 447 450 477 513
638 551 603 655 706 724 729 752
780 789 838 853 912 932 956 919
982

DOTZE MIL

004 018 041 055 139 141 167 207
217 227 242 263 308 321 443 360
425 450 463 471 500 509 540 541
552 563 613 651 663 709 971 778
822 841 845 883 855 959

TRETZE MIL

011 026 071 085 086 151 155 167
186 201 211 216 220 222 224 252
253 264 295 329 347 362 392 418
465 529 612 624 661 666 672 673
787 792 806 812 833 905 927 955
962 980 988

CATORZE MIL

006 017 025 036 055 056 086 130
131 169 185 201 240 317 330 335
372 417 429 463 483 539 556 567
572 618 621 667 670 690 707 811
844 872 876 891 929 930 940 982
983 985

QINZE MIL

045 053 094 100 129 138 152 157
196 229 255 293 369 381 397 531
556 557 595 646 648 662 686 693
712 720 726 750 772 792 801 837
858 901 914 929 954 955 965

SETZE MIL

010 016 022 029 040 048 064 074
078 093 098 099 138 194 253 259
268 302 320 334 340 354 437 438
447 458 469 522 582 616 638 644
672 680 702 728 729 731 772 773
808 838 853 878 896 920 951 974

DISSET MIL

000 039 044 048 052 071 126 154
164 166 180 218 261 295 329 333
337 343 376 378 383 385 443 493
496 502 518 545 555 567 594 637
648 688 768 836 860 912 928

DIVUIT MIL

095 067 068 088 162 324 [illegible] 169
305 348 349 383 394 404 417 434
438 525 557 564 578 582 592 614
616 622 645 655 716 717 751 745
814 825 839 863 893 913 925 960

DINOU MIL

036 062 135 145 171 224 225 230
243 307 315 387 415 447 465 545
547 557 648 718 735 738 770 795
856 862 884 914 976 986

VINT MIL

004 019 027 042 095 098 136 137
156 161 194 201 225 247 281 322
350 364 381 382 396 448 494 495
507 566 582 583 623 629 659 695
722 778 824 836 859 869 880 883
905 927 934 947 970 975 976 978

VINT-I-UN MIL

095 138 142 143 150 170 172 187
236 283 323 368 379 382 392 537
450 453 455 458 530 547 589 682
694 698 756 851 852 861 880 972

VINT-I-DOS MIL

003 051 097 100 129 173 186 242
278 341 345 376 385 442 447 472
490 516 526 532 549 555 604 673
696 700 714 717 773 780 841 865
873 889 921 951 959 981

VINT-I-TRES MIL

017 018 025 072 101 103 104 115
131 140 171 203 220 279 291 297
380 391 393 405 442 458 465 525
534 539 576 610 615 619 644 660
666 687 757 931 869 891 897 934
962 973 993 994

VINT-I-QUATRE MIL

011 034 064 071 074 087 096 117
129 168 179 189 191 200 240 253
284 285 203 212 251 268 273 288
437 445 452 513 517 520 555 561
564 572 643 647 653 667 706 713
804 830 856 924 952

VINT-I-CINC MIL

079 039 091 110 113 136 151 161
172 191 251 258 292 305 321 324
370 409 417 424 431 437 505 508
524 529 545 578 582 608 622 656
742 747 754 757 814 817 845 847
862 903 935 964 970 983

VINT-I-SIS MIL

005 015 032 084 110 131 245 268
277 293 308 382 384 396 418 424
434 453 458 504 510 511 514 533
542 563 570 579 580 623 680 704
720 788 830 841 857 881 882 948
956

VINT-I-SET MIL

043 057 079 107 162 173 174 207
234 255 269 319 326 370 426 447
457 475 521 580 635 698 729 730
758 800 809 822 872 892 913 915
927 942 951 988 992

VINT-I-VUIT MIL

016 031 040 133 156 162 173 189 218
422 339 404 425 453 477 484 486 587
596 614 629 642 646 650 651 753 774
786 789 793 813 817 821 937 841 865
871 881 884 902 910 953 964 966 982

VINT-I-NOU MIL

094 110 181 197 242 244 252 263 273
286 298 324 329 331 407 414 425 432
447 490 497 500 543 562 569 571 573
589 670 608 683 703 754 785 786 796
836 867 900 961 971 973 987

TRENTA MIL

010 012 016 029 030 043 061 099 120
135 138 143 153 177 183 185 192 196
230 235 260 271 307 310 311 324 535
365 365 380 387 412 444 490 507 530
531 583 614 651 663 664 673 696 698
710 715 723 748 759 762 802 804 951
883 893 900 957 958 959.

TRENTA-UN MIL

003 101 103 120 128 129 137 148 163
164 177 236 264 273 292 303 310 314
326 330 342 372 432 433 447 477 480
551 531 589 595 607 616 644 646 661
682 704 708 712 717 736 738 838 869
949 973

TRENTA-DOS MIL

011 015 076 108 120 135 160 175 181
186 199 206 232 236 241 285 208 311
317 324 325 363 395 433 466 489 507
533 548 604 629 655 665 673 713 716
733 735 801 804 846 849 853 855 864
873 886 911 915 932 937 944 956 976
990

TRENTA-TRES MIL

006 017 020 048 055 076 082 083 093
105 118 122 144 206 209 210 232 206
283 289 314 324 330 367 411 455 472
520 529 629 730 738 743 820 891 892
899 918 924 926 991

TRENTA-QUATRE MIL

029 093 097 118 130 139 149 151 157
167 185 214 230 236 309 310 353 355
358 368 385 397 449 482 512 518 545
555 564 569 578 644 657 660 674 735
741 764 782 802 829 854 858 874 902
950 966 997

TRENTA-CINC MIL

012 060 096 097 107 129 132 139 156
201 236 279 301 305 309 333 349 367
378 397 417 433 470 528 570 574 583
620 699 727 759 797 993

La popular i afortunada Administració de Loteries número 35, de

MARIA ILLA

RAMBLA DEL CENTRE, 26 (davant Plaça Macià)

continua en tots els sorteigs venent premis majors a dojo

En el sorteig d'avui ha venut el bitllet número 23.277, premiat amb el

SEGON PREMI DE 65.000 Ptes.

amb les seves DUES APROXIMACIONS I DIVERSOS BITLLETS DEL SEU CENTENAR, I CENTENAR DELS ALTRES PREMIS MAJORS

Gran assortit de bitllets per als sorteigs d'11 d'octubre i NADAL. Se'n trameten a províncies

· LA MUSICA ·

OBERTURA DE LES CLASSES DE MUSICA A L'ORFEO GRACIENC

A partir del dia 16 de l'actual, seran represes les classes gratuïtes de solfeig, teoria i vocalització de l'Orfeó Gracienc, per a homes, senyoretes i nois. Per a ingressar a les classes i a la Massa coral els interessats poden passar a inscriure's a Secretaria, on seran assabentats de l'horari d'aquelles i altres detalls que sollicitin.

CLAUSURA DE L'ESCOLA D'ESTIU DE LA GENERALITAT :: CONCERT SIMFONIC AL PALAU DE LA MUSICA CATALANA

Com a clausura de l'Escola d'estiu, avui, dijous, a les deu del vespre, se celebrarà un interessant concert simfònic al Palau de la Música Catalana, amb un programa ben important d'obres clàssiques i d'autors catalans, dirigides, respectivament, pels mestres Enric Ainau i Ricard Lamote de Grignon. Entre les obres del programa destaca la petit Suite de Debussy i el famós concert en Re de Bach, la part solista del qual anirà a càrrec del notable pianista del Trio de Barcelona, senyor Ricard Vives.

ELS FESTIVALS MUSICALS DE LA SOCIETAT INTERNACIONAL DE MUSICA CONTEMPORANIA

Acaba de tenir lloc a Praga, capital de Txecoslovaquia, el Festival d'enguany, XIII de la S. I. M. C.

Aquesta importantíssima entitat, integrada actualment per setze seccions representants dels compositors d'altres nacions, resolgué en l'Assemblea d'Amsterdam portar a terme a Barcelona el XIV Festival, corresponent al 1936. Per tant, a principis de la Primavera de l'any vinent es reunirà a la nostra ciutat l'Assemblea de la S. I. M. C., i ensems se celebraran els grans concerts simfònics i de «Càmera» que constituiran el Festival.

La representació de la Secció Espanyola, integrada pel Mtre. Arbós i el crític musical senyor A. Salazar, del Comitè de Madrid, i pels Mtres. Lamote de Grignon i Gerhard, del Comitè de Barcelona, oferí a l'Assemblea un programa d'actes musicals que fou acollit amb entusiasme pels assembleistes.

El President de la S. I. M. C., eminent professor Mr. Edward Dent, president alhora de la Societat Internacional de Musicologia, anuncia a l'Assemblea que simultàniament amb el Festival 1936 tindrà lloc, així mateix a Barcelona, el Congrés de l'esmentada Societat Internacional de Musicologia, de la qual és membre corresponsal a Barcelona l'ilustre musicòleg Dr. Mn. Higini Anglès.

En conseqüència, i com a resultat de les gestions de la Secció Espanyola, iniciades pel Comitè de Barcelona, la nostra ciutat serà per primera vegada, i durant una desena, centre del moviment musical internacional, sota l'alt patronatge del Govern de la República, de la Generalitat de Catalunya i de l'Ajuntament de Barcelona.

UN FESTIVAL TEATRAL I CONCERT A CABRERA DE MATARO

Aprofitant l'avinentesa de trobar-se estiuejant a Cabrera de Mataró el mestre Frank Marshall, la Societat Instructiva i de Mutu Auxili i la Secció Coral «La Florestan», de la mateixa entitat, es reuniren al domicili del mestre, on donaren una interessant audició de música popular, amb assistència de les autoritats locals. Acabat el concert i en amigable festa de companyonia, les dites autoritats i els presidents de les dues agrupacions, senyors Josep Busquets i Joan Vinyals, en unió del mestre director senyor Joan Llibre, acordaren celebrar un festival teatral i concert, el dissabte dia teatral i concert, dissabte vinent, dia 29, a profit de l'homenatge que es prepara a honor d'Apelles Mestres i reunir-se una altra vegada l'any vinent, per tal de donar a un carrer de la localitat el nom de l'immortal músic poeta Josep Anselm Clavé.

CANSALADERIA (TOCINERIA) DE FRANCESC PONS

CASA FUNDADA L'ANY 1860

Especialitat en la botifarra de llomillo

PLACETA DE MONTCADA, 14 BARCELONA TELEFON 11041

ANTONI POU

CARNISSERIA

Mont-Sió, núm. 11 BARCELONA Telèfon 23544

JOSEP GOMBAU

CAFE-BAR

MENJARS ECONOMICS - SERVEI ACURAT

SICILIA, 84 BARCELONA TELEFON 55261

NEVERES OSLO

L. ARMENTANO

Rossend Arús, 58 BARCELONA (Sants) Telèfon 30925

JOSEP COMELLAS

PERRUQUER

Telèfon 79516 BARCELONA Saragossa, 108

Permanent sense corrent, directa ... ... 12'— ptes.
Depilació «CEROSIL» i Massatge Bellesa, des de 3'— »

Vós coneixeu les subhastes de l'HOTEL DE VENDES del carrer de Pelai, 8?

Es la veritable rematada d'ocasions en tota mena d'articles, al preu que en volgueu pagar

Tots els dies a les quatre de la tarda

LES SARDANES

LA FESTA MAJOR DE SANT GERVASI

Del 15 al 22 del mes que som, tindrà lloc la ja tradicional Festa Major de Sant Gervasi, que gaudeix de gran anomenada als medis sardanistics de la nostra ciutat. Sabem que notables cobles han estat contractades per a la celebració de ballades de sardanes a la Plaça de la Bonanova i que l'organització és, com tots els anys, a càrrec de l'entitat Agrupació Sardanista de Sant Gervasi.

*

La Cultura

NOTICIARI

Les classes de l'Ateneu Enciclopèdic Popular.—La Comissió de Classes de l'Ateneu Enciclopèdic Popular està ultimant la confecció del programa del curs 1935-36, que donarà començ el proper dia 1 d'octubre.

Durant el curs d'aquesta setmana es farà públic el programa que comprèn classes de Primeres lletres, Gramàtica castellana, Aritmètica, Càlcul Mercantil, Comptabilitat, Taquigrafia, Francès, Anglès, Alemany i Rus.

A la Secretaria de l'Ateneu, carrer del Carme, 30, es facilitaran tota mena de detalls a qui ho sol·liciti.

Als alumnes - mestres de l'Escola Normal de la Generalitat. — Per a donar compliment a l'ordre de la Direcció General de Primera Ensenyança del dia 7 del que som («Gaceta» del dia 8), referent a la col·locació dels alumnes-mestres que han aprovat el quart curs, la Direcció d'aquesta Escola Normal convoca per al dia 14 del que som, a les dotze del matí, tots els que es trobin en aquest cas. Els que per causa justificada no puguin assistir-hi personalment, ho autoritzaran a altra persona que pugui fer en el seu nom la tria de plaça.

RADIO

*

UNIO RADIO, S. A.

Emissió Ràdio Barcelona

PROGRAMA PER A AVUI, DIJOUS

7'15: Primera edició de «La Paraula». Diari radiat de RADIO BARCELONA. — Discos.

8'—: Senyals horaris de la Catedral. — Lliçó de gimnas a càrrec de la Federació de Gimnàstica.

8'20: Segona edició de «La Paraula». Diari radiat de RADIO BARCELONA. Edició dedicada a les comarques catalanes. — Discos.

9'—: Senyals horaris de la Catedral.

11'—: Senyals horaris de la Catedral. — Servei Meteorològic de la Generalitat de Catalunya.

MIGDIA

12'—: Senyals horaris de la Catedral. — Secció Femenina. Música selecta en discos.

12'30: «Plat del dia» del Restaurant Tivoli. — Continuació del programa de discos.

EMISSIO DE SOBRETAULA

13'—: Senyals horaris de la Catedral. — Lectura de Programa.

13'05: «Cocktail del dia» de Pedro Chicote. — Programa de discos variats.

13'25: «Cocktail d'avui» del Restaurant Brasserie Tivoli.

13'30: Informació Teatral i Cartelera. — Continuació del programa de discos.

13'50: Secció Cinematogràfica. — Conversa cinematogràfica, pel senyor J. Cuesta i Ridaura.

14'—: «La Paraula». Emissió de les dues de la tarda. Informació de Barcelona. — Actualitats Teatrals i Musicals.

14'30: «El fet del dia» per Joan Alavedra. — Butlletí Oficial de la Generalitat de Catalunya. Sumari del número publicat avui. — Continuació de les Actualitats.

14'55: Borsa del Treball d'E.A.J. 1

15'—: Sessió radiobenèfica. Discos escollits.

15'15: «La Paraula». Emissió d'un quart de quatre de la tarda. Directament des de Madrid. Ministeris. Resum de la «Gaceta». — Continuació de la Sessió radiobenèfica.

TARDA

16'—: Programa de discos.

18'—: «La Paraula». Emissió de les sis de la tarda. Informació general. — Programa del radiooïent. Discos a petició de senyors subscriptors de RADIO BARCELONA.

18'30: Suplement de «La Paraula» dedicat a la Secció Infantil de RADIO BARCELONA. Rondalles, contes, consells útils, etc. — Continuació del programa del radiooïent.

19'45: Cotitzacions de monedes.

NIT

20'—: «La Paraula». Noticiari esportiu.

20'15: Conferència d'Acció Educativa.

20'30: Conferència a càrrec d'un membre de l'Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana.

20'45: Noticiari des de la redacció de «La Publicitat».

20'55: Cotitzacions de mercaderies, valors i cotons.

21'—: Senyals horaris de la Catedral. — Servei Meteorològic de la Generalitat de Catalunya.

21'05: Orquestra de RADIO BARCELONA.

22'05: «La Paraula». Emissió de les deu i cinc minuts del vespre. Directament des de Madrid. Resum de les informacions radiades durant el dia.

Retransmissió des del Palau de la Música Catalana. Concert d'Orquestra Simfònica organitzat per l'Escola Normal de la Generalitat de Catalunya.

24'—: «La Paraula». Emissió de les dotze de la nit. Darreres informacions. — FI DE L'EMISSIO.

*

El bon comerciant té el deure d'anunciar als diaris que pel seu tiratge li ofereixen garantia de difusió del seu article, sense preocupar-se de la seva ideologia.

Camiseria - Corbateria

Ferrer Batlles

36, BOQUERIA, 38

Ofereix importants rebaixes en tots els articles de Camiseria, Corbateria, Gèneres de Punt, etc., etc., durant tot el mes de setembre

Aprofiteu l'ocasió

RESTAURANT HORTA VALENCIANA

TORRE SAN SEBASTIAN (Telèfon 14342)

Menjadors instal·lats en típiques barraques valencianes — Especialitat en la paella, llagosta barceloneta i pollastre a l'ast, estil Horta

APARELLS FOTOGRAFICS

PRISMATICS - BINOCLES - CINEMES
PEL·LICULES PATHE BABY MAQUINES
FONOGRAFS DE TOTES MENES DISCOS, etc.
RELLOTGES - OBJECTES DE PLATA

JOIES - BRILLANTS

TOT de VERITABLE OCASIO
COMPRA, VENDA i CANVI

CASA BAGUES — Carrer de Sant Pau, 6 (prop Rambles) Tel. 14237 BARCELONA

MERCAT D'OCASIONS

COMPRA/VENDA/CANVI

DE MOBLES, PIANOS, RADIOS, CAIXES DE CABALS, MAQUINES D'ESCRIURE I DE COSIR, MALETES, DISCOS, etc.

TOT D'OCASIO

CORTS CATALANES, 414

Telèfon 30422 — BARCELONA

Ybarra y C.ª, S. en C.

Línies regulars de grans vapors per als destins que es detallen

SERVEI RAPID SETMANAL ENTRE BARCELONA I BILBAO
Sortides cada **DIMECRES** a la nit cap a València, Alacant, Màlaga, Sevilla, Vigo, Villagarcía, Corunya, Musel, Santander i Bilbao
Alternant-se les escales de:
Tarragona, Ceuta i Huelva cada dues setmanes
Sant Carles i Ferrol cada dues setmanes

SERVEI CORRENT ENTRE BARCELONA I BILBAO
cada dues setmanes
Sortides els **DIVENDRES** a la nit, cap a Tarragona, Sant Carles, Vinaròs, València, Cullera, Alacant, Cartagena, Aguilas, Almeria, Melilla, Motril, Màlaga, Ceuta, Cadiz, Sevilla, Huelva, Vigo, Marín, Villagarcía, Ferrol, Corunya, Avilés, Musel, Santander, Bilbao i Pasajes
En les línies ràpid i corrent s'admet càrrega per a Tànger, Larraix i Casablanca amb transbordament a Màlaga i també per a l'Illa Cristina i Ayamonte amb transbordament a Huelva.

SERVEI ENTRE BARCELONA, SETE I MARSELLA
Sortides quinzenals els dijous cap a Sète i Marsella
Servei quinzenal cap a GENOVA
La càrrega es rep al Tinglado de la Companyia Moll del Rebaix
Telèfon 13585

SERVEI RAPID CAP AL BRASIL - PLATA
per moto-transatlàntics correus espanyols
Sortides fixes cada 21 dies
Cap a **SANTOS, MONTEVIDEO** i **BUENOS AIRES** sortirà el dia 24 de setembre del 1935, la magnífica motonau

«CABO SANTO TOMÉ»

que admetrà passatgers i mercaderies
La càrrega es rep fins la vetlla del dia de sortida al tinglado núm. 1 del Moll de Balears. Telèfon 18274

CONSIGNATARIS:

FILL DE ROMUL BOSCH, S. en C.

VIA LAIETANA, 1 — TELEFON 22057

CLINICA GALLEGO -- VIES URINARIES

Carrer Nou de la Rambla, 18 PELL SANG VENERI PROSTATA MATRIU IMPOTENCIA DIATERMIA Director: Dr. Riu Porta — Consulta, 11 a 1, 4'30 a 8. F. 10 a 1

COMPAÑIA TRASMEDITERRÁNEA

MADRID, Passeig de la Castellana, 14. BARCELONA: Via Laietana, 2
LINIA RAPIDA DE GRAN LUXE BARCELONA - CADIZ - CANARIES
Sortides setmanals els dissabtes a les 12. Efectuaran el servei les motonaus
«CIUDAD DE SEVILLA» i «VILLA DE MADRID»
LINIA RAPIDA DE GRAN LUXE BARCELONA - PALMA DE MALLORCA
Sortides cada dia (llevat els diumenges) de Barcelona i Palma a les 21 hores per les motonaus
«CIUDAD DE BARCELONA» i «CIUDAD DE PALMA»
SERVEIS REGULARS ENTRE TARRAGONA, VALENCIA, ALACANT I PALMA DE MALLORCA, BARCELONA MAO i BARCELONA EIVISSA
LINIA COMERCIAL AMB ESCALES A TOTS ELS PORTS DE LA MEDITERRANIA, NORD D'AFRICA I CANARIES. Sortides quinzenals de Barcelona els dijous. LINIA COMERCIAL BILBAO - CADIZ - CANARIES, AMB ESCALA A TOTS ELS PORTS DEL NORD D'ESPANYA. — Sortides quinzenals de Bilbao els dijous. LINIA RAPIDA REGULAR ENTRE ESPANYA I TERRITORIS DE LA GUINEA ESPANYOLA (FERNANDO POO). — Sortides el dia 17 de cada mes, amb escales a València, Cadiz, Las Palmas, Santa Cruz de Tenerife i Freetown, Santa Isabel de Fernando Poo, Bata, Kogo i Río Benito pels vaixells
«CIUDAD DE CADIZ» i «LEGAZPI»
LINIA REGULAR ENTRE BARCELONA ALACANT - ORAN MELILLA VILLA ALHUCEMAS CEUTA I VICE-VERSA
Sortides de Barcelona cada diumenge, a les 8 hores; d'Alacant els dilluns; d'Oran els dimarts: d'Oran cap a Alacant, els dimarts i d'Alacant cap a Barcelona, els dimecres

Herborina Bofill

ENERGIC DIURETIC VEGETAL que cura i alleuja des de les primeres dosis totes les malalties de l'aparell urinari, ronyons i bufeta; evita els sondatges i operacions. Tisana composta de plantes de paladar agradable, que exerceix, a més a més, sobre l'organisme, una acció depurativa i reconstituent. Caixa de prova, UNA PESSETA. — En venda als Centres d'específics i principals farmàcies.

DA I CLINICA
ENCENEDORS
CASA SUBIROS
Hospital, 42-T. 13651

Mobles Poch
Preus baratíssims, sense competència
Exemple:
Dormitori complet, amb butaques 350 PTES.
URGELL, 41 (xamfrà Sepúlveda)

Auto-Escola

Qui vulgui aprendre a conduir que no deixi de visitar aquesta acadèmia per ésser la més ràpida i la més barata de totes
UNIC PREU
TOT COMPRES
90 Ptes.
CONDUCCIO, MECANICA, REGLAMENT, DOCUMENTS, Certificats de PENALS i FOMENT AMB TITOL ASSEGURAT
L'única que sap preparar els xofers per a examinar-se de 1.ª CLASSE i 1.ª ESPECIAL
«EL AS» - CORTS, 412

Alfred Sanahuja
Advocat
DIVORCIS, PLETS, CAUSES, etc.
Girona, 10, pral. (de 5 a 8)

FARRE PIJUAN
METGE ESPECIALISTA
PELL -- VIES URINARIES
Rambla de Canaletes, 11, primer
DEFECTES SEXUALS

Secció d'anuncis per paraules

Les dues primeres ratlles: 1 pta.; per cada ratlla de més, 0'30: els dimarts, dijous i diumenges, un 50 per 100 de descompte

OFERTES I DEMANDES

Matrimoni per Cooperativa amb molta pràctica, ell a més carnisser matancer. Escriure 5.567, Vergara, 11.

DIBUIX I PINTURA. — Jove sense pretensions desitja treball, casa o fora. Salmeron, 55, diaris.

MATRIMONI, amb un fill. Bones referències, tindria cura porteria, torre o masia. Escriure a La Humanitat, num. 349.

SENYORETA, falta per a vendes a domicili. Sols un article. Dirigir-se a Calàbria, 97, cafès.

JOVENET amb immillorables referències s'ofereix per a botiga o escriptori. Escriure a La Humanitat. Num. 321.

S'OFEREIX per a traduccions del francès a l'espanyol o català, persona apta. Escriure a La Humanitat, num. 300.

SOCI CAPITALISTA, cerco, per a muntar negoci de bons rendiments. Esc. a La Humanitat. Num. 316.

10.000 pessetes, falten per a negoci editorial català. Escriure a La Humanitat, Num. 104.

CATALA. Correcció d'originals i proves d'impremta. Estil i ortografia. Preus mòdics. Escriure a La Humanitat. Num. 105.

COMPRARIA escriptori i dues butaques d'ocasió a pagar a terminis. Esc. a La Humanitat. Num. 102.

S'OFEREIX mosso per a magatzem o despatx. Esc. a La Humanitat. Num. 305.

JOVE de 16 anys, desitja col·locació, bones referències. Adreçar-se a La Humanitat, num. 105.

DISPESES

FAMILIA CATALANA i d'esquerra desitja un a dormir o tot estar. Angels, 6, 1er. 2a.

FACILITO gratis, pensions i habitacions. Rambla Flors, 10, entl.

HABITACIO sols dormir. Rambla Flors, 16, segon.

PENSIO per a home. Torrent d'En Vidalet, 20, 1.er 2.ª (Gràcia).

FAMILIA desitja fins 4 h. tot estar o sols dormir, balcó, sol. Blasco Garay, 14, 2.on, 3.ª

S'ADMETEN hostes sols menjar, preus baratíssims. Sants, St. Jordi, 15, «Bar Manelic».

4 PESSETES dia tot estar, 1'50 àpat, hab. independent. Dr. Dou, 12, entl. 2.ª

RIERA ALTA, 59, 2.on 2.ª, desitjo 2 amics tot estar, bany asc.

DISPESERS, 24 duros mes, balcó c., tracte familiar, casa im. Cecs Boqueria, 2, pral.

ES DESITGEN hostes, 25 duros mes, tot comprés. Raó: Diputació, 317, bar, prop Bruc.

PENSIO «La Mundial», Hospital, 125, pral. Viatgers i hostes. Habitacions airejades, bany i telèfon.

CEDEIXO habitació independent. Francesc Layret, 188, entl. 2.ª

PLAÇA DE CATALUNYA — TURISTES — ESTIL HOTEL — CASA RESIDENCIAL — Pontic 5 — ASCENSOR — Telef.-20715 — Rda. UNIVERSITAT 22 —

COBERTS a 2'50, entreteniments i 3 plats a elegir a la carta, pa, vi i postres, tot superior. Ronda St. Pere, 11, pral.

DOS AMICS a tot estar desitjo, preu econòmic. Escriure a La Humanitat. Num. 301.

MENJARS VEGETARIANS i de règim vegt. ptes. 2'50, Pelai, 12, pral. segona.

HABITACIO per a dos amics, casa mare i filla, prop Fontana. Escriure a La Humanitat. Num. 334.

HOSTES, 24 duros mes, balcó c. tracte familiar, casa immillorable. Cecs Boqueria, 2, pral.

BON MENJAR, dona habitació, bon preu. Petritxol, 9, 2on.

DESITJO joves tot estar, preu econòmic. Copons, 7, entl.

HABITACIONS des de 20 ptes. mes. Passatge Crèdit, 8, 1er

PENSIO COMPLETA, 25 duros, balcó c. 1 o 2 amics, bany. Rbla. Sta. Mònica, 15, 3er.

MATRIMONI sol, desitja 1 o 2 pers. tot est. o dorm. prop Rambles. R: Avinyó, 26, Forn, de 7 a 8 tarda.

VALENCIA, 169, pral. entre Muntaner i Aribau. Habitacions aigua corrent; confort.

IDEAL PENSIO, la més cèntrica i confortable, exc. menjar, pensió completa, des de 125 ptes. mes, diària des de 5 ptes. Escudillers, 6, pral, prop Rambles. Escala estanc.

CARME, 72, 2on., desitja 1 o 2 hostes tot estar o sols menjar, b. c. Tracte familiar.

HABITACIONS des de 0'75. Cadena, 33, entresol.

JAUME I, llogo habitació dos balcons, assolellada, bon preu. Trompetes Jaume I, 2, 1er. 2na.

LLOGUERS

PISOS nous, moderns, espaiosos, Provença, 62 i 64, tardes.

LLOGO gran local propi per a ball, cinema o centre polític. C. Castillejos, 390.

HABITACIO, lloc cèntric, cedeixo a bon preu per a guardar-hi objectes. Escriure La Humanitat Num. 315.

PISOS 49'50 ptes., 3 habitacions, menj. lav. cuina. Navas de Tolosa, 172 i 174, prop carretera Ribes.

PISOS 1.er i 2.on, 17 duros, prop Estació del Nord. 4 habit. Ausiàs Marc, 130.

BERLIN, 19 (S. G.), pisos moderns, esplèndida vista, ascensor, bany, calef., garatge, de 100 a 140 ptes., hoc preferit pels estrangers.

CASETES a Horta, per llogar, 7 duros mes amb aigua i llum, 3 dormitoris, menj., cuina, pati. Raó: Gravina, 9, 2.on, de 7 a 9 vespre.

LLOGUER DE MOBLES nous, gran assortiment. Cambra Sevillana, S. L. en liquidació Pg. de Gràcia, 101

AUTO-CONDUCTORES «Núria», des de 15 ptes. Servei, muntatge i desmuntatge. Gestió permís gratis. Calàbria, 2, garatge. Tel. 32573.

MUDANCES: Conductores-autos, des de 8 pessetes h. Cadena, 22. Tel. 17174.

PISOS, botigues, de 14 a 22 duros, 3 i 4 dormitoris. Pere IV, 77, prop Parc.

CASA nova, 16 i 18 duros, pisos 3 dormitoris, cambra bany. Verdi, 184 (Lesseps). Tr. 24.

PISOS, 25 a 30 duros, en casa nova, asc., bany i calefacció. Camp, 42 i Sta. Perpètua. Prop Pl. Lesseps.

PISOS 14 i 15 drs. Campo, 43, costat Pl. Lesseps

DIAGONAL, 235 i 237, xamfrà Diputació, pisos nous, m. vent. 5 hab., bany, cal., asc., tel., 80 i 95 ptes.

IMPORTANT agència d'Auto - Capitones, de Barcelona, fa trasllats de mobiliaris d'Espanya a França, igual que de València, Saragossa, Madrid, Bilbao i Sevilla a Barcelona o viceversa. Entença, 97 i 99.

LOCALS industrials pis. Massini, 86. Sants.

PISOS nous, 14 duros, 4 habitacions, lavabo c. Rogent, 17 i 19 (Clot).

CASA NOVA. Corts, 767, amb ascen., bany, aigua directa, molt. llum i sol, pisos 4 balcons 24 duros i botiga amb pis. peu tramvia i autobús.

PIANOS de lloguer, nous i usats. Preus econòmics. «Angelus Hall», Rbla. Catalunya, 7.

ADVOCATS

J. TAULER PALOMARES Advocat. Sant Pau, 14. Tel. 23449

TOMAS JORDI BLANC, advocat. Procurador dels Tribunals. Psg. de Gràcia, 47, 3r. 1.a Telèfon 76183. Barcelona

JOSEP Ma ESPANYA Advocat. Rosselló, 253

E. LLINAS ROIG Advocat. Balmes, 24. Tel. 20927 Barcelona

LLEVADORES

GRACIA GARCIA Llevadora. Consultes gratuïtes Floridablanca, 99 entl. 4ta. Tel. 35747

TERESA ZURITA Llevadora. París, 19. Tel. 35391

CONCEPCIO JOFRE DE CARBO. Llevadora cirurgiana. Rda. St. Antoni, 24. Tel. 23541

HIGINIA RUIZ. Llevadora cirurgiana. Consulta gratuïta. Tallers, 76, bis. Tel. 21845.

METGES

MALALTIES del recte, Dr. Rosell. Passeig de Gràcia, 106.

DR. JOAN MIRANDA. Malalties dels nens. - P. de Gràcia, 4 - Tel. 12133 Barcelona

MALALTS. Pulmons, Cor, Medicina general. Sífilis, Raigs X, Sol artificial. Dr. Lluís Cuesta, Urgell, 20, pral. Consulta de 3 a 6.

Dr. FRANCESC ORTES PARERA. Numerari de terna de l'Excm. Ajuntament de Barcelona, especialista en malalties internes. Consulta de 4 a 5. Aragó, 224, pral. Tel. 10156.

CONSULTORI MEDIC QUIRURGIC, cediria amb clientela, punt cèntric immillorable a Sant Martí. Escriure a La Humanitat. J. J.

VENDES

SALDO collars, grans, perles, bijuteria, antiguitats. Avinyó, 17, rellotgeria.

BUROS, fitxers, mobles per a oficina, baratíssims. Laietana, 15.

GRAN ocasió, mobles, no compreu sense visitar-nos. Borrell, 66.

BASCULES d'ocasió per auto-camions. Fibernat. Carrer Parlament, 9.

CALDERES vapor usades, E. Culla. Sant Antoni, 22 (Sants).

VENC barat, uralita, balcons, tamborets, vitrines, taulells, vidres i cristalls. Urgell, 121. Telèfon 30475.

A SALMERON, 11, obtindreu pels vostres mobles, màxim valor.

VENC finestres i galeries cobertes, barat. Providència, 8 (Gràcia).

LLENA seca. Enderrocs Balagué. Almogàvers, 76.

URBANITZACIO

prop tramvia Rabassada, pie bosc, comptat i terminis. Resten pocs solars a 10 cts. p. P. Gràcia, 121, 4rt. 2a.

A TERMINIS vestits confeccionats i en peça. Enric Granados, 17, pral. 2a. De 4 a 8

SOLARS a 6 duros mes Carrer Dant, enfront al número 14 i futur mercat Horta. Canuda, 35, pral 1ra. D'11 a una i 6 a 8.

BICICLETES, 10 ptes. mes. Balmes, 60 entl. 1a.

VIDRES I CRISTALLS compra - venda. Urgell, 121. Tel. 30.475.

A TERMINIS: matalassos, llençols i vànoves. Enric Granados, 17, pral. 2na. De 4 a 8.

JOGUINES, venem, saldo. Diputació, 221.

VESTITS a terminis sense entrada ni fiador Balmes, 60, entl. 1ra.

TRASPASSO ràpidament tota mena de negoci o establiment, sense cobrar comissió. Hospital, 6 entresol.

LIQUIDACIO

12.000 discos gramola, moderns, irrompibles a ... 0'75 ptes.
3.000 impermeables immillorables a qualsevol preu.
300 fogons i forns de gas, de marca garantida.
20.000 pilotes de goma a ... 0'25 ptes.
i altres articles, tots ells procedents d'embargaments duanes, fallides etc. etc.

MAGATZEMS DE VENDES
DELMIR IBAÑEZ
SALO DE SUBHASTES
ESCUDILLERS, 10 BIS - Tel. 15642

CAMIONS, grans ocasions, preus nous. Tamarit, 95

MAQUINES d'escriure des de 100 ptes. les millors ocasions, sempre a la casa «Elite». Placeta del Pi, 10, botiga.

MOBLES ocasió, mobles preus inversemblants. No comprar sense visitar abans aquesta casa. Muntaner, 18

DIVERSOS

RADIO Aparells de tota onda. Paloma, 20.

COMPRO BICICLETES de totes menes d'ocasió. Pago a bon preu. Legalitat, 15 (G.).

AGENCIA TRANSPORTS Josep Figueras, ex-ferroviari. Facturacions i recollida de mercaderies per ferrocarril, recaders i camions. Informes ferroviaris, marítims i aeris. Informació sobre viatges combinats per ferrocarril i auto-car. Pau Iglesias, 25. Tel. 11329

BAR FELICIANO. Servei acurat. Salmeron, 80.

LES MILLORS

confeccions són per als millors alumnes del Liceu Dalmau. València, 245. Barcelona. Tel. 76302.

OLIS I SABONS. Josep Salvador Porta. Servei acurat a domicili. Colomines, 6. Telèfon 14916.

FARMACIA JOAN GONDOM. Medicaments químicament purs. - Rogent, núm. 58. Tel. 51324. Barcelona

FARMACIA I CENTRE D'ESPECIFICS E. MASPONS. Oberta fins a la una de la nit. Coto hidròfil a 3'75 ptes. quilo. Pau Iglesias, 7-Tel. 15391

BALLS DE SALO

Cursos de 5 a 30 ptes. Orquestra, professor i professora. Petritxol, 12 baixos, int.

JOVE de bona presència, amb mòbil, desitja relacionar-se amb senyoreta d'idees modernes, en plà d'amistat. Escriure a La Humanitat, num. 107.

SASTRE. Adoba i gira vestits. Nou de la Rambla, 10, prop Rambles.

Tall i Confecció

Acadèmia, ensenyament ràpid i econòmic. Es tallen patrons. Martí Julià, 4, 2.on, 2.ª (prop Laietana).

JAUME QUERA, constructor d'obres. Projectes i pressupostos. Menéndez i Pelayo, 37. Tel. 74576 Barcelona

JOSEP MOREY. Consignatari de vaixells.-Plata, 4. Tel. 13836 Barcelona

L'ESCOCESA. Faixes cotilles ortopèdiques Hospital, 133.

COL-LECCIONISTES · Completeu vostra col·lecció de segells o postals, gratuïtament, Puigferrat, Pl. Nova, 6 i 7. Barcelona.

CADIRES I TAULES lloguer. Cañellas. Desp. St. Eusebi, 3 (S. G.). Tel. 74692.

COMISSIONISTES, novetats, lliuraments pisos. Provença, 232.

HIPOTEQUES ràpides sobre cases renda, préstecs sobre terrenys i finques rústiques. Notariat, 7, entresol

RESTAURANT MIRAMAR Únic a Barcelona per la seva temperatura agradable que s'hi gaudeix. Salons especials per a bodes i banquets.

SALO per a senyores d'Antoni Pujol. Permanents perfectes 12 ptes. Salmeron, 114, pral. 1er. Tel. 71103, Barcelona

JOSEP CANUDES, sastre. Preus moderats, sempre els darrers models. Sant Pau, 10.

IMPRESOS de tota mena. Gell. La Granada, 1. Tel. 71083. Barcelona

FRANCESC TARASCO Vins superiors. Servei a domicili. - Caldes, 8 - Telèfon 17656

REPARACIONS en gas aigua i electricitat. Casa Bachero. Carrer Call, 10 ... Rambles

INSTAL·LACIONS i reparacions: aigua, gas, electricitat. Josep Vila, Calàbria, 185. Tel. 36452.

LLIBRES compro, de tota mena i biblioteques. Llibreria Mundial. Telef. 76908. Salmeron, 224.

HIPOTEQUES, ràpides, sobre cases renda bones condicions. Notariat, 7, entl. Tel. 22661.

Mecanografia, taquigrafia, ortografia, càlcul, 5 ptes. mes, 1 hora dia, curs 2 assignat. Lebrun Tallers, 27.

CAFE - BAR de Pere Uno. Plaça Sarrià, 6-Telèfon 10883

ARTICLES per a viatge, els trobareu a l'acreditada casa Ramon Oliveta, suc. de F. Castelltort. Hospital, 141. Telèfon 17360.

TALLER de pedra artificial, dipòsits i mosaics, paviments i tots els derivats de la construcció. Francesc Borreda. Gavà, 37 i 39. Telèfon 30670.

UN NUM I UNA ADREÇA que cal recordar per vestir amb distinció. Creu Coberta, 89. Sastreria «El Negrito»

JOSEP BELTRAN. Pintor decorador. · Sarrià, 98. Tel. 79246.

DINER sobre automòbils. Corts, 574, pral. De 5 a 8.

DINER, pago més que els altres per «Papeletes» Montepíos, joies, màquines, etc. La casa més antiga. Fundada el 1888. Unió, 22, pral.

REPARACIONS ràdio Paloma, 20.

JOSEP URIOLA. Maletes metàl·liques per a automòbils de tots els sistemes. Torrent Vidalet, 78. Tel. 77158 Barcelona

MALALTS. Pulmons, Cor, Medicina general. Sífilis, Raigs X, Sol artificial. Dr. Lluís Cuesta · Urgell, 20, pral. Consulta de 3 a 6.

RETOLS I ETIQUETES de totes menes per a aparadors. Mercaders, 35

MOBLES ALTABA, elegància, durada, economia. No compreu sense visitar aquesta casa. Jovellanos, núm. 2.

PORTES metàl·liques Vilar. Maria Aguiló, 56. Telèfon 53762.

NICANOR SERRANO. Pintura i decoració. - R. Catalunya, 89. Tel. 15419 Barcelona

MAQUINES gasoses, ocasió. Sepúlveda, 102.

ELECTRICITAT - LAMPISTERIA de Ramon Pinyol. Instal·lacions d'aigua - gas i ràdio - tècniques. Telèf. 87799. Avinguda 14 d'Abril, 383.

ENTITAT CORAL OBRERA «LA VIOLETA DE CLAVE»
Actualment es disposa de 6 secretàries per a llogar. Dirigiu-vos a Caçadors, 4, pral.

Dijous, 12 de setembre del 1935

la humanitat

Barcelona — Any IV — Número 1.107

LA GUERRA A ABISSINIA?

Importants moviments de tropes italianes a la frontera d'Eritrea

UNA SORDA INQUIETUD R EGNA SOBRE ADDIS ABEBA

Del nostre enviat especial JEAN ALLOUCHERIE

Addis Abeba, setembre.

El Govern etiòpic ha comunicat oficialment aquest matí, a les deu, els "rapports" que acaba de rebre de les províncies del Nord. "Senyalen —diuen— a la frontera d'Eritrea importants moviments de tropes italianes, que es fa difícil no interpretar com el presagi de pròximes hostilitats."

Una sorda inquietud regna a Addis Abeba.

La colònia estrangera es despobla una mica més cada vegada, a cada sortida de tren en direcció a Djibouti.

Els medis oficials comencen a controlar i rectificar les dificultats i els perills d'una guerra amb Itàlia.

La bona època és, jo ho crec així, closa. Davant la imminència dels fets concrets, que en aquest moment són els únics que compten, tothom viu alerta. Tothom demana notícies, sense excepció. Aleshores, a desgrat de tota la simpatia que pugui sentir-se per una ciutat com aquesta, tan rica de color, he de declarar amb tota imparcialitat que Addis Abeba és, potser, l'indret de la terra on és més difícil obtenir notícies de les coses que passen. Seria injust, de totes maneres, fer-ne completament responsables els etiòpics i pel seu accentuat gust pel dissimul davant dels informadors sobre els esdeveniments que ocorren actualment al seu país.

Aquest poble surt d'un somni de molts segles. El despertar és rude... i la Premsa moderna exigent!

Cal, doncs, amuntegar tresors de paciència i d'indulgència i resignar-se a passar les jornades en múltiples carreres de taxi per veure d'obtenir a les legacions estrangeres i als diferents ministeris una polseguera de petites notícies que, reconstituïdes i sobretot verificades, proporcionaran potser aviat bones notícies.

Per a ús de prop de setanta periodistes i operadors de cinema, que en aquests moments es troben a Addis Abeba, una oficina especial de Premsa ha estat creada pel Govern imperial. La dirigeix un home de gran valor, Atto. Lorenz Toezaz, doctor en dret de la Universitat de Montpellier. Però, fora d'aquestes delicades funcions, Atto Lorenz Toezaz acaba d'ésser nomenat president del Tribunal especial, que l'absorbeix extraordinàriament. Així, després d'una desena de dies de treball, l'oficina de Premsa ha caigut en letargia. La seva omissió fou evident aquests darrers dies, tan fèrtils en peripècies diverses.

La concessió Rickett

La més important és, sens dubte, aquesta extraordinària i inopinada concessió de petroli acordada a una societat americana. A la vigília de la reunió de Ginebra, la seva inoportunitat era manifesta, encara que destinada a provar un darrer esforç de conciliació.

Els etiòpics van creure, evidentment, que un tal acord, signat amb una societat privada, els valdria igualment l'ajut dels Estats Units. La denúncia de l'acord per la societat en qüestió cinc dies més tard, sota la pressió del Departament d'Estat de Wàshington els deu haver demostrat els perills d'una política d'improvisació.

Les expedicions de tropes

La partida de tropes cap a la frontera fou immediatament anunciada. La xifra dels efectius era de 5.000, la data i el lloc d'embarcament, etc., es mantenien absolutament secrets. Però era molt difícil d'amagar la veritat a la curiositat professional de setanta periodistes esperonats per les seves redaccions. Un gran nombre, evidentment, s'esgotaren en curses inútils de dia i de nit, a través de terres inundades, per tal de sorprendre la sortida de l'expedició que havia de tenir lloc a 25 quilòmetres de la capital. Almenys, hom ho presumia així.

Dels 5.000 homes anunciats, en marxaren solament 1.500, cosa que, d'altra banda, explica molts misteris. S'havia dit que aquestes tropes sortien en direcció a l'Harrar, però com que dos dies abans el seu cap havia marxat en avió cap a la província del Tigris, és a dir, cap al costat oposat, calgué admetre, aleshores, que els etiòpics no estivamen gaire les precisions sobre els moviments de tropes.

L'arribada dels sikks

L'arribada del destacament de Sikks, destinada a la protecció eventual de la Legió Britànica, produí agudes preocupacions als periodistes. El Govern etiòpic realitzà diverses gestions a la legació, i els 125 sikks, i els seus deu oficials, van ésser literalment escamotejats. Se'ls desembarcà divendres a la tarda, a l'estació d'Akaki, entre un rigorós cordó de vigilància. Un tren especial els traslladà per fi dissabte a Addis Abeba, a les quatre i mitja de la matinada. Les seves armes estaven discretament dissimulades entre l'equipatge. Tot plegat, per evitar així les reaccions de la població davant l'arribada de tropes estrangeres a la capital, per primera vegada en la història d'Etiopia.

A desgrat de l'Oficina de Premsa siguem precisos. El destacament ha portat amb ell dues metralladores pesades "Vickers", tres fusells-metralladores "Maxim" i 5 tones de municions. Al parc de la legació, on acampen els 125 homes, no poden entrar-hi ni fotògrafs ni cinematografistes.

Corre el rumor que una companyia francesa d'infanteria colonial arribarà aviat a Djibouti, però m'ha estat impossible obtenir-ne confirmació a la legació interessada, lloc agradable i acollidor, però obstinadament pobre en notícies.

Es per la legació alemanya que he sabut l'arribada d'una missió de 4 oficials francesos de guàrdies mòbils, els quals tindran al seu càrrec la reorganització de la policia del camí de ferro entre Diredaona i Harrar.

La seguretat dels estrangers

A Addis Abeba, la inquietud creix progressivament entre la colònia estrangera.

Els comerciants europeus realitzen els inventaris de les seves mercaderies a les legacions i es preparen a abandonar el país. En el tren de demà, sortirà un grup d'una vintena d'alemanys, homes i dones, per als quals el Govern del Reich ha aturat un "steamer" especial, actualment fondejat a Djibouti. Els estrangers que resideixen a l'interior del país han rebut instruccions del Govern per a venir a Addis Abeba, a Diredaona, on la seguretat serà més fàcilment garantida.

Algunes maniobres de defensa antiaèria havien estat previstes per la població de la capital. Han estat finalment aturades, a causa de l'efecte moral possible.

Aquests preparatius de mal auguri no priven pas el comte Vinci, ministre d'Itàlia, de passar les seves tardes al cinema o al peu de l'altaveu de la ràdio, en la ciutat endormiscada entre cançons napolitanes. Cosa que, un dia, provocarà un incident desagradable.

Els estrangers que arriben a Addis Abeba, directament de Djibouti, que assisteixen quotidianament als exercicis militars de la guàrdia imperial, cos de selecció superiorment armat i amb mascaretes contra gasos, estan disposats a creure de bona fe que la resta de l'exèrcit etiòpic és del mateix valor i que la seva preparació no deixa res a desitjar. Un estudi més aprofondit de la qüestió i alguns viatges a l'interior del país, ho aclareixen perfectament.

Sense ésser absolutament dolent, l'exèrcit en realitat és lluny d'esser tan brillant com es diu i els millors oficials etiòpics comencen, com hem dit al seu moment, a comprovar les dificultats i els perills d'una guerra amb Itàlia.

L'exèrcit etiòpic

A l'explosió grandiosa d'ardor bèl·lica, que trasbalsà Abissínia sencera, i que jo havia assenyalat ara fa unes set setmanes, a la meva arribada, ha succeït prop de la gent assabentada una por inconfessada, però real: una por, no de la guerra per ella mateixa, perquè sabrien morir bravament, però sí de les seves conseqüències.

Els set cossos d'exèrcit regular que constitueixen la força militar essencial d'Etiopia, són concentrats a la frontera d'Eritrea i a les províncies d'Harrar i Ogaden.

De moment se n'evaluava l'efectiu en tres-cents cinquanta mil homes. No sembla que n'hi hagi gaire més de dos-cents mil. Disposen solament de 200 armes automàtiques, de 60 canons de tir ràpid, 6 tanks lleugers i una provisió restringida de municions.

Cap treball de fortificació del terreny o de maniobres a la muntanya no han estat seriosament empresos. Així mateix, cap mena de reserva de queviures no ha estat reunida. Les tropes viuen sobre la marxa a través del país. Se sap, d'altra banda, que l'aviació militar no compta més que amb quatre Potez de darrer antic i dos Focker.

A aquest exèrcit regular, és cert, cal afegir-hi els 400.000 homes de forces complementàries llevades a les províncies del Nord, que és el país dels Danakil. Però el seu armament és rudimentari, i la seva utilització pot resultar difícil en raó de la tasca política anterior realitzada pels italians.

Es de temer, per part d'Etiopia, que si els italians progressen metòdicament i utilitzen racionalment la seva aviació de bombardeig i de reconeixement, assegurant a més la seva seguretat sobre els flancs i a la rera-guàrdia, poden apoderar-se fàcilment de la província del Tigris. Tindran més dificultats a Ogaden, en raó amb la immensitat dels deserts a travessar i a la falta d'aigua potable.

Amb un acte suprem d'autoritat, el Negus podria fer comprendre al seu poble que seria preferible acordar alguna cosa que arriscar-se a perdre-ho tot.

(Prohibida la reproducció.)

Copyright Opera Mundi

Els set cossos d'exèrcit regular que constitueixen la força militar essencial d'Abissínia, són concentrats a la frontera d'Eritrea i a les províncies d'Harrar i Ogaden. Un fuseller etiòpic

(Foto. especial LA HUMANITAT)

A Addis Abeba existeix una profunda inquietud. Foto d'un dels carrers de la ciutat, presa pel nostre enviat Jean Alloucherie durant un dels darrers diumenges d'agost, mentre un grup d'abissinis comenta les notícies del possible conflicte

(Foto. especial LA HUMANITAT)

El furt de Pamplona

OVIEDO DE LA MOTA ES ENCARA LA FIGURA MES DESTACADA

Madrid, 11. — Els informes recollits pels periodistes a la Direcció General de Seguretat permeten assegurar que existeix la creença que els individus coneguts amb el renom de «el Gallego» i «el Roman», suposats coautors del robatori al tresor de la catedral de Pamplona, no han aconseguit sortir d'Espanya. Pels antecedents que es tenen d'ambdós individus com a malfactors, i el que es coneix dels seus costums habituals, el més probable és que hagin fugit a la muntanya, on procuren escapar de la persecució de la Policia i de la Guàrdia civil.

Tant «el Roman» com «el Gallego» són experts coneixedors de la zona muntanyenca on se'ls suposa internats; però a hores d'ara els agents i guàrdies encarregats de la seva captura han maniobrat de manera que no és possible que puguin escapar.

Amb la detenció d'aquests dos individus, que ja es considera imminent, quedarà complet el servei pel que es refereix als autors materials del robatori, ja que sembla provat que foren ells, en companyia de Josep Casado Herrero, detingut a Palència últimament, els qui reberen instruccions dels organitzadors de l'assalt per a portar a cap el sacrílег robatori.

LA CLAU DEL ROBATORI

No obstant la diversitat d'esdeveniments que s'han succeït a partir de l'audaç assalt a la catedral — la troballa de les joies a la casa del rellotger i la detenció d'aquest, la troballa de la famosa arqueta hispano-aràbiga, la captura de Casado, etc. —, la figura del mexicà Josep Oviedo de la Mota continua essent la més destacada entre quantes apareixen al voltant de l'escandalós afer. Ell i el seu amic Ferdinand Papello constitueixen, per dir-ho així, la clau del sacrileg robatori. Heus ací perquè la seva detenció a París, a disposició del Tribunal del Sena, hagi estat fins ara la nota més sensacional de les diligències practicades després de les troballes.

L'expedient d'extradició d'ambdós individus es tramita ja per via diplomàtica i, segons les referències que s'han pogut obtenir, les autoritats policíaques tenen la impressió que a França serà resolt favorablement en breu termini.

El mexicà, l'afició epistolar del qual és ben notòria, afirma en una de les seves cartes que, si bé és un apassionat de les joies d'art religiós, mai no passà per la seva ment la idea d'apoderar-se de cap d'elles, ja que no sabria com ni a qui vendre-la. L'afirmació és doblement curiosa si es té en compte que Josep Oviedo de la Mota, quan es titulava comte de la Mota a Itàlia, fou condemnat a cinc mesos i vint dies, el desembre del 1918, per dues temptatives de robatori a l'església de Sant Bernardí, de Milà, i a dos anys, deu mesos i sis dies el desembre del 1932, també per temptativa de robatori de la corona de la Verge de Viareggio.

La fitxa del mexicà, pel que es refereix als seus tripijocs per Itàlia, la completa la seva detenció el 22 de juny del 1916 pel delicte d'adulteri.

No obstant, no cessa en les seves protestes d'innocència, i ara, preveient que aviat serà concedida la seva extradició, acaba de requerir un advocat de Pamplona perquè el defensi de l'acusació que se li imputa.

Crim nazi a Viena

Viena, 11. — En un hotel de tercera classe ha aparegut mort l'obrer Karl Repold, el qual ha estat escanyat amb una tovallola.

Amb un llàpis de pintar celles els assassins han pintat creus gammades al front del cadàver i a la tovallola hi havia un rètol que deia: «venjança per traïció».

Hom ignora si es tracta d'un crim polític o bé d'un simulacre. També s'ignora si la dona que l'acompanyava, i que abandonà l'hotel a primera hora del matí, era veritablement una dona o un home disfressat de femella.

DES DE GINEBRA

Abans de l'Assemblea

(Del nostre corresponsal especial a Ginebra.)

La nit ha estat de febre. Les impressions que ahir vespre us trametien les agències sobre la posició del Comitè dels Cinc i sobre el nou reforç de l'actitud britànica portat a Ginebra pel ministre Hoare, han bullit a totes les converses. Una inquietud general ha guanyat els diplomàtics i periodistes. Els telèfons, els ascensors dels hotels, han funcionat fins tard de la matinada i a les primeres hores del matí. Els passadissos de l'hotel han estat ressò de passes ràpides a altes hores de la nit, fent estremir els parells de sabates que pacíficament dormen davant de les portes. Amb aquestes sabates als peus i aquella enorme inquietud al cos, a les 10'30 del matí ens trobem a la Sala de la Premsa del Consell General, a punt de començar la Sessió de l'Assemblea. Les periodistes femenines, sentint la proximitat d'esdeveniments forts dins de l'Assemblea, donen mostres d'una excitació extraordinària. En els homes hi ha més preocupació que no excitació. En els rostres anglesos —perquè llurs boques callen—, és fàcil de llegir una resolució ferma i una calma segura. Els francesos estan nerviosos: el pas que van a donar, segons s'assegura, de forta adhesió al Pacte i a la tesi britànica, no el donen sense inquietud; perquè Itàlia ha marcat a Berlin el començament del seu flirt germànic. No detallem més i tots i cadascú dels periodistes presents, sentim que l'hora és extremadament greu i que estem sobre la bifurcació del camí. Sir Samuel Hoare, que ja està arranjant els seus papers per a parlar en nom de l'Imperi britànic, indicarà molt clar i molt fort, diuen, la decisió que caldrà prendre: El Pacte en sortirà armat, amb una força imposant, diu tothom.

El problema italo-etiòpic es desborda i pren una importància europea definitiva amb la sessió d'avui. Els gestos d'Itàlia són d'una inamagable nerviositat: la concentració del partit feixista, el miting pro Itàlia a la Sala Wagram de París, el començament del flirt germànic en ocasió de presentar les cartes credencials un ambaixador... Es que Itàlia, per fi, sent el veritable *perill? ¿Es que això que tots hem callat, perquè les coses massa crues no s'han de dir en política internacional, ha arribat a ésser vagament comprès a Roma? ¿Es que Itàlia es sent amenaçada del cop que va enfonsar Napoleó i Guillem II? El desordre del seu nerviosisme així ho faria semblar: però hauria de comprendre que molt més atraurà damunt d'ella el llamp immediat, si ostenta el ferro de la doble espasa que vol forjar amb Alemanya. La política és terrible. Avui, Alemanya no està encara perfectament armada: és l'hora oportuna per a trencar l'espasa d'Itàlia. Això, jo ho dic massa clar. Hoare ho dirà menys clar. Però en la respiració agitada i a moments suspesa de la gent que em volta, hi ha aquest aire de drama polític imminent i indefugible. La sessió ens dirà si ens hem preocupat massa, si ens hem errat, o si el teló s'alça sobre l'acte decisiu.*

N. M.ª RUBIO

Ginebra, 11.

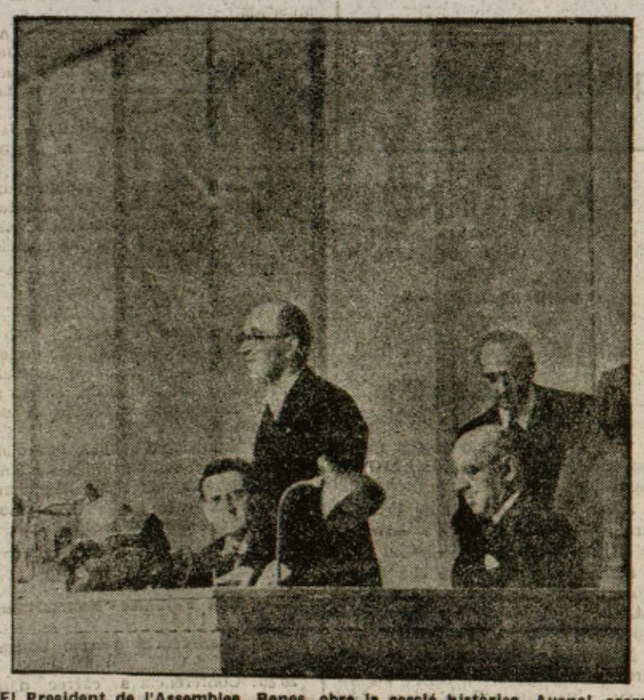

El President de l'Assemblea, Benes, obre la sessió històrica. Avenol, secretari de la S. de N., seu a la seva esquerra. A la dreta, l'intèrpret anglès

Posició del Comitè dels Cinc

Ginebra, 11. — Respecte les activitats del Comitè dels Cinc, sota la presidència de Madariaga, cal fer notar que, amb els seus dos sub-Comitès d'experts, el Comitè s'ha creat una gran facilitat de maniobra dins el *temps*; i avui apareix molt clar que aquests dos sub-Comitès tant poden servir per anar de pressa com per anar poc a poc.

Aquesta noció del *temps* és molt essencial en la negociació present. Es cert que el temps treballa per als llatins quan parlem d'un període de dues setmanes. Durant quinze dies pot convenir a Mussolini passar el temps, salvant així el perill d'esser discutit i condemnat a l'Assemblea. Passats quinze dies, el temps treballarà contra Itàlia, per a la qual el manteniment indefinit, o simplement molt llarg, del cos expedicionari a l'Africa Oriental, és una ruina. Es veu clar, doncs, quin ha d'esser el contramotlle de la política de Mussolini: amenaçar-lo amb la pressa mentre l'Assemblea està reunida, i portar-lo així a cedir davant la pressió de l'Assemblea, i si Aloisi no cedeix, o bé allargar l'Assemblea o bé continuar indefinidament les tasques del Comitè, dels sub-Comitès i d'una eventual Comissió d'enquesta a Abissínia, que en principi tindria tres mesos de feina. — RUBIÓ.

Un Congrés universitari a Barcelona

Ginebra, 11. — Segons acaba de comunicar-me el nostre amic senyor Mascarenyes, delegat català a la reunió de la «Federació Universitària Internacional pels principis de la Societat de Nacions», que s'ha celebrat ací, aquesta Federació ha acordat que el seu proper Congrés tingui lloc a Barcelona, l'estiu vinent, immediatament després del Congrés Mundial de Joventuts, que es reunirà a Ginebra. La Federació comprèn delegats de vint-i-cinc països, en un nombre aproximat d'un centenar de persones. — RUBIÓ.

(Segueix informació a la pàg. 5)

DESPRES D'OCTUBRE

Nombroses causes pendents de tràmit

Gijon, 11. — Els Jutjats núms. 1 i 3 de Sama de Langreo, refosos en un, que vénen entenent en nombroses causes instruïdes pels successos revolucionaris de Langreo, han enviat consulta a l'Auditoria de l'Octava divisió, perquè entrin en període de plenàries, les següents causes: Contra Teòfil Ordid, Josep Gonzàlez, Secundino Hevia, Emili García, Alfons Carrio, Josep M. Alonso, Ceferí Arango i Ferran García Gonzàlez, processats per rebellió militar; pels successos de Blimea, contra Felip Menéndez i un altre, per rebellió militar; contra Adolf Arguelles Huerta, al qual s'acusa d'haver format part del Comitè revolucionari de Carrocera, a San Martín del Rey Aurelio; un altre contra Aladino Huerta i Joan Fernández, acusats de reclutar gent a Barros; un altre contra Manuel Balbina, Nicanor Gonzàlez, Josep Ordid, Silvino Ordid, Alfons Ordild, pels successos de Santa Bàrbara.

També ha estat enviada a La Corunya per a la seva acusació definitiva la causa contra Josep García García (a) «El Víbora», i Tomàs Fernàndez Zapico, per als quals es demana la pena de reclusió perpètua a mort. Del primer es diu que donà mort a un guàrdia civil i ferí a altres, i del segon que procedí a l'ocultació d'armes.

També està pendent d'acusació definitiva la causa instruïda per la mort del capità de la Guàrdia civil senyor Alonso Nart i altres guàrdies, en la qual hi ha 29 processats per als quals es demana la pena de reclusió perpètua a mort, i 100.000 pessetes d'indemnització, per a cada una de les morts; existeix una excepció per a un menor de 18 anys per al qual es demana en la qualificació provisional la pena de 12 anys de presó.

Una altra causa pendent del tràmit d'acusació definitiva és la relativa als successos de Sama i al robatori a la Duro Felguera, en la qual figuren processats 19 revolucionaris i 44 en rebellia, i entra en període de plenària la causa instruïda contra Marià García, Silveri Montes i Manuel Fernàndez.

Recentment han estat posats en llibertat provisional Manuel Fernàndez i Fernàndez, de Lugones, i Reneri García, de l'Entrego, la causa dels quals sembla que serà sobreseguda.

NECROLOGICA

HA MORT UN FILL DEL NOSTRE COMPANY DE REDACCIO LLUIS MELENDEZ

Ahir a la tarda, una complicació ràpida i inesperada en la malaltia que des de feia dies el tenia allitat, va posar fi a la seva vida del nen Jordi Meléndez i Fernàndez, fill del nostre estimat company de redacció Lluís Meléndez.

Es amb veritable sentiment que donem la nova, car per l'afecte que tots nosaltres tenim posat al nostre excellent amic, haviem seguit, gairebé com si fos cosa nostra, les vicissituds de la llarga malaltia. Justament ara que després d'uns dies angoixosos podia posar-se l'esperança en la salvació de l'infant, la mort, implacable ha volgut sostreure una vida jove prometedora dels millors fruits.

El nostre amic Lluís i la seva esposa no ignoren el dolor que tots nosaltres sentim per aquesta pèrdua tristíssima. Els expressem la nostra dolorida participació en el trasbals que els afligeix i desitjar-los que trobin el conhort necessari.

L'enterrament sortirà avui, dijous, a les tres de la tarda, de la Clínica del Remei, carrer de l'Escorial, núm 140.

L'agressor de Huey Long, dictador de Luisiana

El doctor Carles A. Weiss, agressor del senyor Huey Long, el qual, després de l'atemptat, fou mort a trets per l'escorta del dictador de Luisiana. - Darrer retrat de Carles A. Weiss

(Ràdio-foto des dels Estats Units. - Express-Foto.)

L'ESQUADRA ITALIANA A LA BADIA DE NAPOLS

L esquadra italiana, vista en repòs a la badia de Nàpols en la fotografia es troba ara preparada al sud d'Itàlia i Sicília per a fer unes maniobres que poden ésser l'assaig general del que pot esdevenir en el cas d'un conflicte amb Anglaterra. Els objectius tàctics d'aquestes maniobres que es mantenen en el major secret, i en les quals han de participar gran nombre de submarins, són el bloqueig de Gibraltar, bloqueig de Malta i atac a l'entrada del Canal de Suez. Qui sap si entre aquests objectius hi figurarà, com a no confessat, l'atac als ports de les Balears

(Foto. Sànchez Català)